

VÄLISMAJANDUSTEGEVUS

NORMATIIVAKTIDE
KOGUMIK

TARTU ÜLIKOOL

Välissuhtlemise õigusprobleemide laboratoorium

V Ä L I S M A J A N D U S T E G E V U S

NORMATIIVAKTIDE KOGUMIK

2. täiendatud trükk

Koostajad: A. Lindmäe
H. Pisuke
A. Siibak

Tartu 1990

E E S S Ó N A

Välismajandustegevust reguleeriv seadusandlus, samuti sellel põhinev majanduslike välissidemete praktika, on viimastel aastatel läbi teinud tormilise arengu. NSV Liidu Ministrite Nõukogu (2.) detsembri 1988. a. määrusega N° 1405 "Riiklike ning kooperatiivsete ja muude ühiskondlike ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide välismajandustegevuse edasiarendamise kohta" ja selle alusel vastu võetud Eesti NSV Ministrite Nõukogu (27.) veebruari 1989. a. määrusega N° 90 anti alates 1. aprillist 1989. a. ettevõtetele, koondistele, tootmiskooperatiividelle jt. organisatsioonidele võimalus astuda vahetult majanduslikesse välissidemetesse. Välismajandustegevuse ümberkorraldamise esimese etapi viis lõpule välismajanduse riikliku reguleerimise süsteemi kehtestamine NSV Liidu Ministrite Nõukogu 7. märtsi 1989. a. määrusega N° 203 "Välismajandustegevuse riikliku reguleerimise abinõude kohta" ja samanimelise Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. juuli 1989. a. määrusega N° 243 vastuvõtmine. Ühtne välismajandustegevuse riikliku reguleerimise süsteem hõlmab 1) välismajandussidemetes osalejate registreerimise, 2) üle riigipiiri toimetatavate kaupade ja muu vara tollis deklaratsioonide, 3) teatud toodangu (tööde, teenuste) ekspordimise ja importimise üksnes litsentside alusel, 4) välismajandussidemete operatiivse reguleerimise abinõude (piirangute, sanktsioonide) kehtestamise. Kõik need valdkonnad on spetsiaalselt reglementeeritud rea erinevate ametkondade

õigusaktidega.

Käesolev kogumik on üheks esimeseks katseks koondada ühtsete kaante vahele mõningad välismajandustegevust reguleerivad normatiivaktid (originaalid täistekstis või väljaõtetena). Valikut tehes on lähtutud soovist anda ülevaade nii välismajandustegevuse õigusliku reguleerimise üldalustest, välismajandustegevuse juhtimisest kui ka mõningatest üksikküsimustest.

1989.a. teisel poolaastal on Eesti NSV seadusandluses IME programmi raames toimunud olulised muudatused. Teravalt on päevakorras välismajandussidemete õigusliku reguleerimise uue etapi ettevalmistamine - välismajandustegevust reguleeriva Eesti NSV seaduse ja muude vabariiklike õigusaktide väljatöötamine kõigis põhilistes välissidemete valdkondades. 1990. aastaks on plaanis välja töötada ka NSV Liidu seaduse "Väliskaubanduse ja välismajandustegevuse muude liikide kohta" eelnõu. Nende tulevaste seadusandlike kavade baasiks on kehtiv seadusandlus, mille põhimõtete uudsus on meie viimaste aastakümnete praktikas märkimisväärne.

Seoses IME programmi realiseerimisega omandab erilise tähenduse kvalifitseeritud spetsialistide ettevalmistamine välismajandustegevuse valdkonnas. Üheks eelduseks sellele on ka vastava seadusandluse kättesaadavus. Käesolev kogumik ongi mõeldud nii Tü õigusteaduskonna ja majandusteaduskonna üliõpilastele kui ka praktikutele.

Normatiivaktid on kehtivad seisuga 11. detsember 1989.a.

Koostajad on tänulikud kooperatiivile "Alfa", kelle tehniline kaasabi selle kogumiku ilmumisel on olnud tähelepanuväärne.

Koostajad

RIIKLIKUST ETTEVÖTTEST (KOONDISEST)

NSV Liidu 30. juuni 1987. a. seadus //

NSVL ÜT. - 1987. - N° 26. - Art. 385.

Väljavõte:

§ 19. Välismajanduslik tegevus

1. Ettevõtte välismajanduslik tegevus on kogu tema töö tähtis koostisosa. See toimub üldjuhul valuutalise isetasuvuse ja enesefinantseerimise põhimõttel, selle resultaatsena ettevõtte majandustulemuste orgaaniline koostisosa ning mõjutab otseselt majandusliku stimuleerimise fondide ja valuaeraldiste kujunemist.

Ettevõtte tagab eksporditava toodangu tarnimise esmajärjekorras.

2. Ettevõtte välismajanduslikus tegevuses on esmatähtis koostöö sotsialismimaade ettevõtetega, sotsialistliku majandusintegratsiooni laiendamine ja süvendamine ning töö efektiivne koostöö.

Suhetes VMN-i liikmesriikide ettevõtetega ja organisatsioonidega ettevõtte:

seab sisse otsesidemed, lahendab tootmisalase ning teadusliku ja tehnilise koostöö küsimusi, kaasa arvatud koostöö majanduslike tingimuste (sealhulgas kokkuleppehindade) kindlaksmääramine;

sõlmib majanduslepinguid;

koostööd koostöökoostöö ja teenuste osutamisega seotud toodangu ekspord- ja importtarnete nomenklatuuri ja mahud, annab üle materiaalseid ressursse ja vastavat tehnilist dokumentatsiooni;

teeb teaduslikku uurimistööd, projekteerimis-, konstrueerimis- ja eksperimentaaltöid, loob selleks teadlaste ja spetsialistide ühiskollektiive, vahetab vastastikküsimustel teaduslikku ja tehnilist dokumentatsiooni ning abistab töötajate väljaõppel;

võtab osa NSV Liidu rahvusvaheliste lepingute alusel

loodavate ühissettevõtete, rahvusvaheliste koondiste ja organisatsioonide tegevusest.

3. Majandussidemeid kapitalistlike riikide ja arengumaade firmadega peab ettevõtte vastastikuse kasu saamise ja võrdõiguslikkuse põhimõtete alusel. Niisuguste sidemete arendamise põhivormid on pikaajaline ja tasakaalustatud tootmis- ning teadus- ja tehnikaalane koopereerimine, samuti ühissettevõtete ja -allkätiste loomine. NSV Liidu territooriumil ühissettevõtete ja -allkätiste loomise ja nende tegevuse kord määratakse kindlaks vastavalt Nõukogude seadusandlusele.

4. Ettevõttel on õigus iseseisvalt teostada ekspordi-imporditehinguid (sealhulgas kapitalistlike riikide ja arengumaade turgudel) selleks ettenähtud korras, luues vajadusel isemajandavaid väliskaubandusfirmasid või volitades lepingulisel alusel teisi väliskaubandusorganisatsioone teostama selliseid tehinguid.

(NSV Liidu 3. augusti 1989.a. seaduse red.-s).

5. Isemajandamise tugevdamiseks, majandusliku huvi ja vastutuse suurendamiseks ning iseseisvuse laiendamiseks ekspordi- ja imporditehingute sooritamisel ettevõtte:

teeb majanduslepingute alusel välispartneritega koostööd;

loob valuutaeraldiste fondi; see moodustatakse stabiilsete pikaajaliste normatiivide alusel summadest, mis on saadud valmistoodangu (tööde, teenuste) müügist välisturul, samuti kantakse sinna kogu koopereeritud tarnete ja litsentsimüügi tehingutest laekunud valuuta;

võib saada pangast välisvaluutas laenu ekspordtoodangu väljavate allkätiste loomiseks ja arendamiseks tingimusel, et laen tasutakse toodangu ekspordist saadava valuuta arvel;

kannab majanduslikku vastutust majanduslike välissidemete efektiivsuse eest ja valuutasummade ratsionaalse kasutamise eest tootmise arendamise ja selle tehnilise taseme tõstmise huvides;

hüvitab kaupade ekspordiülesannete või lepingukohus-

tuste taitmata jätmise läbi tekkinud kahju tema käsutuses olevatest valuutasummadest;

maksab valuutaeraldiste fondist välisostjale valuutas välja kõik trahvid ja muud sanktsioonid, kui ta on süüdi oma kohustuste taitmata jätmises.

6. Tootmise ümberseadmestamiseks ja rekonstrueerimiseks, teadusliku uurimistöö, katse-, konstrueerimis- ja muude tööde tegemiseks impordib ettevõtte toodangut valuutaeraldiste fondi või laenatud summade eest ja nende piires. Tal on samuti õigus soetada VMN-i liikmesriikidest oma töökollektiivide vajadusteks meditsiiniseadmeid, kultuuri-, olme-, spordi- ja muid kaupu, mis ei ole võetud riikliku jaotuse plaanidesse.

Ettevõtte valuutaeraldiste fondi summad äravõtmisele ei kuulu ja neid võib koguda kasutamiseks järgnevatel aastatel.

7. Ettevõtte võib saada NSV Liidu Väliskaubanduspankast krediidi tingimustel ülekanderublasid ja sotsialistliku sõprusühenduse maade valuutat koostöötegevusega seotud tehnikateaduslike tööde tegemiseks ja efektiivsete tootmisprotsesside arendamiseks.

KOOPERATSIOONIST NSV LIIDUS

NSV Liidu 26, mai 1988. a. seadus //

NSVL ÜT. - 1988. - № 22. - Art. 355.

Väljavõte:

§ 28. Kooperatiivi välismaajandustegevus

1. Kooperatiivid ja nende liidud (koondised) võtavad aktiivselt osa välismaajandustegevusest, aitavad riigi majandust tugevdada, tema rahvusvahelist autoriteeti suurendada, valuutat akumuleerida ning teaduslik-tehnilise progressi kiirendamiseks ja kooperatiivtootmise tõhustamiseks vajalikke võimalusi luua.

Kooperatiivide ja nende liitude (koondiste) välismaajandustegevus toimub valuutaisetasuvuse ja enesefinantseerimise alusel.

2. Tootmiskooperatiivid ja nende liidud (koondised), kelle toodang (tööd, teenused) on välisturul konkurentsivõimeline, võivad kehtestatud korras saada õiguse teha otse ekspordi- ja impordioperatsioone.

Kooperatiivid ja nende liidud (koondised) võivad samuti kaupu (töid, teenuseid) ekspordida ja importida vastavate väliskaubandusorganisatsioonide kaudu lepingulisel alusel.

Kooperatiividel ja nende liitude (koondistel) on õigus teha kehtestatud korras väliskaubandusoperatsioone piirikaubandusega tegelevate välispartneritega.

3. Et suurendada majanduslikku huvi ja vastutust ning laiendada iseseisvust ekspordi- ja impordioperatsioonides, jääb kooperatiivide ja nende liitude (koondiste) kaupade (tööde, teenuste) ekspordist saadav välisvaluuta, millest on maha arvatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu kehtestatavad normatiivsed riiklikud eraldised, kooperatiivide käsutusse, see ei kuulu ära võtmisele ja seda võib järgnevatel aastatel

kasutamiseks akumuleerida.

Kaupade (tööde, teenuste) ekspordist saadavat välisvaluutat võivad kooperatiivid ja nende liidud (koondised) kasutada tootmise arendamiseks ja kaubakäibe suurendamiseks vajalike seadmete, toorme, materjalide ja muude kaupade (töode, teenuste) importimiseks ning sotsiaal- ja kultuurisfääri materiaal-tehnilise baasi tugevdamiseks.

Juhul kui vahetu ekspordi- ja impordioperatsioonide tegemise õigus antakse kooperatiivide liidule (koondisele), jaotatakse välismajandustegevusest saadav valuuta pärast riiklike eraldiste mahaarvamist kooperatiivide vahel proportsionaalselt igaühe panusega valutatulemisse. Liitu (koondisse) kuuluvate kooperatiivide ühisel kokkuleppel võib osa nende teenitud valutast kanda selle liidu (koondise) tsentraliseeritud fondi.

4. Teaduslik-tehnilise progressi kiirendamiseks ning kaupade ja teenuste konkurentsivõime suurendamiseks võivad tootmiskooperatiivid luua ühissettevõtteid ning rahvusvahelisi koondisi ja organisatsioone koos VMN-i liikmesriikide ja teiste sotsialismimaade vastavate organisatsioonidega ning ühissettevõtteid kapitalistlike riikide ja arengumaade firmadega.

Kooperatiivid määravad välispartneritega sõlmitud leppimuse alusel kindlaks ühissetvõtete (-organisatsioonide) spetsialiseerimise ning tootmise mahu ja struktuuri, lähtudes maksejõulisest nõudlusest toodangu (tööde, teenuste) järelle. Määratakse toodangu realiseerimise tingimused, kaasa arvatud hinnad (tariifid). Ühissettevõtteid (-organisatsioone) luuakse nii NSV Liidu kui ka välisriikide territooriumil.

Kooperatiivid ja nende liidud (koondised) arendavad teaduslik-tehnilist ja tootmisalast koostööd välisriikide vastavate ettevõtetega (organisatsioonidega, korraldavad ühiseid teadusliku uurimise alaseid, projekteerimis-, konstrueerimis- ja eksperimentaaltöid, loovad rahvusvahelisi spetsialistide kollektiive, vahetavad vastastikku kooskõlastatud tingimustel ja kehtestatud korras teaduslik-tehnilist dokumentatsiooni ning osutavad kaasabi kaadri väljaõpetami-

sel.

5. Et arendada tõhusat koostööd teiste maade kooperatiivsete organisatsioonidega, võivad kooperatiivid ja nende liidud (koondised) vastavalt oma põhikirjale osa võtta rahvusvaheliste kooperatiivsete organisatsioonide tegevusest ning rahvusvaheliste näituste ja messide korraldamisest.

6. NSV Liidu pangad võivad välismajandustegevust arendavatele kooperatiividele ja nende liitudele (koondistele) anda krediiti Nõukogude ja välisvaluutas, samuti ülekanderahlades. Krediit kustutatakse valuutatulemist, imporditava toodete realiseerimisest saadavatest vahenditest või muudest kooperatiivide ja nende liitude (koondiste) omavahenditest.

7. Kooperatiivid ja nende liidud (koondised) on majanduslikult vastutavad, et nende välismajandustegevus oleks efektiivne ja valuutat kasutataks ratsionaalselt tootmise arendamise huvides. Ekspordikohustuste ja muude lepingukohustuste täitmata jätmise korral hüvitavad nad tekitatud kahju kogu oma varaga, kaasa arvatud valuuta, samuti maksavad välisostjale rahatrahve ja muid valuutasanktsioone valuutaakumulatsioonist, kui kohustused on jäänud täitmata kooperatiivide süü läbi.

RIIKLIKE JA KOOPERATIIVSETE NING MUUDE ÜHISKONDLIKE
ETTEVÖTETE, KOONDISTE JA ORGANISATSIOONIDE
VÄLISMAJANDUSTEGEVUSE EDASIARENDAmise KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
27. veebruari 1989. a. määrus
N° 90 // ENSV ÜVT. - 1989. -
N° 12. - Art. 134.

Väljavõte:

Välismajandussidemete sfääri oluliseks laiendamiseks, sellesse ettevõtete, koondiste, tootmiskooperatiivide ja muude organisatsioonide aktiivseks kaasamiseks, välismajandussidemete pidamise korra edasiseks lihtsustamiseks ja nende arendamiseks tööliste valutsaistatuvuse alusel ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1988. a. määrusele nr. 1405 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendumiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1988. a. määrusega nr. 1405:

1) peeti üleliiduliste, vabariiklike, harukondlike ja kohalike valitsemisorganite üheks tähtsamaks ülesandeks igakülgsede organisatsiooniliste ja majanduslike tingimuste loomist ettevõtete, koondiste, tootmiskooperatiivide ja muude organisatsioonide aktiivseks kaasamiseks välismajandustegevusse valutsaistatuvuse ja sotsialistliku ettevõtlikkuse arendamise alusel.

Pidades sotsialistlike riikidega tehtava koostöö arendamist prioriteetse tähtsusega ürituseks, tuleb luua tingimused NSV Liidu aktiivseks osavõtuks VNN-i liikmesriikide ühisturu rajamisest integratsiooni süvendamise ja ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide laialdase kaasamise teel välismajandustegevusse ning nende sellealase iseseisvuse

laiendamise, kaubalis-rahaliste suhete kasutuselevõtmise ja rahvuslike turgude koostöö alusel;

Välismajandustegevuse organisatsioonilised ja
õiguslikud küsimused

2) pseti vajalikuks kardinaalselt demokratiseerida ekspordi- ja impordioperatsioonide (kaasa arvatud kapitalistlike ja arenguriikide turud) vahetu sooritamise õiguse andmise korda.

Kehtestati, et 1. aprillist 1989.a. on ekspordi- ja impordioperatsioonide vahetu sooritamise õigus kõigil ettevõtetel, koondistel, tootmiskooperatiividel ja muudel organisatsioonidel, kelle toodang (tööd, teenused) on välisturul konkurentsivõimeline. Nad sooritavad ekspordi- ja impordioperatsioone valuutaisetasuvuse alusel, kusjuures nende tulemused kuuluvad orgaaniliselt majandustegevuse tulemuste hulka ning mõjutavad majandusliku stimuleerimise ja valuutafondide moodustamist.

Ettevõtted, koondised, tootmiskooperatiivid ja muud organisatsioonid võivad sooritada ekspordi- ja impordioperatsioone vahetult, moodustades selleks vajaduse korral isemajandavaid väliskaubandusfirmasid, või sooritavad neid lepingu alusel teiste välismajandusorganisatsioonide kaudu, juhindudes seejuures parimate ekspordi- ja imporditingimuste loomisest, valuutaisetasuvusest ja enesefinantseerimisest ning lähtudes sellest, et riik ei vastuta nende kohustistest. Ettevõtetele, koondistele, tootmiskooperatiividele ja muudele organisatsioonidele kehtestatud valuutaeraldiste normatiivid ei muutu sõltuvalt sellest, missuguse välismajandusorganisatsiooni kaudu nende toodangut (töid, teenuseid) eksporditakse.

NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumile, NSVL Rahandusministeeriumile ja NSVL Kaubandus-Tööstuspalatile tehti ülesandeks töötada ühe kuu jooksul välja ja esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud ekspordi- ja impordioperatsioonide sooritavate ettevõtete, koondiste, tootmiskooperatiivide ja muude organisatsioonide registreerimise süs-

teemi loomise kohta.

NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Välismajanduskomisjonile anti õigus NSVL Välismajandussidemete Ministteriumi ja liiduvabariikide ministrite nõukogude esildisel seisma panna ettevõtete, koondiste, tootmiskooperatiivide ja muude organisatsioonide ekspordi- ja impordioperatsioone, kui nimetatud tegevuses esineb ebaausat konkurentsi või nende tegevus kahjustab riigi huve;

3) loomaks tingimusi Nõukogude kaupade ja teenuste efektiivsemaks realiseerimiseks välisurul, Nõukogude eksportööride omavahelise põhjendamatu konkurentsi likvideerimiseks, turustamisega seotud kulutuste vähendamiseks ja välismaalt tehtavate ostude optimeerimiseks peeti vajalikuks moodustada vabatahtlikkuse alusel mitmesuguseid välismajandusorganisatsioone, sealhulgas harukondadevahelisi koondisi, konsortsiume, erinevaid assotsiatsioone, aktsiaseltsi, kaubajaj ja muid organisatsioone toodangu (tööde, teenuste) valmistajate ja välismajanduskoondiste, vajaduse korral aga ka pankade, varustus- ja turustus- ning muude organisatsioonide osavõtul. Seejuures ei muutu selliste organisatsioonide osanikele kehtestatud valuutaeraldiste normatiivid. Selliste organisatsioonide osanike suhted rajanevad kehtival seadusandlusel ja nende asutamisdokumentidel.

Selliseid välismajandusorganisatsioone, millest võtavad osa välispartnerid, luuakse ühissettevõtete moodustamiseks ettenähtud korras.

Vastavalt käesolevale alapunktile moodustatavate välismajandusorganisatsioonide põhikirjad kinnitatakse (võetakse vastu) kooskõlastatult NSVL Välismajandussidemete Ministteriumiga;

4) kehtestati, et ettevõtted, koondised, tootmiskooperatiivid ja muud organisatsioonid võivad eksportida oma toodangut (töid, teenuseid), välja arvatud selle mõned liigid, mille loetelu määrab kindlaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

Ettevõtted, koondised ja muud organisatsioonid võivad importida oma või laenatud vahenditega oma vajadusteks tootret, materjale, komplekteeritavaid tooteid, masinaid ja seadmeid, varuosi, muud kaup ja teenuseid, mis on vajalikud

tootmise ümberseadmestamiseks, rekonstrueerimiseks ja laiendamiseks, keskkonnakaitseks, teadusuuringuteks, katsekonstrueerimistöödeks ja kehtivas seadusandluses ettenähtud muuks otstarbeks. Tootmiskooperatiivid impordivad oma ja laenatud vahenditega kaupu (töid, teenuseid) vastavalt NSV Liidu seadusele "Kooperatsiooni kohta NSV Liidus".

NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrab kindlaks nende toodete (tööde, teenuste) loetelu, mida on keelatud importida.

Oma valuutavahenditega lubatakse kehtestatud korras komandeerida ka spetsialiste ja muid töötajaid pidama läbirääkimisi teadus-, tehnika-, tootmis- ja kommertsküsimustes, osalema rahvusvahelistel näitustel ja messidel, kogemusi vahetama ja õppima ning muudel eesmärkidel vastavalt kehtivale seadusandlusele.

Riiklikel ettevõtetel, koondistel ja organisatsioonidel lubati kulutada töökollektiivide otsusel kõiki omavahendeid ülekanderublades ja VMN-i liikmesriikide rahvuslikes valuutades ning kuni 10 protsenti vahendeid muus valuutas (kaasa arvatud vabalt konverteeritav valuuta) tarbekaupade, ravimite ja meditsiinitehnika soetamiseks ning sotsiaal- ja kultuurisfääri materiaal-tehnilise baasi tugevdamiseks.

NSVL Kaubandusministeeriumile ja NSVL Riiklikule Hindade Komiteele tehti ülesandeks määrata kindlaks valuutafondi vahenditega ostetavate tarbekaupade realiseerimise kord ja tingimused;

5) kehtestati, et NSVL Välismajandussidemete Ministeerium kehtestab NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Välismajanduskomisjoni nõusolekul teatud ajavahemikuks ekspordi- ja impordilitsentsid ja -kvoodid mõnede kaupade ja teenuste ning riikide või riigigruppide osas juhul, kui seda nõuab maksusuhete seisukord ning muud majanduslikud ja poliitilised tingimused;

6) üldriiklike huvide tagamiseks välismajandussidemete arendamisel ning NSV Liidu välismajanduspoliitika teostamise abinõude laiendamiseks ja täiustamiseks tehti NSVL Riiklikule Hindade Komiteele, NSVL Riiklikule Statistikakomiteele, NSVL Plaanikomiteele, NSVL Rahandusministeeriumile, NSVL

Riiklikule Standardikomiteele ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuvale Riiklikule Tollikontrolli Peavalitsusele ülesandeks:

töötada välja ja esitada 1. jaanuariks 1990. a. NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud NSV Liidu uue tollitariifi kohta. Seejuures lähtuda võimalusest kasutada tariifi importkauba hindade kujundamiseks, nõudmise ja pakumise reguleerimiseks riigi siseturul, samuti rahvusvaheliste kaubandusläbirääkimiste (sealhulgas ka GATT-i ja Euroopa Majandusühendusega) pidamise alusena;

töötada välja ja tagada 1. jaanuarist 1989. a. NSV Liidu välismajandussidemete operatiivse mittetariifse reguleerimise abinõude süsteemi järkjärguline kasutuselevõtmine, nähes muuhulgas ette vastavate tollieeskirjade kehtestamise ja mittetariifse reguleerimise abinõude rakendamise. Arvestada selle süsteemi väljatöötamisel NSV Liidu rahvusvahelisi kohustusi ja võimalust kasutada seda NSV Liidu välismajandussidemete jooksvaks reguleerimiseks, sealhulgas nende tasakaalustatud arendamiseks ja rahvusvaheliste kaubandusläbirääkimiste soodsate tulemuste saavutamiseks;

kiirendada tollistatistika (kaasa arvatud otsesidemete, piiri- ja rannikukaubanduse alusel toimuva koostöö arvestus) väljatöötamist, pidades silmas tagada selle kehtestamiseks 1990. aastaks;

7) NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumile ja NSVL Justiitsministeeriumile tehti ülesandeks jätkata NSV Liidu huvitatud ministeeriumide ja keskasutuste ning liiduvabariikide ministrite nõukogude osavõtul NSV Liidu välismajandussidemete, esmajooneliste koostöövormide õigusliku baasi täiustamist. Peeti vajalikuks töötada aastail 1988-1990 välja aktsiaseltside, konkurentsieeskirjade, tarbijate huvide kaitse, valuutaoperatsioonide režiimi ja välismaal tegutsevate Nõukogude ettevõtete ja organisatsioonide majandustegevust reguleeriv ja NSV Liidu välismajandussidemete muid küsimusi puudutav seadusandlus. Nähti ette viia see töö lõpule NSV Liidu seaduse "Väliskaubanduse ja välismajandustegevuse muude liikide kohta" eelnõu väljatöötamisega 1990. aastal;

8) peeti vajalikuks jätkata ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide, rahvamajandusharude ja territoriaalkomplekside valuutaisetasuvuse printsiibi järkjärgulist arendamist ja süvendamist ning nende välismajandustegevuse efektiivsuse tõstmist.

NSVL Plaanikomiteele ja NSVL Rahandusministeeriumile tehti ülesandeks töötada välja ja esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud NSV Liidu mõnede rahvamajandusharude, liiduvabariikide ja territoriaalkomplekside, esmaajoones Kaug-Ida majanduspiirkonna üleviimise kohta 1. jaanuarist 1991. a. täielikule valuutaisetasuvusele. Seejuures nähti ette vaadata läbi rahvamajandusharudes ja liiduvabariikides üldharukondlike ja üldregionaalsete sotsiaalsete ja majanduslike ülesannete lahendamiseks tsentraliseeritud valutatfondide moodustamise kord.

Peeti vajalikuks alustada 1991. aastast üleminekut ettevõtete, koondiste, tootmiskooperatiivide ja muude organisatsioonide poolt toodetavate kaupade (tööde, teenuste) ekspordist tegelikult saadavast välisvaluutatulemist riigile tehtavate eraldiste viieks aastaks kehtestatavate stabiilsete normatiivide kehtestamisele.

Peeti vajalikuks rangelt juhendada praktilises tegevuses stabiilsetest normatiividest.

NSVL Plaanikomiteele ja NSVL Rahandusministeeriumile tehti ülesandeks töötada koos NSV Liidu ministeeriumide, keskasutuste ja liiduvabariikide ministrite nõukogudega välja ning esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud NSV Liidu ministeeriumidele, keskasutustele ja liiduvabariikide ministrite nõukogudele nimetatud normatiivide kehtestamise kohta kolmeteistkümneks viisaastakuks.

NSV Liidu ministeeriumidele, keskasutustele ja liiduvabariikide ministrite nõukogudele tehti ülesandeks kehtestada alluvatele ettevõtetele, koondistele ja organisatsioonidele välisvaluutatulemist riigile tehtavate eraldiste normatiivid, mis on vajaduse korral diferentseeritud nende tööspetsiifikat arvestades. Seejuures peavad nimetatud organid tagama riigile eraldiste tegemise neile kehtestatud normatiivi järgi;

9) tehti NSVL Plaanikomiteele, NSVL Varustuskomiteele ning NSV Liidu ministeeriumidele, keskasutustele ja liiduvabariikide ministrite nõukogudele ülesandeks NSV Liidu sea-duse "Riikliku ettevõtte (koondise) kohta" sätete realiseerimiseks eraldada nende poolt jaotatava toodangu osas ekspordifonde esmajoones ja täismahus.

Riiklikel ettevõtetel, koondistel ja organisatsioonidel lubati sõlmida enne kehtestatud korras kaupade ekspordiks eraldamist lepinguid masinate ja muu tehnika eksporthangete kohta planeeritava ja järgmistel aastatel 100 protsendi ulatuses, muud liiki toodangu eksporthangeteks aga 80 protsendi ulatuses kogusest, mis on plaaniülesannetas kindlaks määratud planeeritavale eelnevaks aastaks;

Juhtimise ja stimuleerimise majanduslike meetodite arendamine

10) välismajandussidemete osatähtsuse suurendamiseks nähti ette tõhusamalt ühitada tsentraliseeritud planeerimist ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide initsiatiivi ja majandusliku iseseisvuse arendamisega tagamaks valuutalaekumiste suurendamine ja välisvaluutavahendite ökonoomne kulutamine.

NSV Liidu ministeeriumid, keskasutused ja liiduvabariikide ministrite nõukogud ning ettevõtted, koondised ja organisatsioonid lähtuvad sellest, et nende impordivajaduste rahuldamine peab sõltuma nende vahetust tegevusest ekspordi arendamisel;

11) tehti NSVL Plaanikomiteele ja NSVL Varustuskomiteele ülesandeks töötada koos NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumiga NSV Liidu huvitatud ministeeriumide, keskasutuste ja liiduvabariikide ministrite nõukogude osavõtul 3 kuu jooksul välja ja kinnitada välismajandustegevuse plaanide ettevalmistamise kord, sealhulgas eriharude ja ettevõtete tasemel, pidades silmas vajadust arendada igakülgset eksporti, parandada selle struktuuri ja suurendada efektiivsust, vähendada sõltuvust impordist, kahandada NSV Liidu valuutavõlga ja tingimusteta täita endale võetud kohustused. Arves-

tada seda tööd NSV Liidu majandusliku ja sotsiaalse arengu riiklike plaanide väljatöötamise meetodiliste soovitude koostamisel;

12) laiendamaks NSV Liidu osavõttu ülemaailmses tööjaotuses, integratsiooniprotsesside süvendamiseks, seda eriti uute koostöövormide juurutamisel, ning ekspordi ja impordi efektiivsuse reaalsemaks lindamiseks peeti vajalikuks minna 1. jaanuarist 1991. a. üle uue valuutakursi kasutamisele välistajandusoperatsioonidega seotud arveldustes.

Tehti NSVL Riigipangale, NSVL Rahandusministeeriumile, NSVL Plaanikomiteele ja NSVL Välismajandus pangale ülesandeks töötada välja ja esitada 1989. aasta lõpuks NSV Liidu Ministrite Nõukogule konkreetsed ettepanekud valuutakursi ning selle kehtestamise ja kasutamise korra kohta.

NSVL Rahandusministeeriumile, NSVL Plaanikomiteele, NSVL Riiklikule Töö ja Sotsiaalküsimuste Komiteele ja ÜAÜKN-ile tehti ülesandeks lähtuda riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide kasumi (tulu) maksustamise süsteemi täiustamise ettepanekute väljatöötamisel vajadusest arvestada maksumäärade diferentseerimisel nende ekspordi- ja impordialase tegevuse majanduslike tulemusi;

13) peeti vajalikuks lihtsustada riiklike ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide ekspordi- ja imporditegevuse arendamisel kehtivat arvelduste tegemise süsteemi, järk-järgult loobudes diferentseeritud valuutakoeffitsientidest tegelike kontrakti-, lepingu-, tehingu- või kokkuleppehindade ümberarvestamisel nõukogude rubladesse.

Nähti ette kasutada kuni üleminekuni arveldustele uue valuutakursi abil alates 1. jaanuarist 1990. a. vabalt konverteeritava valuuta ja rubla suhte 100-protsendilist lisandit;

14) majandusliku huvi ja vastutuse suurendamiseks ning iseseisvuse laiendamiseks ekspordi- ja impordioperatsioonide seoritamisel kehtestati, et eraldisi riiklike ja ühiskondlike ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide valuutafondidesse kaupade (tööde, teenuste) eksporditulemist tehakse alates 1989. a. I kvartalist nende kontole sedamööda,

kuidas laekub makseid välisostjatelt. Samas korras kantakse välismajandustegevusega tegelevate tootmiskooperatiivide kontole nende tuleml välisvaluutas pärast riigile eraldiste tegemist kehtestatud normatiivide järgi.

NSVL Välismajanduspangale tehti ülesandeks määrata kooskõlastatult NSVL Rahandusministeeriumiga kindlaks ettevõtete, koondiste, tootmiskooperatiivide ja muude organisatsioonide kontole välisvaluutavahendite ülekandmise kord ning teha vastavad muudatused ekspordi- ja impordioperatsioonide krediteerimise ja riigieelarvega arvlemise kehtivas korras;

15) kehtestati aastaiks 1988-1990 iseseisvalt tegutsevatele tootmiskooperatiividele välisvaluutatulemist riigile, kaasa arvatud liiduvabariikide ministrite nõukogudele tehtavate eraldiste normatiivid, lähtudes kohaliku tööstuse ning vabariiklike ministeeriumide ja keskasutuste ning ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide valuutafondidesse vahendite eraldamiseks ettenähtud normatiividest.

Kui kooperatiivid moodustatakse riiklike, kooperatiivsete või muude ühiskondlike ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juurde, tehakse kooperatiivide välisvaluutatulemist riigile, kaasa arvatud NSV Liidu ministeeriumidele, keskasutustele ja liiduvabariikide ministrite nõukogudele, kellele ettevõtted, organisatsioonid ja asutused alluvad, eraldi lähtudes normatiividest, mis on nendele ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele kehtestatud eraldiste tegemiseks oma valuutafondidesse.

Kooperatiivid võivad moodustada oma valuutavahendeid kooperatiivi liikmete kontodel oleva välisvaluuta sissemaksetest;

16) arendamiseks ettevõtete, koondiste, tootmiskooperatiivide ja muude organisatsioonide sotsialistlikku ettevõtlikkust ja laiendamaks nende võimalusi valuutavahendite kaasamisel töökollektiivide sotsiaal-majanduslike ülesannete lahendamiseks peeti vajalikuks seada sisse valuutafondide vahendite vaba vahetus, müük ja ost nõukogude rublade eest leppehindadega NSVL Välismajanduspanga poolt korraldatavatel oksjonitel.

NSVL Riigipangale tehti ülesandeks töötada koos NSVL Rahandusministeeriumi, NSVL Välismajanduspanga ja NSVL Plaanikomiteega välja nimetatud oksjonitel välisvaluuta-müügi ja ostu süsteem, kasutades selleks eksportööride valuutafondide vahendeid mis tahes valuutas, samuti ülekanderublasid tsentraliseeritud allikatest;

17) lubati NSVL Välismajanduspangal anda ettevõtetele, koondistele, tootmiskooperatiividele ja muudele organisatsioonidele kuni 5 milj. rubla pangalaenu välisvaluutas, kusjuures laenu tasutakse krediteerimisabinõude rakendamise tulemusel toodetud kaupade (tööde, teenuste) ekspordist saadud kogu valuutatulemi kasutamise teel. NSVL Plaanikomiteele tehti ülesandeks kehtestada igal aastal selleks eraldatavate vahendite limiidid;

18) arendamaks NSV Liidus täielikumalt ülekanderublaades toimuva tootmisvahendite hulgikaubanduse turgu tehti NSVL Plaanikomiteele, NSVL Varustuskomiteele, NSVL Riiklikule Arvutustehnika ja Informaatika Komiteele, NSVL Riiklikule Kehakultuuri- ja Spordikomiteele, NSVL Tervishoiuministeeriumile ja NSVL Kaubandusministeeriumile ülesandeks lähendada sellest, et igal aastal hulgikaubanduse liinis realiseerimiseks suunatavate kaupade maksumus peab ületama ettevõtete, koondiste, tootmiskooperatiivide ja muude organisatsioonide, NSVL ministeeriumide ja keskasutuste ning liiduvabariikide ministrite nõukogude valuutafondides olevate ülekanderublades vahendite summa.

Peeti vajalikuks kasutada ülekanderublades toimuva hulgikaubanduse liinis realiseerimiseks ettevõtete, koondiste, tootmiskooperatiivide ja muude organisatsioonide eksporthangeteks määratud toodangut.

Lubati kaasata sotsialistlike riikide ettevõtteid ja organisatsioone osalema vastastikuste ja tasakaalustatud arvelduste tingimustel tootmisvahendite sisehulgiturul;

19) välismajandustegevuses aktiivselt osalevate ettevõtete, koondiste, tootmiskooperatiivide ja muude organisatsioonide stabiilsete majandamistingimuste tagamiseks peeti vajalikuks luua Nõukogude eksportööridele välisturul operatsioonide sooritamisel kommertsriskide kindlustamise süs-

teem.

NSVL Rahandusministeeriumile ja NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumile tehti ülesandeks töötada välja ja kinnitada kommertsriskide kindlustamise kord, kaaludes võimalust moodustada selleks otstarbeks spetsialiseeritud kindlustuskompaniisid;

20) välismajandustegevust arendavaid ministeeriume, keskasutusi, ettevõtteid, koondisi ja organisatsioone kohustati lähtuma oma töötajate premeerimise süsteemide väljatöötamisel selle tegevuse aktiveerimise vajadusest, suurendama eksportkaupade hankemahtusid ja laiendama nende nomenklatuuri, arendama kooperatsiooni ja muid koostöövorme ning tagama vastastikku seotud ekspordi- ja imporditehingute sõlmimine, valuuta kokkuhoid ja impordi vähendamine;

21) stimuleerimaks eksporttoodangu valmistamise ja hankimise pingeliste plaanide vastuvõtmist laiendati kõigile plaanilistele eksporthangetele täiendavaid majanduslikke soodustusi, mis on ette nähtud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 25. juuli 1988. a. määrusega nr. 889 kinnitatud "1989. ja 1990. aasta riiklike tellimuste väljatöötamise korra ajutises määrustikus" (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. augusti 1988. a. määrus nr. 419 - ENSV Teataja 1988, nr. 50, art. 715);

22) nähti ette, et ettevõtted, koondised ja organisatsioonid, kes hangivad ekspordiks valmistoodangut, eraldavad osa valuutafondi vahendeist allhankijaks olevatele ettevõtetele ja organisatsioonidele. Nende eraldiste suurus määratakse kindlaks lepingu alusel, arvestades osanike panust eksporditava toodangu valmistamisega.

Valuutavahendid kantakse NSVL Välismajanduspangas avatud allhankijate kontole pärast välisostjailt maksete saamist;

23) Nähti ette, et NSV Liidu üleliiduliste ja liidulis-vabariiklike ministeeriumide ja keskasutuste süsteemi kuuluvad ettevõtted, koondised ja organisatsioonid eraldavad 5 protsenti oma valuutafondidest Moskva Linna Täitevkomiteele, Leningradi Linna Täitevkomiteele, kraide ja ob-

lastite täitevkomiteedele, autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudele ja oblastilise jaotuseta liiduvabariikide ministrite nõukogudele, kelle territooriumil vastavad ettevõtted, koondised ja organisatsioonid asuvad;

24) kehtestati NSVL Agrotööstuskomitee süsteemi ettevõtetele ja koondistele aastaiks 1989-1990 valuutafondidest tehtavate eraldiste ühtseks normatiiviks 70 protsenti toodangu (tööde, teenuste) ekspordi eest saadud igat liiki tulemist.

Kõik varem nendes küsimustes vastuvõetud otsused tunnistati kehtetuks;

25) anti liiduvabariikide ministrite nõukogudele õigus kasutada kuni 50 protsenti oma valuutafondide vahendeist tarbekaupade, ravimite, meditsiinitehnika ja keskkonnakaitse seadmete soetamiseks ning sotsiaal- ja kultuurisfääri materiaal-tehnilise baasi tugevdamiseks;

26) kehtestati, et ranniku- ja piirikaubanduses kaubeldakse kchalike ressursside ja kaupadega, mis eraldatakse liiduvabariikidele turufondidest, samuti toorme ja materjalidega, mille on kokku hoidnud vahetult selles kaubanduses osalevad ettevõtted, koondised ja organisatsioonid, vastavalt käesoleva punkti alapunktides 4 ja 5 kehtestatud tingimustele. Kogu eksporditulemu suunatakse tarbekaupade ostmiseks piiräärsete paikkondade elanike vajaduste rahuldamiseks, samuti masinate, seadmete, materjalide ja muu kauba ostmiseks;

27) kehtestati, et NSV Liidu kohustuste täitmine, mis on ette nähtud riikide- ja valitsustevahelistes lepingutes seadmete ja materjalide hankimise ning insener-tehniliste teenuste osutamise kohta, sealhulgas pikaajaliste riigilae-nude tingimustel ja tasuta, tagatakse materiaalsete ressursside limiitide eraldamisega esmajoones ja täismahus, ning et peahankijate (töövõtjate) tellimused toodangu valmistamiseks, tööde tegemiseks ja teenuste osutamiseks, mis tulenevad NSV Liidu nimetatud rahvusvahelistest lepingutest, võtavad ettevõtted ja organisatsioonid täitmiseks riikliku tellimuse tingimusel.

NSVL Plaanikomiteel, NSVL Varustuskomiteel ning NSV

Liidu ministeeriumidel ja keskasutustel arvestada seda materiaalside bilansside koostamisel;

28) suurendamaks Nõukogude ehitus- ja montaažiorganisatsioonide huvi välisvaluuta soetamise vastu lubati neil osa võtta konkursspakkumistest NSV Liidu territooriumile objektide ehitamiseks, milleks eraldatakse välisvaluutat.

NSVL Välismaajandussidemete Ministeeriumile tehti ülesandeks töötada koos NSVL Ehituskomitee ja teiste huvitatud NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutustega välja selliste rahvusvaheliste konkursspakkumiste korraldamise kord;

29) progressiivsete koostöövormide arendamiseks, elenike vajaduste täielikumaks rahuldamiseks tarbekaupade sortimendi laiendamise teel ja tootmistehnilise otstarbega toodangu vahetuse arendamiseks lubati sooritada tasakaalustatud alusel kaubavahetusoperatsioone: sotsialistlike riikide organisatsioonide ning kapitalistlike ja arengumaade firmadega NSVL Kaubandusministeeriumi ettevõtetel ja organisatsioonidel tarbekaupade osas neile eraldatud turufondidest, NSVL Varustuskomitee ettevõtetel ja organisatsioonidel aga jaotatava tootmistehnilise otstarbega toodangu osas;

30) nähti ette, et tarbekaupade tootmise arendamise küsimuste ja muude sotsiaalsete ülesannete lahendamiseks annab NSV Liidu Ministrite Nõukogu erakorralistel juhtudel loa sooritada bartertehinguid;

Ühissettevõtete ning rahvusvaheliste koondiste ja organisatsioonide moodustamise ja tegevuse küsimused

31) NSV Liidu territooriumil välisorganisatsioonide ja -firmade osavõtul ühissettevõtete aktiivsemaks moodustamiseks kehtestati, et:

nõukogude ja välisosanike osa ühissettevõtte põhikirjafondis määratakse kindlaks nende vahelisel kokkuleppel;

ühissettevõtte juhatause esimeheks või peadirektoriks võib olla välisriigi kodanik;

ühissettevõtte tegevuse põhimõttelised küsimused lahendatakse juhatause istungitel kõigi juhatause liikmete ühehäälse otsuse alusel;

ühisettevõtte otsustab ühisettevõtte töötajate töölevõtmise ja vallandamise küsimused, töötasustamise vormid ja töötasu suuruse, samuti nõukogu ühe rublades materiaalse ergutamise küsimused;

kaubad, mida ühisettevõtte veab NSV Liitu sisse tootmise arendamiseks, võidakse maksustada minimaallõivuga või vabastada lõivu tasumisest;

ühisettevõtete välismaalastest töötajate kasutusse antud elamispinna ja muude teenuste eest tasumine toimub nõukogu ühe rublades, välja arvatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu otsusega ettenähtud juhud.

NSVL Rahandusministeeriumile tehti ülesandeks töötada kolme kuu jooksul välja ja kinnitada ühisettevõtete maksustatava tulude määramise eeskirjad välisriikide praktikast arvestades;

32) peeti otstarbekaks anda NSVL Rahandusministeeriumile õigus jätta teatud ajaks maksustamata osa ühisettevõtte välisosaniku kasumist selle ülekandmisel välismaale või lubada vähendada nimetatud maksu suurust, kui NSV Liidu ja vastava riigi vaheline kokkulepe ei näe ette muud. Rakendada seda õigust peamiselt tarbekaupu, suure rahvamajandusliku tähtsusega meditsiinitehnikat ja arstide ning teadusmahukat toodangut tootvate ühisettevõtete suhtes;

33) kehtestati, et ühisettevõtte osa üleandmine, ühisettevõtte riskikindlustus, samuti finants- ja majandustegevuse revideerimine toimub poolte kokkuleppel;

34) tehti NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuvalle Riiklikule Tollikontrolli Peavalitsusele koos NSVL Välis- majandussidemete Ministeeriumi ja NSVL Rahandusministeeriumiga ülesandeks tagada tollisoodustuste võimaldamine ühisettevõtete välismaalastest personalile;

35) anti riiklikele ettevõtetele, koondistele ja organisatsioonidele õigus võtta kõrgemalseisva juhtimisorganite nõusolekul vastu ostuseid välismaa organisatsioonide ja firmade osavõtul ühisettevõtete, rahvusvaheliste koondiste ja organisatsioonide moodustamise kohta.

Tootmiskooperatiivid moodustavad välismaiste organisatsioonide ja firmade osavõtul ühisettevõtteid, rahvusva-

helisi koondisi ja organisatsioone vastavalt kooperatiivi asukchajärgse oblastilise jaotuseta liiduvabariigi ministrite nõukogu, autonoomse vabariigi ministrite nõukogu, krai ja oblasti täitevkomitee, Moskva Linna Täitevkomitee, Leningradi Linna Täitevkomitee või vastava ministeeriumi (keskasutuse) nõusolekul, kelle ettevõtte (organisatsiooni, asutuse) juurde kooperatiiv on moodustatud.

Ühisettevõtete, rahvusvaheliste koondiste ja organisatsioonide moodustamisel toimub uute ehitiste rajamine või laiaulatuslik rekonstrueerimine territoriaalsete juhtimisorganite nõusolekul.

Muudel juhtudel esitavad ühisettevõtete, rahvusvaheliste koondiste ja organisatsioonide Nõukogude osanikud territoriaalsetele juhtimisorganitele vastava informatsiooni.

Tootmiskooperatiivide tootmisalased ja teaduslik-tehnilised otsesidemed sotsialistlike maade ettevõtete ja organisatsioonidega, samuti ranniku- ja piirikaubandus vastavate riikidega toimub vastavalt kooperatiivi asukchajärgse oblastilise jaotuseta liiduvabariigi ministrite nõukogu, autonoomse vabariigi ministrite nõukogu, krai või oblasti täitevkomitee, Moskva Linna Täitevkomitee või Leningradi Linna Täitevkomitee loal ja tema poolt kehtestatavas korras, arvestades selliste sidemete korra kohta kehtivaid sätteid;

Välismajandustegevuse mõningad küsimused

36) tehti NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Välismajanduskomisjonile ülesandeks analüüsida koos NSVL Plaanikomitee, NSVL Riikliku Teadus- ja Tehnikakomitee ja NSVL Teaduste Akadeemiaga pidevalt maailmamajandussidemete nüüdisaegseid arenguprobleeme ja nende mõju NSV Liidu majandusele, NSV Liidu rahvamajanduse arengu plaanipärase iseloomu ühituvust välismajanduses kasutatavate kaubalis-rahaliste suhetega ning süvendada koostööd välismaa firmade, pankade ja organisatsioonidega vastavalt NSV Liidu välismajandussidemete arengustrateegiale;

38) tehti NSVL Riigipangale, NSVL Välismajanduspangale ja NSVL Rahandusministeeriumile ülesandeks töötada välja ja esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule 1989. a. I kvartalis konkreetsed ettepanekud nõukogude rubla välisvaluuta suhtes etapiviisilise osaliselt konverteeritavaks muutmise kohta;

39) tehti NSVL Plaanikomiteele, NSVL Rahandusministeeriumile, NSVL Riigipangale ja NSVL Välismajanduspangale ülesandeks esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule 1989. a. I kvartalis ettepanekud koondvaluutaplaani (NSV Liidu maksebilansi) skeemi täiustamise kohta;

40) kehtestati, et nimetatud määruse tootmiskooperatiivse käsitlevaid sätteid rakendatakse kõikide tootmistegevust arendavate kooperatiivide ja nende liitude (koondiste) suhtes;

41) kohustati NSV Liidu ministeeriume ja keskasutusi tegema vastavates ametkondlikes normatiivaktides, juhendites ja meetodilistes juhistes vastavad muudatused nimetatud määruse nõudeid arvestades.

NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumile ja NSVL Justiitsministeeriumile tehti ülesandeks valmistada NSVL Plaanikomitee, NSVL Varustuskomitee, NSVL Rahandusministeeriumi, NSVL Riigipanga, NSVL Välismajanduspanga ja teiste huvitatud ministeeriumide ja keskasutuste osavõtul ette ja esitada kahe kuu jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud nimetatud määrusest tulenevate muudatuste tegemise kohta kehtivas seadusandluses.

2. Eesti NSV Ministrite Nõukogu rakendab kehtestatud korras abinõusid peatamaks ettevõtete, koondiste, tootmiskooperatiivide ja muude organisatsioonide ekspordi- ja imporditehinguid, kui see tegevus kahjustab vabariigi huve.

3. Vastavalt käesoleva määruse punkti 1 alapunktile 3 tuleb Eesti NSV-s moodustatavate välismajandusorganisatsioonide põhikirjad eelnevalt kooskõlastada Eesti NSV Ministrite Nõukoguga.

4. Kentestada, et ettevõtted, koondised, tootmiskooperatiivid ja muud organisatsioonid võivad eksportida oma toodangut (töid, teenuseid), välja arvatud selle mõned liigid, mille loetelu on kindlaks määratud käesoleva määruse punkti

1 alapunktis 4 ettenähtud korras, samuti Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt. Analoogilises korras määratakse kindlaks samuti nende toodete (tööde, teenuste) loetelu, mida on keelatud importida.

ENSV Kaubandusministeeriumil, ETKVL-il ja ENSV Hinnakomiteel kahe kuu jooksul pärast käesoleva määruse punkti 1 alapunktis 4 ettenähtud üleliidulise korra kehtestamist määrata vabariigis kindlaks valuutafondide vahenditega ostetavate tarbekaupade realseerimise kord ja tingimused.

5. Majanduslikest kaalutlustest lähtudes kehtestab Eesti NSV Ministrite Nõukogu vajaduse korral teatud kaupade ja teenuste ekspordi ja impordi osas ajutised litsentsid.

ENSV Plaanikomiteel koos Eesti NSV ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutustega töötada 1989. aasta jooksul välja vabariigi ettepanekud välisvaluutatulemist riigile tehtavate eraldiste normatiivide suuruse kohta Eesti NSV-s kolmeteistkümnendaks viisaastakuks ning esitada need pärast Eesti NSV Ministrite Nõukogus läbivaatamist NSVL Plaanikomiteele.

6. ENSV Plaanikomiteel töötada NSVL Plaanikomitee, NSVL Varustuskomitee ja NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumi suunistest lähtudes koos Eesti NSV ministeeriumide, riiklike komiteede, keskasutuste ja organisatsioonidega 3 kuu jooksul välja välismajandustegevuse plaanide ettevalmistamise kord.

7. Kehtestada Eesti NSV-s iseseisvalt tegutsevatele tootmiskooperatiividele aastaiks 1989-1990 välisvaluutatulemist tehtavate eraldiste normatiivid vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. mai 1988. a. määruses nr. 258 Eesti NSV ministeeriumidele, riiklikele komiteedele ja keskasutustele kehtestatud normatiividele.

Kui kooperatiivid moodustatakse riiklike, kooperatiivsete või muude ühiskondlike ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juurde, tehakse kooperatiivide välisvaluutatulemist riigile, sealhulgas Eesti NSV Ministrite Nõukogule eraldisi, lähtudes normatiividest, mis on kehtestatud nendele ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele valuutafondidesse vahendite eraldamiseks, olenevalt nende alluvusest.

8. Kehtestada, et käesoleva määruse punkti 1 alapunktis 28 nimetatud ranniku- ja piirikaubanduse operatsioonide teostamise õiguse Eesti NSV-s annab Eesti NSV Ministrite Nõukogu.

9. Eesti NSV ministeeriumide, riiklike komiteede, kesk-asutuste ja muude organisatsioonide ja tootmiskooperatiivide poolt välismaa organisatsioonide ja firmade osavõtul ühis-ettevõtete, rahvusvaheliste koondiste ja organisatsioonide moodustamine toimub Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt ettenähtud korras.

10. Pidaa vajalikuks, et peale käesoleva määruse punkti 1 alapunktis 23 ettenähtud eraldiste teevad Eesti NSV territooriumil asuvad liidulised ja liidulis-vabariiklikud ettevõtted, koondised ja organisatsioonid oma valuutafondidest täiendavalt 5-protsendilisi eraldisi Eesti NSV Ministrite Nõukogule vabariigi sotsiaalse infrastruktuuri arendamiseks ja elanike vajaduste rahuldamiseks.

VÄLISMAJANDUSTEGEVUSE RIIKLIKU
REGULEERIMISE ABINÕUDE KOHTA

ENSV Ministrite Nõukogu 12. juuli
1989. a. määrus nr. 243

Välismajandussidemetes osalejate majandusliku iseseisvuse ühitamiseks selle tegevuse riikliku reguleerimisega ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 7. märtsi 1989. a. määrusele nr. 203 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu 7. märtsi 1989. a. määrus nr. 203 (väljavõte lisatud).

2. Kõigil Eesti NSV territooriumil asuvatel ettevõtetel, koondistel, tootmiskooperatiividel ja muudel organisatsioonidel, kes soovivad kasutada vahetult välisturule väljumise õigust, pöörduda registreerimiseks NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumi Voliniku Valitsuse poole Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures. Viimane väljastab registreerimistunnistuse kolmekümne päeva jooksul taotluse saamisest arvates.

3. NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumi Voliniku Valitsusel Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures:

1) varustada välismajandustegevuseks registreerida soovijad vastavate dokumendiblankettidega ja anda neile vajaduse korral konsultatsiooni;

2) esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule ja ENSV Plaanikomiteele kvartali järgse kuu 5. kuupäevaks informatsioon vabariigi territooriumil registreeritud välismajandussidemetes osalejate kohta iga kvartali 1. kuupäeva seisuga.

4. Kehtestada, et nende kaupade (tööde, teenuste) osas, millele vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 7. märtsi 1989. a. määrusele nr. 203 annavad litsentse välja liiduva-

bariikide ministrite nõukogud, väljastab litsentse ENSV Plaanikomitee.

5. Kehtestada, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab Eesti NSV majandusliku ja sotsiaalse arengu riikliku aastaplaani koosseisus kindlaks ressursside ekspordikvoodid. Kehtestatud kvootide alusel annavad ekspordilitsentse välja Eesti NSV ministeeriumid ja riiklikud komiteed,

ENSV Varustuskomiteel ja ENSV Plaanikomiteel töötada kahe kuu jooksul välja kvootide kehtestamise ja rakendamise kord.

6. Kehtestada, et teatritegevuse osas annab Eesti NSV-s ekspordilitsentse välja Eesti Teatriliit, kontsert- ja muu artistliku tegevuse osas ENSV Riiklik Kultuurikomitee ning ENSV Riiklik Televisiooni- ja Raadiokomitee oma kollektiivide osas.

VÄLISMAJANDUSTEGEVUSE RIIKLIKU
REGULEERIMISE ABINÕUDE KOHTA

NSV Liidu Ministrite Nõukogu 7.
märtsi 1989. a. määrus nr. 203//
СН СССР. - 1989. - Отд. I - № 16.
- Ст. 50.

Välismajandustegevuse efektiivse juhtimise tagamiseks ning välismajandussidemetes osalejate laialdase majandusliku iseseisvuse ühitamiseks selle tegevuse riikliku reguleerimisega NSV Liidu Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1988. a. määrusele nr. 1405 "Riiklike, kooperatiivsete ja muude ühiskondlike ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide välismajandustegevuse edasarendamise kohta" (NSVL MK 1989. nr. 2 art. 7) kehtestatakse NSV Liidus järgmine välismajandustegevuse riikliku reguleerimise süsteem, mis hõlmab:

välismajandussidemetes osalejate registreerimise;
üle NSV Liidu riigipiiri toimetatavate kaupade ja muu vara deklareerimise;
mõnede üldriikliku tähtsusega kaupade eksportimise ja importimise korra;
välismajandussidemete operatiivse reguleerimise abinõud.

Nimetatud süsteem laieneb igasugusele välismajandustegevusele, kaasa arvatud tootmis-, teadus- ja tehnikaalased otsesidemed, ranniku- ja piirikaubandus ning kaubavahetusoperatsioonid, samuti kõikidele välismajandussidemetes osalejatele.*

Välismajandussidemetes osalejate all mõeldakse ettevõtteid, koondisi, tootmiskooperatiive ja muid organisatsioone, kes vahetult tegelevad välismajandusega, kaasa arvatud konsortsiumid, aktsiaseltsid, kaubamajad, välisriikidega äri-
list koostööd arendavad assotsiatsioonid, muud assotsiatsioonid ning NSV Liidu territooriumil moodustatud ühissettevõtted, rahvusvahelised koondised ja organisatsioonid.

Välismajandussidemetes osalejate registreerimine

2. Kõik, kes soovivad kasutada vahetult välisturule väljumise õigust, on kohustatud registreerima end NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumis, sealhulgas tema kohalike volinike aparaatide kaudu.

Registreerimine tähendab: kehtestatud vormi kohaselt täidetud registreerimiskaardi esitamist; registreerimisnumbri andmist; sissekannet ametlikult avaldatavasse "Välismajandussidemetes osalejate riiklikku registrisse" ja registreerimistunnistuse väljaandmist.

NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumil:

peavad olema volinikud autonoomsetes vabariikides, kraides ja oblastites;

tuleb registreerida välismajandussidemetes osalejaid ajakohaseid arvutustehnika vahendeid kasutades ja seada registreeritute kohta sisse ühtne andmepank.

Registreerimine toimub hiljemalt 30 päeva jooksul pärast avalduse saamist. NSVL Välismajandussidemete Ministeerium informeerib registreerimisest viivitamatult kraide ja oblastite rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteesid, liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogusid ning NSV Liidu ministeeriume ja keskasutusi.

Ministeeriumidel ja keskasutustel, liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudel ja kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel abistada kõigiti NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumi ja tema kohalikke volinikke.

Need välismajandussidemetes osalejad, kes on saanud välisturule iseseisva väljumise õiguse enne käesoleva määruse vastuvõtmist, registreeritakse üldistel alustel.

NSV Liidu territooriumil moodustatud ühisettevõtete, rahvusvaheliste koondiste ja organisatsioonide kehtestatud korras registreerimisel tagab NSVL Rahandusministeerium nende registreerimise ka NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumis välismajandussidemetes osalejatena.

Välismajandussidemetes osalejad vastutavad registree-

rimisel esitatavate andmete toetus ja nende hilisemate muudatuste eest.

3. Ande NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumile õigus:

nõuda vajaduse korral ministeeriumidelt ja keskasutustelt, liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudelt, kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedelt ning pankadelt ja välismajandussidemetes osalejatelt registreerimiskaartidele kantud andmete toesust kinnitavat informatsiooni;

võtta välismajandussidemetes osalejatelt registreerimistasu NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumi poolt kindlaksmääratud ja NSVL Rahandusministeeriumiga kooskõlastatud ulatuses, mis tagaks registreerimiskulude hüvitamise.

NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumil informeerida massiteabevahendite kaudu 20. märtsiks 1989. a. välismajandussidemetes osalejaid registreerimiskorrast.

Üle NSV Liidu riigipiiri toimetatavate kaupade ja muu vara deklareerimine

4. Kehtestada, et 1. aprillist 1989. a. kuuluvad üle NSV Liidu riigipiiri toimetatavad kaubad ja muu vara kohustuslikule deklareerimisele kehtestatud näidise kohase veoste tollideklaratsiooni NSV Liidu riikliku tollikontrolli organitele esitamise teel.

Deklareerimist toimetavad välismajandussidemetes osalejad iseseisvalt või lepingu alusel NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumi üleliidulise välismajanduskoondise "Sojuzvneštrans" või NSV Liidu riikliku tollikontrolli organite poolt kindlaksmääratavate teiste organisatsioonide kaudu.

Kaupu ja muud vara, mida püütakse toimetada üle NSV Liidu riigipiiri veoste tollideklaratsiooni esitamata või kehtestatud deklareerimiskorda rikkudes, ei lubata toimetada välismaale või NSV Liitu. Teadvalt valede andmete märkimine tollideklaratsiooni toob kaasa vastutuse kooskõlas seadusandlusega.

NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuval Riikliku Tollikontrolli Peavalitsusel informeerida välismajandussidemetes osalejaid 20. märtsiks 1989. a. massiteabevahendite kaudu deklareerimiskorrast.

5. NSV Liidu riikliku tollikontrolli organid võtavad tolliprotseduuride eest tasu, sealhulgas makseid kontrahendiga teostatavate arvelduste valuutas NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Tollikontrolli Peavalitsuse poolt kindlaksmääratud ja NSVL Rahandusministeeriumiga kooskõlastatud ulatuses.

Lubada NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuval Riikliku Tollikontrolli Peavalitsusel kasutada neid vahendeid kehtestatud korras riikliku tolliameti arendamiseks ja tema töökollektiivide sotsiaalseteks vajadusteks.

6. Kehtestada, et veoste tollideklaratsioonid sisaldavad andmed on välismajandustegevusalase riikliku statistika ametlikeks lähteandmeteks.

NSVL Riiklikul Statistikakomiteel, NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumil ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuval Riikliku Tollikontrolli Peavalitsusel tagada, et aastail 1989-1990 seataks NSV Liidus elisse välismajandustegevusalase riikliku statistika kogumise, töötlemise ja avaldamise süsteem sellisel kujul, mis vastaks andmete täielikkusele, tõesusele, avalikkusele ja rahvusvahelisele kõrvutamisele esitatavatele nüüdise nõuetele.

Mõnede üldriikliku tähtsusega kaupade eksportimise ja importimise kord

7. Kinnitada NSV Liidu vastavate ministeeriumide ja keskasutuste ning liiduvabariikide ministrite nõukogude poolt antavate litsentside alusel ettevõtete, koondiste, tootmiskooperatiivide ja muude Nõukogude organisatsioonide poolt aastail 1989-1990 eksporditava ja imporditava toodangu (tööde, teenuste) juurdelisatud loetelud.

Kehtestada, et seda korda rakendatakse ka toodangu (tööde, teenuste) mis tahes ostu-müügitehingute sooritamisel välisfirmade ja -organisatsioonidega NSV Liidu terri-

tooriumil.

Lubada NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikul Välisma-
janduskomisjonil teha muudatusi toodangu (tööde, teenuste)
kinnitatud loeteludes.

8. NSV Liidu territooriumil moodustatud ühissettevõtted,
rahvusvahelised koondised ja organisatsioonid võivad eks-
portida ainult oma toodangut (tööd, teenuseid) ja importida
toodangut (tööd, teenuseid) ainult oma vajadusteks. Vahen-
dusoperatsioonide tegemiseks on vaja NSVL Välistajandussid-
demete Ministeeriumi luba.

Tootmiskooperatiivid ja nende liidud (ühendused) võivad
eksportida ainult iseseisvalt valmistatavat toodangut (tööd,
teenuseid). Neil ei ole õigust tegelda kaupade kokku-
ostuga nende edasimüügiks ekspordi otstarbel ja kaupade
impordiga nende edasimüügiks NSV Liidu siseturul ning va-
hendustalitusega (kui tegevusliik) välistajandusoperatsioon-
ides.

Teised välistajandussidemetes osalejad ei tohi samuti
tegelda kaupade kokkuostuga nende edasimüügiks ekspordi
otstarbel ja kaupade impordiga nende edasimüügiks NSV Liidu
siseturul, kui kehtivad sätted ei näe ette teisiti.

Välistajandussidemete operatiivse reguleerimise abinõud

9. Välistajandussidemete tasakaalustatud arenguks ja
meie maa välistajanduspoliitika teostamise vahendite täius-
tamiseks võib erijuhtudel rakendada välistajandussidemete
operatiivse reguleerimise abinõusid - piirata ekspordi ja
importi ning peatada välistajandussidemetes osalejate ope-
ratsioone.

Eksporti ja importi piiratakse teatud ajavahemikuks
mõningate kaupade (tööde, teenuste), riikide ja riigigrup-
pide osas juhul, kui seda nõuavad maksesuhete olukord, muud
majanduslikud ja poliitilised tingimused ning sealhulgas
selleks, et:

reguleerida nõudmist ja pakkumist NSV Liidu siseturul;
täita ekspordi ja impordi reglementeerimisega seotud

NSV Liidu rahvusvahelisi kohustusi;

saavutada vastastikkü kasulikke leppeid rahvusvahelistel kaubanduslääbirääkimistel;

rakendada abinõusid vastuseks välisriikide ja (või) nende ühenduste diskrimineerivatele aktsioonidele.

Nimetatud ekspordi- ja impordipiiranguid rakendab NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklik Välismajanduskomisjon NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumi ettepanekul koos kompetentsete riigiorganitega impordi ja ekspordi arv- või maksumootidena. Kõik tehingud, mida sooritatakse selliste kvootide täitmise raames, tuleb litsentsida.

Kvoteerimine ei laiene Nõukogude laenude tasumiseks ja NSV Liidu territooriumile ehitatavate objektide tarvis kaupade sisseveole NSV Liitu.

Käesoleva punkti sätteid ei rakendata NSV Liidu territooriumil moodustatud ühisettevõtete, rahvusvaheliste koondeste ja organisatsioonide omatoodangu eksportimise ning nende oma vajadusteks kaupade importimise suhtes.

10. NSV Liidu Ministrite nõukogu Riiklik Välismajanduskomisjon peatab NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumi ja liiduvabariikide ministrite nõukogude ettepanekul välismajandussidemetes osalejate operatsioone juhul, kui leiab aset ebaaus konkurents või kui nende tegevus kahjustab riigi huve.

Otsused operatsioonide peatamise kohta langetatakse juhul, kui:

rikutakse Nõukogude seadusandlust NSV Liidu välismajandussidemete operatiivse reguleerimise abinõude kohta, ei järgita NSV Liidu rahvusvaheliste lepingute sätteid ning rikutakse välisriikide seadusandlust, mis toob NSV Liidule majanduslikku või poliitilist kahju;

välismajandusoperatsioonide sooritamisel rikutakse põhikirjalist õigusvõimet, samuti sooritatakse sanktsioneerimata kaubavahetus-(barter-)operatsioone;

jäetakse korduvalt täitmata kohustuslikud eksporthanked ja eksporditakse samal ajal analoogilisi kaupu muudes vormides;

eksporditakse NSV Liidust kaupu põhjendamatult mada-

late hindadega või imporditakse NSV Liitu kõrgendatud hindadega;

kui korduvalt eksporditakse või imporditakse ebakvaliteetset kaupa;

esitatakse teadvalt valesid andmeid reklaamis ning tolli-, valuuta-, finants- ja registreerimisdokumentides; rikutakse muul viisil Nõukogude seadusandlust.

Välismajandusoperatsioonid võib peatada konkreetse teingu keelamise teel või rikkujat kõigi selliste operatsioonide ajutise (kuni üheks aastaks) peatamise teel.

Rikkujat võib hoiatada ka tema välismajandustegevust peatamata või tema suhtes võib rakendada ekspordi- ja impordioperatsioonide litsentsimist kuni kuueks kuuks.

Peatamise otsust võib muuta või tühistada, kui kõrvaldatakse põhjused, mis tingisid selle vastuvõtmise.

Käesoleva punkti sätteid rakendatakse ka välisfirmade ja -organisatsioonide suhtes, kes sooritavad nimetatud rikkumisi NSV Liidu territooriumil.

x x x

11. Välismajandustegevuse riikliku reguleerimise abinõudel on avalik iseloom. NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumil ja NSVL Kaubandus- ja Tööstuspalatil informeerida õigeaegselt nendest abinõudest Nõukogude ja välismaa välismajandussidemetes osalejaid.

12. NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumil esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Välismajanduskomisjonile kinnitamiseks "NSV Liidu välismajandussidemetealaste operatsioonide litsentsimise korra määrustik", pidades silmas teha see välismajandussidemetes osalejatele massiteabevahendite kaudu teatavaks 20. märtsiks 1989. a.

13. Lubada NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumil osta 1989. aastal ministeeriumi 1989. aasta valuutaplaani üldassigneeringutest 3,1 miljoni vabalt konverteeritava valuutarubla eest tehnika- ja sidevahendeid, et varustada nendega ministeeriumi volinike aparaate ja spetsialiseeritud talitusi, kes vormistavad veoste tollideklaratsioonid.

Käesoleva määruse täitmisega seotud abinõude realiseerimiseks kehtestada NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures

asuvale Riikliku Tollikontrolli Peavalitsusele aastaiks 1989-1990 mis tahes valuutaeraldiste normatiiviks 60 prot-senti plaanivälistest tollituludest, kaasa arvatud faktuu-ri- ja litsentsioperatsioonidest laekuvad tulud, kasutades neid vahendeid NSV Liidu tolliameti, samuti NSVL Riikliku Statistikakomitee materiaal-tehniliseks varustamiseks.

14. NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumil ja NSVL Justiitsministeeriumil esitada 2 kuu jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud käesolevast määrusest tu-lenevate muudatuste tegemise kohta kehtivas seadusand-luses.

NSV Liidu Ministrite Nõukogu
7. märtsi 1989. a. määrusega nr. 203

NSV Liidu vastavate ministeeriumide ja
keskasutuste ning liiduvabariikide mi-
nistrite nõukogude poolt antavate lit-
sentside alusel ettevõtete, koondiste,
tootmiskooperatiivide ja muude Nõukogu-
de organisatsioonide poolt imporditava
toodangu (toode, teenuste)

l o e t e l u

Toodangu (toode, teenuste) nimetus	Litsentsi väljastav organ
Ravimid	NSVL Tervishoiuminis- teerium
Keemilised taimekaitsevahendid	NSVL Mineraalväetise- ministeerium
Trükitoodang ja kirjastamisteenused NSV Liidus	NSVL Kirjastuskomitee
Filmid, video- ja audiotoodang	NSVL Kinokomitee, NSVL Tele-Raadiokomitee, NSVL Kirjastuskomitee, NSVL Kultuuriministeerium, liiduvabariikide mi- nistrite nõukogud (vas- tava nomenklatuuri ko- haselt)
Tsentraliseeritud vahenditega ehi- tusteenuste osutamine NSV Liidu territooriumil välisfirmade osavõtul	NSVL Välismajandusside- mete Ministeerium
Välistööjõu kasutamine	NSVL Töökomitee
Teatritöö, kontsert- ja muu artist- lik tegevus	NSVL Kultuuriministee- rium, NSVL Teatriliit, liiduvabariikide teat- riliidud
Operatsioonid välisvaluutavahendite kaasamiseks krediitidena, laenude- na, deposiitidena, hoiustena ja muul kujul	NSVL Välismajanduspank

MÄRKUS. Ettevõtted, koondised, tootmiskooperatiivid ja
teised Nõukogude organisatsioonid ei tohi importida igat
liiki relvi, laskemoona, sõjatehnikat ja spetsiaalseid komp-
lekteerivaid tooteid nende valmistamiseks, lõhkeaineid, rii-

gi julgeolekusse puutuvaid muid tooteid ja teenuseid, tuumamaterjale (sh. soojust kiirgavate detailide näol), -tehno-
loogiaid, -seadmeid, -seadeldisi, spetsiaalseid mittetuuma-
materjale ja nendega seotud teenuseid, ioniseeriva kiirguse
allikaid; väärismetalle, nende sulameid ning tooteid; vää-
riskive ja neist valmistatud tooteid; mürke; narkootilisi ja
psühhotropseid aineid, oopiumi ja hasiši suitsetamise va-
hendeid; teisi tooteid ja teenuseid, mille sissevedu on kee-
latud, kui seadusandlusega ei ole ette nähtud teisiti.

KINNITATUD

NSV Liidu Ministrite Nõukogu
7. märtsi 1989. a. määrusega nr. 203

NSV Liidu vastavate ministeeriumide ja
keskasutuste ning liiduvabariikide mi-
nistrite nõukogude poolt antavate lit-
sentside alusel ettevõtete, koondiste,
tootmiskooperatiivide ja muude Nõukogu-
de organisatsioonide poolt aastail
1989-1990 eksporditava toodangu
(tööde, teenuste)

l o e t e l u

Toodangu (tööde, teenuste) nimetus	Litsentsi väljastav organ*
1	2
Toornafta, maagaas, gaasikondensaat, naftasaadused (bensiin, petrooleum, reaktiivkütus, diiselmootorikütus, masuut, tahke parafiin, maardeõlid)	NSVL Välismaajandussidemete Ministeerium
Kivisüsi (energeetiline ja koksisüsi, k.a. antratsiit ja segis)	- " -
Mustmetallimaak ja -kontsentraat, malm, must valtsmetall, terastorud, ferrosulamid, vanaadium (V) oksiid, vana mustmetall ja mustmetalli jäätmed	- " -
Värviliste metallide maagid, kontsentraadid ja tööstustooted rendest, väärismetallide maagid ja kontsentraadid, värvilised metallid (k.a. sekundaarsed), nende sulamid, pulbrid, oksiidid, soolad, lahused, pooltooted, valts, värviline vanametall ja metallijäätmed	- " -
Haruldased metallid ja muldmetallid, nende ühendid ja pooljuhtmaterjalid	- " -
Väärismetallidest tööstustooted	"NSVL Glavalmazoloto"
Aapatiid, kontsentraat, ammoniaak, mineraalväetised, vaavel, vaavelhape, boorisuladusega toore ja selle saadused, aadikhape, aadikhappeanhüdriid, tsüklohekdaan, tsükloheksanoon, metanool, kaprolaktaam, polüetaanid	NSVL Mineraalväetiseministeerium
Bensool (v.a. toorkivisööbensool)	NSVL Välismaajandussidemete Ministeerium

1	2
Fenool, stüroolid, tahm (tehniline susinik), sünteetiline kautsuk	NSVL Naftatöötlemis- ministeerium
Polüetüleen, polüpropüleen, polüstürool, polüvinüülkloriidvaik, ioonivahetusvaigud, plastifikaatorid, dimetüültereftalaat, akrüülnitriil, etüleenglükool, värvained ja pooltooted nende valmistamiseks, niidid ja tehiskiud tekstiilitööstusele, plastmassitorud, toidupiiritus	NSVL Keemiatööstuse Ministeerium
Metsamaterjalid; tselluloosi- ja paberitooted (v.a. madalasordiline puit ja puidujäätmed)	NSVL Metsatööstusmi- nisteerium
Makulatuur	NSVL Varustuskomitee, liiduvabariikide mi- nistrite nõukogud
Tsement	NSVL Ehitusmaterjali- ministeerium
Ilukivitoore, tooted sellest, kollektsoonmaterjalid ja paleontoloogilised näidised	NSVL Geoloogiainis- teerium, NSVL TA (vas- tava nomenklatuuri pi- res)
Puuvill (v.a. madalasordiline puuvill), linakiud, naturaallin, karusnahk ja toorkarusnahk	NSVL Välismaajandussii- demete Ministeerium
Teravili (sh. tangud), jahu, sööda- kontsentraadid, õlikultuuride seem- ned, taimeõli, loomsed toidurasvad (sh. või), suhkur, liha ja lihasaa- dused, piim ja piimasaadused	NSVL Välismaajandussii- demete Ministeerium
Kala ja kalasaadused (v.a. sisevee- kogude kalad, arvestamata lõhelisi)	NSVL Kalamajandusmi- nisteerium
Siseveekogude kalad (v.a. lõhelised)	Liiduvabariikide mi- nistrite nõukogud
Kanged alkohoolsed joogid	NSVL Agrotööstuskomitee
Vein	Liiduvabariikide mi- nistrite nõukogud
Metsloomad ja -linnud	- " -
Metsikud taimed	- " -
Ravimtaimed (sh. ravimtaimedest toore)	Liiduvabariikide mi- nistrite nõukogud

1	2
Tiibeti meditsiini tooted	Liiduvabariikide ministrite nõukogud
Meditšiiniseadmed	NSVL Tervishoiuministeerium
Nõukogude leiutised ja teised teaduslik-tehnilise tegevuse tulemused	NSVL Teaduskomitee
Teatritöö, kontsert- ja muu artistlik tegevus	NSVL Kultuuriministeerium, NSVL Teatriliit, liiduvabariikide teatriliidud
Välisvaluutavahendite paigutamine krediitidena, laenudena, deposiididena, hoiustena ja muul kujul	NSVL Välismajanduspank

NSVL Kultuuriministeerium ja NSVL Välismajanduspank annavad litsentse NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumiga kooskõlastamata.

MÄRKUS. Ettevõtted, koondised, tootmiskooperatiivid ja teised Nõukogude organisatsioonid ei tohi ekspordida relvi, laskemoona, sõjatehnikat ja spetsiaalseid komplekteerivaid tooteid nende valmistamiseks, lõhkeaineid, tuumamaterjale (sh. soojust kiirgavate detailide näol), -tehnoloogiat, -sedaeldisi, mittetuumamaterjale ja nendega seotud teenuseid, ioniseeriva kiirguse allikaid; väärismetalle, nende sulameid ja tooteid neist; vääriskive ja neist valmistatud tooteid; mitmesuguseid tooteid ja tehnoloogiaid, mida saab kasutada või kasutatakse relvastuse ja sõjatehnika loomisel (nomenklatuur tehakse teatavaks kehtestatud korras); mürke; narkootilisi ja psühhotroopseid vahendeid, oopiumi ja hāsi suitsetamise vahendeid; kunstiesemeid, vanaaegseid ja teisi esemeid, millel on suur kunstiline, ajalooline, teaduslik ja muu kultuuriväärtus, ajaloo- ja kultuurimālestisi; teisi tooteid ja teenuseid, mille väljavedu on keelatud, kui seadusandlusega ei ole ette nähtud teisiti.

П О Р Я Д О К

регистрации предприятий, объединений,
производственных кооперативов и иных организаций,
осуществляющих экспортно-импортные операции

Утвержден Министерством внешних экономических связей
СССР от 14 марта 1989 г. //
Внешняя торговля. - 1989. - № 3 (приложение)

1. Настоящий порядок регистрации предприятий, объединений, производственных кооперативов и иных организаций, непосредственно осуществляющих экспортно-импортные операции (далее именуются - участники внешнеэкономических связей), разработан во исполнение постановления Совета Министров СССР от 7 марта 1989 года № 203 "О мерах государственного регулирования внешнеэкономической деятельности".

2. Все участники внешнеэкономических связей, желающие воспользоваться предоставленным правом непосредственного выхода на внешний рынок, должны обязательно зарегистрироваться.

Регистрация осуществляется также с целью обеспечения систематизированного учета участников внешнеэкономических связей, их внешнеторговых операций, создания условий для получения ими информационных и консультационных услуг, а также ознакомления с их деловой специализацией партнеров за рубежом и в СССР.

Регистрации подлежат предприятия, объединения, производственные кооперативы и иные организации, включая консорциумы, акционерные общества, торговые дома, ассоциации делового сотрудничества с зарубежными странами, другие ассоциации, созданные на территории СССР совместные предприятия, международные объединения и организации, которые в соответствии с действующим законодательством имеют право осуществлять внешнеэкономическую деятельность, включая прямые производственные и научно-технические связи, приобре-

ную и приграничную торговлю и товарообменные операции.

Участники внешнеэкономических связей, получившие право самостоятельного выхода на внешний рынок до принятия постановления Совета Министров СССР от 7 марта 1989 г. № 203 "О мерах государственного регулирования внешнеэкономической деятельности", регистрируются на общих основаниях.

3. Регистрация включает: 1) представление заполненной по установленной форме регистрационной карточки; 2) присвоение регистрационного номера; 3) занесение в официально публикуемый Государственный реестр; 4) выдачу Свидетельства о регистрации; 5) незамедлительное информирование Министерством внешних экономических связей (далее именуется МВЭС СССР) соответствующих исполкомов, краевых, областных Советов народных депутатов, Советы Министров союзных и автономных республик, министерств и ведомств СССР о регистрации участников внешнеэкономических связей.

4. Регистрация участников внешнеэкономических связей осуществляется МВЭСом СССР или через аппараты уполномоченных МВЭС СССР на местах. Адреса пунктов регистрации приведены в Приложении I к настоящему Порядку.

5. Министерство финансов СССР при регистрации в установленном порядке совместных предприятий, международных объединений и организаций, созданных на территории СССР, обеспечивает также их регистрацию в МВЭС СССР в качестве участников внешнеэкономических связей.

Совместные предприятия, международные объединения и организации, зарегистрированные в Министерстве финансов СССР до принятия постановления Совета Министров СССР от 7 марта 1989 г. № 203 "О мерах государственного регулирования внешнеэкономической деятельности", регистрируются в МВЭС СССР или через аппараты уполномоченных МВЭС СССР на местах в соответствии с настоящим Порядком.

6. Регистрация производится на основании представленной участником внешнеэкономических связей регистрационной карточки, заполненной им по установленной форме (Приложение 2) в двух экземплярах.

Вместе с регистрационной карточкой представляются:

- государственными предприятиями, объединениями, организациями - копия устава, заверенная подписью руководителя и скрепленная печатью;

- производственными кооперативами - нотариально заверенная копия устава и справка о наличии счета в местном отделении банка.

В уставе должны быть отражены характер и номенклатура внешнеэкономической деятельности по производимой продукции (работам, услугам).

МВЭС СССР имеет право запрашивать у министерств и ведомств, Советов Министров союзных и автономных республик, исполкомов местных Советов народных депутатов, банков и участников внешнеэкономических связей информацию, подтверждающую достоверность сведений, сообщаемых в регистрационных карточках, в том числе о происхождении планируемых к экспорту товаров (работ, услуг).

Участники внешнеэкономических связей отвечают за достоверность сведений, представляемых для регистрации и при последующих их изменениях, разрешенных в соответствии с установленным порядком к опубликованию в печати.

7. Регистрационная карточка представляется в машинописном виде в регистрирующую организацию, непосредственно или по почте:

- в графе "Заявитель" указывается полное и краткое наименование участника внешнеэкономических связей;

- в графе "Код ОКПО" указывается код предприятия, объединения, производственного кооператива и иной организации согласно "Общесоюзному классификатору предприятий и организаций", выданный в установленном порядке Главным вычислительным центром Госкомстата СССР или главными вычислительными центрами Госкомстатов союзных республик (Приложение 3);

- в графах "Почтовый адрес" и "Телефон" указываются полный почтовый адрес участника внешнеэкономических связей (включая почтовый индекс) и телефон, которые будут использоваться им для деловой переписки и переговоров, в том числе с зарубежными партнерами;

- в графе "Руководитель", "Гл. бухгалтер" указывается

полностью фамилия, имя и отчество соответствующих должностных лиц;

- в графе "Номенклатура экспорта производимой продукции (работ, услуг)" указывается производимая продукция (работы, услуги), планируемая к поставке на экспорт;

- в графе "Номенклатура импорта товаров (работ, услуг)" указывается укрупненная номенклатура товаров (работ, услуг), закупаемых для основной производственной деятельности и других собственных нужд и целей, предусмотренных действующим законодательством;

- в графе "Номера счетов, отделений банков" указываются счета в местных отделениях банков, Внешэкономбанке СССР и его отделениях;

- в графе "Вышестоящая организация" указывается полное наименование вышестоящей организации или органа, которым утверждён устав участника внешнеэкономических связей.

При недостатке места для указания данных в графах регистрационной карточки необходимая информация указывается на дополнительных листах со ссылкой на соответствующий номер графы документа. Дополнительные листы заверяются подписью руководителя организации и скрепляются печатью.

8. Регистрирующая организация не позднее 30 дней с даты получения оформленных надлежащим образом документов вносит участника внешнеэкономических связей под соответствующим регистрационным номером в Государственный реестр участников внешнеэкономических связей и выдает ему Свидетельство о регистрации установленного образца (Приложение 4). В случае представления не надлежащим образом оформленной регистрационной карточки она возвращается заявителю для переоформления.

При оформлении Свидетельства о регистрации участник внешнеэкономических связей представляет (непосредственно или по почте) регистрирующей организации квитанцию местного отделения сберегательного банка о переводе 250 рублей на расчетный счет "ИнформВЭС" МВЭС СССР № 302307 в Москворецком отделении Промстройбанка СССР города Москвы.

Утерянное Свидетельство о регистрации возобновлению не подлежит и участник внешнеэкономических связей проходит ре-

гистрацию в соответствии с настоящим Порядком регистрации.

9. Регистрационный номер участника внешнеэкономических связей указывается им в грузовых таможенных декларациях и при запросах на получение лицензий на экспорт и импорт.

10. В случае изменения наименования предприятия, объединения, производственного кооператива и иной организации, характера и номенклатуры его внешнеэкономической деятельности, указанных в Свидетельстве о регистрации, участник внешнеэкономических связей обязан перерегистрироваться в соответствии с настоящим Порядком регистрации.

Информацию об изменении других регистрационных данных участник внешнеэкономических связей должен не позднее, чем в 30 дневный срок, направлять в регистрирующую организацию.

11. Перечень участников внешнеэкономических связей по мере их регистрации публикуется в журнале "Внешняя торговля", а также в других изданиях на основе материалов Государственного реестра участников внешнеэкономических связей.

Приложение I

Министерство внешних экономических связей СССР сообщает, что регистрация осуществляется следующими организациями:

103006 г. Москва, ул. Чехова, 2

Уполномоченному МВЭС СССР по Центральному району
(до 1.07.89 г. только для г. Москвы и Московской области)
т. 299-17-84, 299-48-34

196084 г. Ленинград, Московский проспект, 98

Уполномоченному МВЭС СССР по Ленинграду и Ленинградской области,
т. 298-42-74

690000 г. Владивосток, ул. Посыетская, 23

Уполномоченному МВЭС СССР по Дальнему Востоку
т. 2-36-53

692900 г. Находка, ул. Портовая, 4

Зав. отделением по портам Находка, Восточный
т. 5-72-88

680670 г. Хабаровск, ул. Шеронова, 113

Зав. отделением по Хабаровскому краю и Амурской области
т. 33-01-56

664003 г. Иркутск, ул. Грязнова, 1

Зав. отделением по Иркутской, Читинской области и Бурятской
АССР, т. 24-30-57

252655 г. Киев, ул. Большая Житомирская, 19

Уполномоченному МВЭС СССР по Украинской ССР
т. 212-29-16

340002 г. Донецк-2, пр. Б.Хмельницкого, д. 102, кв. 99

Зав. отделением по Донецкой области
т. 93-48-72

348000 ГСП, г. Ворошиловград, пл. Героев Великой Отечественной войны, облизполком

Зав. отделением по Ворошиловградской области
т. 252-60-31

330107 г. Запорожье-107; ул. Ленина, 164

Зав. отделением по Запорожской области

т. 234-93-11

325000 г. Херсон, Главпочтамт, абонем. ящик 30

Зав. отделением по Херсонской и Николаевской областям

т. 006-60-09

333005 г. Симферополь-5, Дом Советов

Зав. отделением по Крымской области

т. 225-46-75

270107 г. Одесса, ул. Свердлова, 83

Зав. отделением по Одесской области

т. 209-09-90

310546 ГСП, г. Харьков

Зав. отделением по Харьковской области

т. 243-70-20

320070 г. Днепропетровск 70, ул. Центральная, 10

Зав. отделением по Днепропетровской области

т. 244-06-15

316022 г. Кировоград, пл. Кирова, Дом Советов

Зав. отделением по Кировоградской области

т. 224-46-65

286000 г. Винница, ГСП-86, ул. Гоголя, 14

Зав. отделением по Винницкой области

т. 222-66-49

290004 г. Львов-4, ул. Ленина, 14

Зав. отделением по Львовской области

т. 275-82-73

244030 г. Сумы, 30, абонем. ящик 131

Зав. отделением по Сумской области

т. 222-53-32

252655 г. Киев-25, ГСП, ул. Большая Житомирская, 19в

Зав. отделением по Киевской области

т. 212-39-39

220113 г. Минск, ул. Якуба Коласа, 65
Уполномоченному МВЭС СССР по Белорусской ССР
т. 66-04-63

226000 г. Рига, ул. Горького, 20
Уполномоченному МВЭС СССР по Латвийской ССР
т. 28-95-07

232001 г. Вильнюс, ул. К. Пажелос, 28/5
Уполномоченному МВЭС СССР по Литовской ССР
т. 62-44-33

200090 г. Таллинн, Пярнуское шоссе, 8
Уполномоченному МВЭС СССР по Эстонской ССР
т. 44-26-18

380018 г. Тбилиси, ул. Руставели, 8. Дом правительства
Уполномоченному МВЭС по Грузинской ССР
т. 99-60-37

370000 г. Баку, ул. Зевина, 1
Уполномоченному МВЭС СССР по Азербайджанской ССР
т. 92-72-35

375019 г. Ереван, ул. Антараин, 188
Уполномоченному МВЭС СССР по Армянской ССР
т. 58-14-41

480091 г. Алма-Ата, ул. Комсомольская, 45
Уполномоченному МВЭС СССР по Казахской ССР
т. 62-14-53

720000 г. Фрунзе, ул. 40 лет Октября, 42
Уполномоченному МВЭС СССР по Киргизской ССР
т. 26-66-07

277612 г. Кишинев, пр. Ленина, 73
Уполномоченному МВЭС СССР по Молдавской ССР
т. 22-21-26

744000 г. Ашхабад, ул. Бородинская, 2
Уполномоченному МВЭС СССР по Туркменской ССР
т. 5-14-70

734000 г. Душанбе, ул. Мозаева, 21

Уполномоченному МВЭС СССР по Таджикской ССР
т. 27-43-96

700000 г. Ташкент, ГСП, пр. Ленина, 16

Уполномоченному МВЭС СССР по Узбекской ССР

П р и м е ч а н и е. С 1 апреля 1989 года и до создания управления уполномоченных МВЭС СССР в отдельных автономных республиках, краях и областях регистрация участников внешне-экономических связей будет временно осуществляться представителями МВЭС СССР, находящимися при соответствующих Советах Министров автономных республик, крайисполкомах и облисполкомах.

РЕГИСТРАЦИОННАЯ КАРТОЧКА
участника внешнеэкономических связей

1. Заявитель _____ Код ОКПО _____

2. Почтовый адрес _____

Телефон _____ Телеграф _____

3. Руководитель (ФИО) _____

4. Гл. Бухгалтер (ФИО) _____

5. Номенклатура экспорта производимой продукции (работ, услуг) _____

6. Номенклатура импорта товаров (работ, услуг) _____

7. Номера счетов, наименование отделений банков _____

8. Вышестоящая организация _____

М. П.

Подпись руководителя
организации

Дата

Необходимым элементом регистрации является указание номера кода по Общесоюзному классификатору предприятий и организаций (ОКПО). Присвоение кодов ОКПО осуществляется следующими организациями системы Госкомстата СССР:

1. ГВЦ Госкомстата СССР	105679 Москва, Измайловское ш., 44
2. ГВЦ Госкомстата РСФСР	103012 Москва, Черкасский пер., 9
3. ГВЦ Госкомстата Украинской ССР	252023 Киев, ул. Куйбышева, 4
4. ГВЦ Госкомстата Белорусской ССР	220070 Минск, Партизанский пр., 14
5. ГВЦ Госкомстата Узбекской ССР	700077 Ташкент, Луначарское ш., 63
6. ГВЦ Госкомстата Казахской ССР	480124 Алма-Ата, пр. Абая, 125
7. ГВЦ Госкомстата Грузинской ССР	380085 Тбилиси, пр. Мира, 4
8. ГВЦ Госкомстата Азербайджанской ССР	370136 Баку, пр. Строителей, пл. 50-летия Советского Азербайджана
9. ГВЦ Госкомстата Литовской ССР	232746 Вильнюс, пр. Ленина, 31
10. ГВЦ Госкомстата Молдавской ССР	277028 Кишинев, Котовское ш., 53
11. ГВЦ Госкомстата Латвийской ССР	226301 ГСП, Рига, ул. Личпле-та, 1
12. ГВЦ Госкомстата Киргизской ССР	720884 Фрунзе, ул. Фрунзе, 374
13. ГВЦ Госкомстата Таджикской ССР	734052 Душанбе, ул. Анти, 127
14. ГВЦ Госкомстата Армянской ССР	375023 Ереван, пр. Орджони-кидзе, 7
15. ГВЦ Госкомстата Туркменской ССР	744000 Ашхабад, пр. Свободы, 72
16. ГВЦ Госкомстата Эстонской ССР	200105 Таллинн, ул. Эндла, 15

С В И Д Е Т Е Л Ь С Т В О

Выдано в том, что " ____ " _____ 19 ____ г. _____
(дата регистрации)

(наименование участника внешнеэкономических связей с указа-
ние адреса)

занесен(а, о) в Государственный реестр участников внешнеэко-
номических связей под № _____
и осуществляет _____

(характер внешнеэкономической деятельности и номенклатура
товаров (работ, услуг)

М.П.

Подпись
по уполномочию МВЭС СССР

П О Л О Ж Е Н И Е
О ПОРЯДКЕ ЛИЦЕНЗИРОВАНИЯ ОПЕРАЦИЙ
ВО ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЯХ СССР

Утверждено Государственной внешнеэкономической комиссией
Совета Министров СССР от 20 марта 1989 г. //
Экономическая газета. - 1989. - № 13. - С. 23;
Внешняя торговля. - 1989. - № 3 (приложение)

1. Настоящее положение вводится во исполнение постановлений Совета Министров СССР от 2 декабря 1988 г. "О дальнейшем развитии внешнеэкономической деятельности государственных, кооперативных и иных общественных предприятий, объединений и организаций" и от 7 марта 1989 г. "О мерах государственного регулирования внешнеэкономической деятельности".

2. Лицензирование экспорта и импорта применяется на определенные периоды времени по:

- сделкам с продукцией (работами, услугами), включенной в перечни товаров общегосударственного назначения;

- сделкам, осуществляемым в рамках ограничений экспорта и импорта;

- как предупредительная мера в отношении участников внешнеэкономических связей, практикующих недобросовестную конкуренцию и наносящих своими операциями ущерб интересам государства.

3. Порядок лицензирования, устанавливаемый настоящим Положением, является обязательным для всех участников внешнеэкономических связей и по всем видам внешнеэкономической деятельности, включая прямые производственные и научно-технические связи, прибрежную и пограничную торговлю и товарообменные операции.

Под участниками внешнеэкономических связей понимаются предприятия, объединения, производственные кооперативы и иные организации, непосредственно осуществляющие внешнеэкономическую деятельность, включая консорциумы, акционерные общества, торговые дома, ассоциации делового сотрудничества с зарубежными странами, другие ассоциации, созданные на территории СССР совместные предприятия, международные объединения и организации.

4. Лицензии выдаются участникам внешнеэкономических связей, зарегистрированным в Государственном реестре таких участников, и не подлежат передаче другим юридическим лицам.

Генеральные лицензии являются разрешениями на экспорт и импорт товаров на срок, как правило, до одного года.

Разовые лицензии являются разрешениями на экспорт или импорт товаров по каждой отдельной сделке и выдаются на срок, необходимый для ее осуществления, но не свыше одного года.

По мотивированной просьбе заявителя срок действия генеральной или разовой лицензии может быть продлен.

Продление лицензии подтверждается в письменной форме.

5. Лицензии на сделки по товарам общегосударственного назначения выдаются министерствами и ведомствами СССР, Советами Министров союзных республик в соответствии с номенклатурой, закрепленной за ними в перечнях соответствующей продукции (работ, услуг), утверждаемых Советом Министров СССР. Такие лицензии выдаются на определенный объем или стоимость поставок (при необходимости с возможными рекомендациями по ценам). При этом специализированные внешнеэкономические организации получают, как правило, генеральные лицензии под государственные плановые задания по экспорту или импорту соответствующей продукции (работ, услуг). Предприятия, объединения, производственные кооперативы и иные советские организации получают лицензии по каждой отдельной сделке.

6. Лицензии по сделкам на экспорт и импорт, осуществляемым в рамках установленных ограничений (квот), выдаются Министерством внешних экономических связей СССР на объем или стоимость поставок (при необходимости с возможными рекомендациями по ценам) для каждой отдельной сделки. Преимущество при заполнении квот предоставляется специализированным внешнеэкономическим организациям, а также экспортерам или импортерам, обеспечивающим наилучшие условия сделок.

7. Лицензирование операций участников внешнеэкономических связей в качестве предупредительной меры осуществляется Министерством внешних экономических связей СССР для каждой отдельной сделки.

8. Информация о передаче товаров общегосударственного назначения, утверждаемых Советом Министров СССР, а также о

введении мер по ограничению экспорта и импорта публикуется Министерством внешних экономических связей СССР в оперативном порядке в центральной печати, а также немедленно доводится до сведения органов государственного таможенного контроля. До сведения этих органов доводится также перечень участников внешнеэкономических связей, чьи операции приостанавливаются или лицензируются в индивидуальном порядке.

Копия полученной лицензии прилагается к грузовой таможенной декларации и служит основанием для пропуска лицензируемых грузов через государственную границу СССР.

Участники внешнеэкономических связей, осуществляющие экспорт или импорт лицензируемых товаров, направляют в министерства, ведомства СССР или Советы Министров союзных республик, выдавшие соответствующие лицензии, уведомления о заключении на их основании контрактов с зарубежными партнерами.

В целях систематизации лицензирования и контроля над выполнением квот министерства и ведомства СССР, Советы Министров союзных республик немедленно направляют в объединение "ИнформВЭС" МВЭС СССР на машинных носителях или по каналам связи информацию о выданных ими лицензиях, их содержании и использовании.

9. Лицензии выдаются на основании заявок участников внешнеэкономических связей, направляемых в соответствующие министерства и ведомства СССР и Советы Министров союзных республик по форме, указанной в приложении к настоящему положению.

Наличие у заявителя контракта, заключенного до решения о выдаче лицензии, не является основанием для ее выдачи.

Министерства, ведомства СССР и Советы Министров союзных республик имеют право запрашивать у заявителей дополнительную информацию, необходимую для принятия решений о выдаче лицензии.

Участники внешнеэкономических связей отвечают за достоверность сведений, представляемых для рассмотрения заявлений на выдачу лицензии.

За выдачу лицензии взимается плата в размере 50 рублей, расходуемая на покрытие затрат, связанных с выдачей лицензий и ведением их учета.

Министерства, ведомства СССР и Советы Министров союзных республик, выдающие лицензии, заблаговременно публикуют адреса своих подведомственных организаций, являющихся получателями указанных платежей, и их счета в соответствующих банках.

При направлении заявлений в МВЭС СССР платежи переводятся на счет объединения "ИнформВЭС" № 302307 в Москворецком отделении Промстройбанка СССР в г. Москве.

10. Решения о выдаче лицензии принимаются соответствующими министерствами, ведомствами, Советами Министров союзных республик не позднее 30 дней с момента поступления заявки. Решение об отказе в выдаче лицензии должно быть мотивированным и направляется в письменной форме.

11. Министерства и ведомства СССР и Советы Министров союзных республик при рассмотрении заявлений на выдачу лицензий в необходимых случаях получают в МВЭС СССР консультации по торгово-политическим и коммерческим вопросам.

МВЭС СССР регулярно информирует их о негативных моментах развития торгово-экономических отношений с отдельными странами и группами стран, конъюнктуры на отдельных рынках в целом или по отдельным товарам (работам, услугам), по иным политическим и экономическим факторам, которые должны учитываться при принятии решений о выдаче лицензий.

П Е Р Е Ч Е Н Ь

продукции (работ, услуг), ИМПОРТ которой в 1989 и 1990 годах осуществляется предприятиями, объединениями, производственными кооперативами и иными советскими организациями по лицензиям, выдаваемым соответствующими министерствами и ведомствами СССР и Советами Министров союзных республик

Наименование продукции (работ, услуг)	Органы, выдающие лицензии
Лекарственные средства	Минздрав СССР
Химические средства защиты растений	Минудобрений СССР

Наименование продукции (работ, услуг)	Органы, выдающие лицензии
Печатная продукция и услуги по изданию в СССР	Госкомиздат СССР
Кино-, видео- и аудиопродукция	Госкино СССР, Гостелерадио СССР, Госкомиздат СССР, Минкультуры СССР, Советы Министров союзных республик (по соответствующей номенклатуре)
Услуги по строительству объектов на территории СССР с привлечением иностранных фирм за счет средств централизованных источников	МВЭС СССР
Привлечение иностранной рабочей силы	Госкомтруд СССР
Театральная, концертная, иная артистическая деятельность	Минкультуры СССР
Операции по привлечению средств в иностранной валюте в форме кредитов, займов, депозитов, вкладов и в других формах	Внешэкономбанк СССР

П р и м е ч а н и е. Предприятия, объединения, производственные кооперативы и иные советские организации не могут осуществлять импорт оружия всякого рода, боеприпасов, военной техники и специальных комплектующих изделий для их производства, взрывчатых веществ и других видов продукции и услуг, затрагивающих безопасность страны; ядерных материалов (включая материалы в виде тепловыделяющих сборок), технологий, оборудования, установок, специальных неядерных материалов и связанных с ними услуг, источников ионизирующего излучения; драгоценных металлов, сплавов и изделий из них; драгоценных камней и изделий из них; ядов; наркотических и психотропных средств, приспособлений для курения опия и гашиша; других видов продукции и услуг, ввоз которых запрещен, если иное не предусмотрено законодательством.

П Е Р Е Ч Е Н Ь

продукции (работ, услуг), ЭКСПОРТ которой в 1989 и 1990 годах осуществляется предприятиями, объединениями, производственными кооперативами и иными советскими организациями по лицензиям, выдаваемым соответствующими министерствами и ведомствами СССР и Советами Министров союзных республик

Наименование продукции (работ, услуг)	Органы, выдающие лицензии*
Нефть сырая, газ природный, газовый конденсат, нефтепродукты (бензин, керосин, реактивное топливо, дизельное топливо, мазут, парафин твердый, масла смазочные)	МВЭС СССР
Уголь каменный (энергетический и коксующийся, включая антрацит и шихту)	МВЭС СССР
Руды и концентраты черных металлов, чугуны, прокат черных металлов, трубы стальные; ферросплавы, пентоксид ванадия, лом и отходы черных металлов	МВЭС СССР
Руды, концентраты и промпродукты цветных металлов, руды и концентраты драгоценных металлов, цветные металлы, включая вторичные, их сплавы, порошки, окислы, соли, растворы, полуфабрикаты, прокат, лом и отходы цветных металлов	МВЭС СССР
Редкие и редкоземельные металлы, их соединения и полупроводниковые материалы	МВЭС СССР
Промпродукты драгоценных металлов Апатитовый концентрат, аммиак, минеральные удобрения, сера, серная кислота, борсодержащее сырье и продукты из него, уксусная кислота, уксусный ангидрид, циклогексан, циклогексанон, метанол, капролактан, полиуретаны	Главамаззолото СССР Минудобрений СССР
Бензол (кроме бензола сырого каменноугольного)	МВЭС СССР

Наименование продукции (работ, услуг)	Органы, выдающие лицензии*
Фенол, стиролы, сажа (технический углерод), каучук синтетический	Миннефтехимпром СССР
Полиэтилен, полипропилен, полистирол, смола поливинилхлоридная, смолы ионообменные, пластификаторы, диметилтерефталат, акрилонитрил, этиленгликоль, красители и полупродукты для их производства, нити и волокна химические текстильные, трубы пластмассовые, спирт этиловый пищевой	Минхимпром СССР
Лесоматериалы и целлюлозно-бумажная продукция (кроме низкосортной) древесины и отходов лесопереработки)	Минлеспром СССР
Макулатура	Госснаб СССР, Советы Министров союзных республик
Цемент	Минстройматериалов СССР
Камнесамоцветное сырье, изделия из него, коллекционные материалы и палеонтологические образцы	Мингео СССР, Академия наук СССР (по соответствующей номенклатуре)
Хлопок (за исключением хлопка низких сортов), льноволокно, шерсть натуральная, пушнина и меховое сырье	МВЭС СССР
Зерно (включая крупяное), мука, кормовые концентраты, масличное семя, масла растительные, жиры животные продовольственные (включая масло коровье), сахар, мясо и мясопродукты, молоко и молочные продукты)	МВЭС СССР
Рыба и рыбопродукты (за исключением рыбы внутренних водоемов, кроме осетровых)	Минрыбхоз СССР
Рыба внутренних водоемов, кроме осетровых	Советы Министров союзных республик
Ликеро-водочные изделия	Госагропром СССР
Вино	Советы Министров союзных республик
Дикие животные и птицы	
Дикорастущие растения	

Наименование продукции (работ, услуг)	Органы, выдающие лицензии*
Лекарственные средства (включая лекарственное растительное сырье)	Советы Министров союзных республик
Продукты тибетской медицины	- " -
Медицинское оборудование	Минздрав СССР
Советские изобретения и другие результаты научно-технической деятельности	ГКНТ СССР
Театральная, концертная, иная артистическая деятельность	Минкультуры СССР
Операции по размещению средств в иностранной валюте в форме кредитов, займов, депозитов, вкладов и в других формах	Внешэкономбанк СССР

* Минкультуры СССР и Внешэкономбанк СССР выдают лицензии без согласования с МВЭС СССР

П р и м е ч а н и е. Предприятия, объединения, производственные кооперативы и иные советские организации не могут осуществлять экспорт вооружения, боеприпасов, военной техники и специальных комплектующих изделий для их производства, взрывчатых веществ; ядерных материалов (включая материалы в виде тепловыделяющих сборок), технологий, оборудования, установок, специальных неядерных материалов и связанных с ними услуг, источников ионизирующего излучения, драгоценных металлов, сплавов и изделий из них; драгоценных камней и изделий из них; отдельных видов продукции и технологий, которые используются или могут быть использованы при создании вооружения и военной техники (номенклатура доводится в установленном порядке); ядов; наркотических и психотропных средств; приспособлений для курения опия и гашиша; произведений искусства и предметов старины и других предметов, представляющих значительную художественную, историческую, научную и иную культурную ценность памятников истории и культуры; других видов продукции и услуг, вывоз которых запрещен, если иное не предусмотрено законодательством.

1. Организация-заявитель, ее адрес		7. ЗАЯВЛЕНИЕ №			
		на ☐ генеральную ☐ разовую лицензию			
2. Рег. № от		8. ЛИЦЕНЗИЯ №			
		☐ генеральная ☐ разовая			
3. Министерство (ведомство) организации-заявителя		9. ☐ Покупатель ☐ Продавец, его адрес			
4. Страна назначения		10. Страна покупателя/продавца			
5. Страна происхождения		11. Срок действия лицензии		по заявлению	по лицензии
6. ☐ Входной в СССР ☐ Выходной пункт		12. Характер сделки			
		13. Валюта платежа			
14. Наименование и полная характеристика товара	15. Код товара	16. Ед. измерения	17. Количество	18. Срок поставки	19. Стоимость в инваз. руб.
20. Запрос лицензии		22. Согласовано с министерством (ведомством)			
		Ф. И. О. должность Подпись М.П. Дата			
21. Ф. И. О. руководителя организации-заявителя		23. Министерство (ведомство), выдавшее лицензию			
должность		Ф. И. О.			
Подпись		должность			
М.П. Дата		Подпись			
		М.П. Дата			
24. Особые условия лицензии					

О ПОРЯДКЕ ПОДПИСАНИЯ ВНЕШНЕТОРГОВЫХ СДЕЛОК

Постановление Совета Министров СССР
от 14 февраля 1978 г. № 122 //
СП СССР. - 1978. - Отд. I. - № 6. - Ст. 35.

Совет Министров СССР п о с т а н о в л я е т :

1. Установить, что:

внешнеторговые сделки, заключаемые советскими организациями, правомочными совершать внешнеторговые операции, должны подписываться двумя лицами. Право подписи таких сделок имеют руководитель и заместители руководителя указанной организации, руководители фирм, входящих в состав этой организации, а также лица, уполномоченные доверенностями, подписанными руководителем организации единолично, если уставом (положением) организации не предусматривается иное;

векселя и другие денежные обязательства, выдаваемые советскими организациями, правомочными совершать внешнеторговые операции, должны подписываться двумя лицами - руководителем или заместителем руководителя такой организации и главным (старшим) бухгалтером этой организации или лицом, уполномоченным доверенностью, подписанной руководителем и главным (старшим) бухгалтером организации. Указанные векселя и другие денежные обязательства могут быть также подписаны двумя лицами, уполномоченными доверенностями, подписанными руководителем и главным (старшим) бухгалтером организации.

Имена и фамилии лиц, имеющих по должности право подписи внешнеторговых сделок, а также векселей и других денежных обязательств, публикуются в печатном органе министерства внешней торговли или в печатном органе министерства, государственного комитета или ведомства, в системе которого находится соответствующая организация.

2. Внешнеторговые сделки, заключаемые на аукционах и биржах советскими организациями, указанными в пункте I настоящего постановления, совершаются по правилам, действующим на соответствующих аукционах и биржах.

3. Порядок подписания внешнеторговых сделок, векселей

и других денежных обязательств, установленный настоящим постановлением, не распространяется на обязательства, подписываемые от имени учреждений Госбанка СССР и Внешторгбанка СССР, и доверенности; выдаваемые от имени этих учреждений, а также на операции по иностранному страхованию.

4. Ввести порядок подписания внешнеторговых сделок, а также векселей и других денежных обязательств, установленный настоящим постановлением, с I марта 1978 г.

5. Внести в Президиум Верховного Совета СССР проект Указа "О признании утратившими силу некоторых законодательных актов СССР по вопросам внешней торговли"^I.

^I Указ Президиума Верховного Совета СССР от 28 февраля 1978 г. "О признании утратившими силу некоторых законодательных актов СССР по вопросам внешней торговли" опубликован в "Ведомости Верховного Совета СССР", 1978 г., № 10, ст. 162.

EKSPORDI- JA IMPORDIOPERATSIOONIDE KORRAL
LEPINGUSUHETE REGULEERIMISE
PÕHITINGIMUSED

Kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu
25. juuli 1988. a. määrusega № 888 //
ENSV ÜVT. - 1989. - № 6. - Art. 74.

I. Üldsätted

1. Käesolevad põhitingimused reguleerivad ekspordiks kaupa hankivate või importkauba tellijaks olevate riiklike, kooperatiivsete ja muude ühiskondlike ettevõtete ning välismajandusorganisatsioonide vahelisi lepingusuhteid.

Käesolevate põhitingimuste kehtivus laieneb ka suhetele, mis on seotud tootmisalaste teenuste (kaasa arvatud teenused tehnohoolduse ning projekteerimis-, montaaži-, hooldus-montaaži-, remondi- ja muude tööde tegemisel) ning teaduslik-tehnilise tegevuse tulemuste ekspordi ja impordiga.

Käesolevates põhitingimustes reguleerimata küsimustes juhinduvad pooled "Tootmistehnilise otstarbega toodangu hangete põhimääruse" ja "Tarbekaubahangete põhimääruse" vastavatest kohaldatavatest normidest.

Nõukogude organisatsioonide poolt kauba hankimine välisriikides objektide rajamise ja ekspluateerimise ning muude tööde tegemise korral, samuti NSV Liidu territooriumil

Selles ja järgnevates punktides mõistetakse ettevõtete all ettevõtteid, koondisi, organisatsioone ja asutusi.

Edaspidi nimetatakse tellijateks.

Välismajandusorganisatsioonide all mõistetakse välismajanduskoondisi (olenemata ametkondlikust alluvusest), samuti ettevõtteid, koondisi ja organisatsioone, kes on saanud õiguse sooritada vahetult ekspordi- ja impordioperatsioonide, kui nad astuvad lepingusuhetesse teiste ettevõtetega, kes hangivad kaupa ekspordiks, või importkauba tellijatega.

Edaspidi kasutatakse ühtset terminit "kaup".

ettevõtete ja muude objektide ehitamine välismaa organisatsioonide osavõtul toimub NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kehtestatavas korras.

Käesolevate põhitingimuste kohaldamise erisused teaduslik-tehnilise tegevuse tulemuste eksportimisel ja importimisel kehtestab NSVL Riiklik Teadus- ja Tehnikakomitee koos NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumiga huvitatud ministeeriumide ja keskasutuste osavõtul.

Suhted ettevõtetega mõnd liiki kauba eksportimisel ja tellijatega mõnd liiki kauba importimisel NSV Liidu ja välisriikide majandusliku ja tehnilise koostöö liinis vormistatakse NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratavas korras.

2. Ettevõtte ja välismajandusorganisatsiooni suhted kauba eksportimisel vormistatakse üldjuhul komisjonilepinguga, kui pooled ei lepi kokku hankelepingu kohaldamise suhtes.

Sellise kauba eksportimisel, mille osas ei moodustata valuutafondi, vormistatakse poolte suhted hankelepinguga, kui pooled ei lepi kokku komisjonilepingu kohaldamise suhtes.

Tellija ja välismajandusorganisatsiooni suhted kauba importimisel vormistatakse komisjonilepinguga.

3. Ettevõtted, kellele on antud õigus sooritada vahetult ekspordi- ja impordioperatsioone, võivad volitada välismajandusorganisatsiooni sõlmima nende nimel välismaiste ostjate ja hankijatega kontrakte kauba hankimiseks ja ostmiseks. Seejuures sõlmitakse ettevõtte (tellija) ja välismajandusorganisatsiooni vahel käsundusleping, makstes välismajandusorganisatsioonile tasu kehtestatud suuruses, kui aga seda ei ole kehtestatud, siis kokkulepitud suuruses.

Ettevõtted (tellijad) võivad välismajandusorganisatsioonidega sõlmida lepingu konsultatsioonilist ja informatsioonilist laadi teenuste osutamise, samuti välisturul kauba hankimise (ostmise) võimaluse läbivaatamise kohta.

4. Ettevõtete (tellijate) ja välismajandusorganisatsioonide lepingusuhete kehtestamisel arvestatakse neile antud kontrollarve ja loetakse riiklikest tellimustest (tsentraliseeritud valuutaassigneeringutest) ning majandusliku ja

sotsiaalse arengu plaani muudest näitajatest, samuti võib neid kehtestada pädevate organite üksikotsuste alusel ja poolte algatusel.

5. Lepingus tuleb kohustuslikus korras kindlaks määrata kauba nomenklatuur (sortiment), kogus ja kvaliteet, selle hankimise (tellijale üleandmise) tähtajad ning hind, kui see on lepingu sõlmimise ajaks teada. Kui need tingimused lepingus puuduvad, loetakse leping mittesõlmituks.

Komisjonilepingus märgitakse ära komisjonitasu suurus, hankелеpingus aga välismajandusorganisatsiooni kasuks tehtavate eraldiste suurus, mis määratakse kindlaks kehtestatud korras.

Lepingus nähakse ettevõtte (tellija) nõudel ette kontrahthindade lubatav minimaaltase (maksimaaltase), samuti aga võib kokku leppida muude tingimuste suhtes, mida on vaja arvestada kontrahtide sõlmimisel välismaiste ostjatega (hankijatega). Vajaduse korral võib lepingus ette näha, et välismajandusorganisatsioon selgitab väliseturul eelnevalt välja kauba müügi (ostmise) tingimused, ning pärast seda kooskõlastavad pooled lepingutingimused lõplikult.

Lepingu sisu kindlaksmääramisel peavad pooled arvestama välisuru nõudmisi ja võimalusi, kohustusi NSV Liidu rahvusvaheliste lepingute, eriti välisriikidega kaubakäibe ja maksete kohta sõlmitud valitsustevaheliste kokkulepete ja protokollide ning majandusliku ja tehnilise koostöö kokkulepete põhjal, NSV Liidu ja vastava riigi vahel kehtivate hangete üldtingimuste ja muude kokkulepete normatiivseid ettekirjutusi.

6. Kontrahthi sõlmimisel välismaise ostjaga (hankijaga) peab välismajandusorganisatsioon tegutsema ettevõtte (tellija) huvides. Ettevõtte (tellija) äranägemisel võtavad tema esindajad osa läbirääkimistest ja kontrahthi ettevalmistamisest, samuti kauba valikust välismaalt saadud näidiste põhjal. Lepingus võib ette näha kontrahthi projekti viseerimise ettevõtte (tellija) poolt.

Välismajandusorganisatsioon kaasab ettevõtte (tellija)

"Lepingu" all mõistetakse käesolevate põhitõingimuste I ja II peatükis nii komisjonilepingut kui ka hankелеpingut. Kui mõeldakse üht neist lepingutest, märgitakse selle nimetus.

esindajaid osa võtma läbirääkimistest kauba tehniliste näitajate ja muude tingimuste kooskõlastamisel, mille kindlaksmääramiseks on vaja eriteadmisi.

Kui läbirääkimistel välismaise ostjaga (hankijaga) selgub, et kontrakti ei ole võimalik sõlmida lepingus ettenähtud tingimustel, on välismajandusorganisatsioon kohustatud 10 päeva jooksul informeerima sellest ettevõtet (tellijat) ja teatama talle oma ettepaneku lepingu muutmise või lõpetamise kohta. Kui ettevõtte (tellija) ei teata kehtestatud tähtajaks oma arvamust, on välismajandusorganisatsioonil õigus keelduda lepingu täitmisest.

7. Kui välismaiselt ostjalt (hankijalt) saabub teade hankimise ettepaneku (tellimuse) vastuvõtmise kohta või kui temalt saadakse kontrakt, on välismajandusorganisatsioon komisjonilepingu korral kohustatud saatma ettevõttele (tellijale) kontrakti ära kirja. Hankilepingu korral saadetakse kontrakti ära kiri või väljavõtte selle tingimustest ettevõttele tema nõudel.

8. Kui ettevõtte (tellija) avastab kontrakti mittevastavuse lepingutingimustele või mingid muud ebatäpsused, on ta 10 päeva jooksul pärast nimetatud dokumendi saamist kohustatud sellest kirjalikult teatama välismajandusorganisatsioonile, kes peab 10 päeva jooksul rakendama abinõusid mittevastavuse (ebatäpsuse) kõrvaldamiseks.

9. Pooled vabastatakse varalisest vastutusest (täielikult või osaliselt), kui kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine toimus vääramatu jõu või Nõukogude või välisriigi keeluabinõude tõttu, samuti neil juhtudel, kui vastavalt rahvusvahelistele lepingutele või kohaldatavatele rahvuslikele õigusnormidele välismaine ostja (hankija), kelle süü tõttu kahju tekkis, on vabastatud vastutusest või kannab piiratud vastutust.

10. Kauba eksportimisel ja importimisel komisjonilepingu põhjal, kui välismajandusorganisatsiooni poolt kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine leidis aset välismaise ostja (hankija) poolt rikkumise toimepanemise tõttu, või muudel põhjustel, mis ei sõltu välismajandusorganisatsioonist, kannab nimetatud organisatsioon ettevõtte (tellija)

ees varalist vastutust selles valuutas ja nende summade piires, mis on seadud välismaiselt ostjalt (hankijalt), laevaomanikult või teistelt organisatsioonidelt, sealhulgas kindlustusorganisatsioonidelt. Kui välismajandusorganisatsiooni süü tõttu läks kaotsi võimalus saada vastavaid summasid, kannab ta vastutust selles valuutas ja nende summade piires, mida oleks võinud saada välismaiselt ostjalt (hankijalt), laevaomanikult või teistelt organisatsioonidelt, sealhulgas kindlustusorganisatsioonidelt.

11. Leppetrahvid (trahvid, viivised) ja kahju, mida välismajandusorganisatsioon maksis (hüvitas) välismaisele ostjale (hankijale) välisvaluutas, tasutakse ettevõtte (teelija) valuutafondist, kui kohustust rikuti tema süü läbi ja kui vastavalt seadusandlusele sellel ettevõttel (tellijal) moodustub valuutafond.

Kui kohustust rikutakse välismajandusorganisatsiooni süü läbi, tasutakse leppetrahv (trahv, viivis) ja kahju, mida tuleb maksta (hüvitada) välismaisele ostjale (hankijale) välisvaluutas, selle organisatsiooni valuutafondist.

Kui ettevõttel (tellijal) või välismajandusorganisatsioonil puuduvad valuutavahendid, eraldab ministeerium (keskasutus), kelle süsteemi ta kuulub, vastavatel juhtudel aga liiduvabariigi ministrite nõukogu talle vahendeid tsentraliseeritud valuutafondist.

Makstud leppetrahvi (trahvi, viivise) ja hüvitatud kahju summa rublaekvivalent kantakse selle lepingupoole majandustegevuse tulemustesse, kelle süü tõttu maksti vastavad summad välisvaluutas.

II. Poolte suhted kauba ekspordi korral

12. Ettevõtte tagab kauba ekspordiks hankimise esmajärjekorras. Samas korras hangitakse komplekteerivad tooted, toore ja materjal, mis on vajalik kauba ekspordiks hankimiseks.

13. Lepinguid võib sõlmida enne, kui ettevõtted ja välismajandusorganisatsioonid saavad kehtestatud näit. ja d. Seejuures sõlmitakse lepingud riiklikku tellimasse võetud ma-

sinatööstustoodangu osas 80 protsendi ulatuses, ülejäänud kauba osas aga 50 protsendi ulatuses sellisest toodangust, mis kuulub ekspordiks hankimisele planeeritavale eelneval aastal.

14. Kui riiklikku tellimusse võetud kaupa ei ole võimalik realiseerida väliseturul ja kui seoses sellega jäävad lepingud sõlmimata, informeerib välismajandusorganisatsioon sellest ettevõtet ja seda kaupa jaotavat (realiseerivat) organit tähtaegadel, mis tagavad nimetatud kauba fondide ümberjaotamise ja kauba realiseerimise siseturul.

15. Riiklikku tellimusse võetud kauba osas võib kindlaks määrata tsentraliseeritud hankijad. Tsentraliseeritud hankijad on juriidiliseks isikuks olevad isemajandavad organisatsioonid, kelle määravad kindlaks NSV Liidu vastavad ministriumid ja keskasutused või liiduvabariikide ministrite nõukogud.

16. Kui sõlmitakse leping riiklikku tellimusse võetud kauba kohta, saadab ettevõtte hiljemalt 20 päeva jooksul pärast temale vajalike näitajate teatavaks tegemist välismajandusorganisatsioonile allakirjutatud lepinguprojekti, lisades sellele dokumendid, mis on vajalikud kontrahti sõlmimiseks välismaiste ostjatega.

Pärast kontrahti sõlmimist välismaise ostjaga saadab välismajandusorganisatsioon ettevõttele teate kauba ärasaatmise vajadusest, märkides ära ärasaatmiseks vajalikud andmed.

17. Ühel hankeperioodil hankimata jäänud kaubakogus kuulub järelhankimisele järgmisel perioodil, olenemata lepingu kehtivusajast. Samasuguses korras tolnub kauba ekspordiks hankimiseks vajalike komplekteerivate toodete, toorme ja materjalide puuduhanke järelhankimine.

Poolte kokkuleppel võib kehtestada hankimata jäänud kauba järelhankimise teistsuguse korra.

Kui välismaine ostja keeldub tähtajaks hankimata jäänud kaupa vastu võtmast, siis järelhankimist ei toimu.

18. Lepingus nähakse ette kauba kvaliteedinõuded, arvestades välismaise ostja nõudmisi.

Kui kontrahti sõlmimisel on välismajandusorganisatsi-

oon kohustatud juhinduma NSV Liidu rahvusvaheliste lepingutega ettenähtud garantiiaegadest ja nende arvutamise kor-
rast, kehtestatakse need lepingus.

Arvestades välismaise ostja nõudeid, võivad pooled le-
pingus kehtestada eksplaateerimise, kõlblikkuse või hoidmi-
se pikemad garantiiajad ja nende arvutamise teistsuguse kor-
ra, kui on ette nähtud NSV Liidu standardites ja tehnilis-
tes tingimustes.

Välismaale konsigneerimiseks (edasimüügiks saatmiseks)
või demonstratsioonisaalidele hangitava kauba osas hakatak-
se kasutamise garantiiaega arvutama kauba välismaisele ost-
jale realiseerimise päevast.

Kui masinate, seadmete või aparaatide eksploatatsiooni
andmisega viivitamine toimub põhjusel, mis sõltub ettevõt-
test, pikendatakse garantiiaega, mida arvutatakse kauba üle
NSV Liidu riigipiiri saatmise päevast, masinate, seadmete või
aparaatide eksploatatsiooni andmisega viivitatud aja võrra.

19. Ettevõtte kannab vastutust kauba kvaliteedi muutu-
mise ja selle puudujäägi eest alates kauba üleandmise päe-
vast, kui kauba kvaliteet muutus või puudujääk tekkis temast
sõltuval põhjusel. Kui kauba kvaliteedi muutus või selle
puudujääk tehti kindlaks välismaal, on ettevõtte poolt vä-
lismajandusorganisatsioonile kahju hüvitamise aluseks, vas-
tavatel juhtudel aga ka temalt trahvi sissenõudmise aluseks
dokumendid, mis on välismaal koostatud vastava Nõukogude or-
ganisatsiooni või välisriigi pädeva organisatsiooni esinda-
ja osavõtul.

20. Ettevõtte on kohustatud tasuta parandama defektid
sellises kaubas, millele on kehtestatud garantiiaeg, või sel-
le ümber vahetama, kui ta ei tõesta, et defektid tekkisid
välismajandusorganisatsiooni või välismaise ostja süü tõttu
kauba mittekohase hoidmise või kasutamise tagajärjel, kus-
juures rikuti tootja juhendeid.

Ettevõtte nõudel on välismajandusorganisatsioon kohus-
tatud rakendama abinõusid defektidega toodete või nende osa-
de tagastamiseks.

Kui garantiiaja jooksul tekkisid kaubas defektid välis-
majandusorganisatsiooni või välismaise ostja süü läbi kauba

mittekohase hoidmise või kasutamise tagajärjel, kusjuures rikuti tootja juhendeid, kõrvaldab ettevõtte need või vahetab kauba ümber välismajandusorganisatsiooni kulul.

21. Kui välismajandusorganisatsioon või välismaine ostja kõrvaldab defektid hangitud kaubas oma vahenditega, on ettevõtte kohustatud välismajandusorganisatsiooni nõudel hüvitama tema kulutused (kaasa arvatud kulutused välisvaluutas), kui defektid kaubas olid tekkinud põhjustel, mille eest vastutab ettevõtte.

22. Tehniline ja kaubasaatedokumentatsioon koostatakse, vormistatakse ja saadetakse välja NSVL Välismajandus-sidemete Ministeeriumi poolt kehtestatavas korras.

23. Lepingu täitmise tähtaegade osas loetakse ettevõt-te kohustused täidetuks:

a) kauba ärasaatmise korral ettevõtte (veosaatja) poolt - kauba transpordi- või sideorganile üleandmise päeval, mille määrab kuupäev vastaval veodokumendil või sideorgani dokumendil;

b) kauba välismajandusorganisatsiooni esindajale üleandmise korral - üleandmise päeval, mille määrab kuupäev vastuvõtu-üleandmisaktil või kauba vastuvõtmise kohta antud allkirja juures;

c) NSV Liidu sadamasse ärasaatmise korral ja ettevõt-te poolt laevale laadimisel - kauba laevale laadimise päeval;

d) torujuhtmes transportimise korral - üleande-vastuvõtupunktis mõõteseadmete läbimise päeval;

e) välismajandusorganisatsiooni poolt saatevalmis kauba ettevõttele vastutavale hoiule üleandmise korral - kauba vastutavale hoiule võtmise päeval.

Poolte nõusolekul võib lepingus ette näha kohustuse täitmise muu aja.

24. Komisjonilepingu korral loetakse kauba koguse ja kvaliteedi järgi üleandmise kohustus ettevõtte poolt täidetuks päeval, mil välismajandusorganisatsioon täidab kohustuse välismaise ostjaga sõlmitud kontrahti põhjal.

Poolte nõusolekul võib lepingus ette näha võetud kohustuste ettevõtte poolt koguse ja kvaliteedi järgi täit-

mise muu tähtaja.

Komisjonilepingu alusel realiseeritava kauba valdamise, kasutamise ja käsutamise õigus ja kauba juhusliku hävimise risk säilib ettevõttel kuni omandiõiguse ja juhusliku hävimise riski välismaisele ostjale ülemineku päevani.

25. Hankelepingu korral loetakse kaup ettevõtte poolt üleantuks ning välismajandusorganisatsiooni poolt koguse ja kvaliteedi järgi vastuvõetuks koos kauba valdamise, kasutamise ja käsutamise õiguse ning kauba juhusliku hävimise riski vastava üleminekuga ühelt poolelt teisele:

a) kauba rahvusvahelise veoseveo otseühenduse raudtee veokirjaga ärasaatmisel ja riigisisese raudtee veokirjaga piirijaama ärasaatmisel - välisriigi raudtee poolt Nõukogude raudteelt kauba vastuvõtmise päevast;

b) kauba ärasaatmisel NSV Liidu sadamasse ilma seda ettevõtte poolt laevale laadimata - sadama poolt transpordiorganitelt kauba vastuvõtmise päevast;

c) kauba ärasaatmisel NSV Liidu sadamasse koos ettevõtte poolt kauba laevale laadimisega - laeva poolt kauba vastuvõtmise päevast;

d) posti teel ärasaatmise korral - postiametkonna poolt kauba vastuvõtmise päevast;

e) ärasaatmisel õhutranspordiga vahetult välismaise ostja aadressil - õhutranspordiorganisatsiooni poolt kauba vastuvõtmise päevast;

f) autotranspordivahendiga ärasaatmise korral - kauba üle NSV Liidu riigipiiri saatmise päevast;

g) kauba ärasaatmise korral välismajandusorganisatsiooni lattu - kauba välismajandusorganisatsiooni laos vastuvõtmise päevast;

h) kauba ärasaatmisel raudtee-praami otseühenduse veokirjaga - kaubavaguni praamile (parvlaeva ülesõidusillale) täieliku pealesõidu hetkest;

i) torujuhtmes transportimise korral - lepingus märgitud üleande-vastuvõtupunktis mooteseadme läbimise hetkest;

j) laevade üleandmise korral - lepingus märgitud kohas vastuvõtu-üleandmisakti allakirjutamise päevast.

Poolte nõusolekul võib lepingus kindlaks määrata ko-

hustuse täitmise muu aja kauba üleandmisel koguse ja kvaliteedi järgi, samuti kauba üleandmise punkti, transportimisviisi ja -tingimused.

26. Kui pärast lepingu sõlmimist on võimatu realiseerida kaupa välismaisele ostjale, realiseeritakse see siseturul kooskõlas seadusandlusega.

Kiiresti riknev tarbekaup, mis on seisma jäänud üleandmispunkti, antakse realiseerimiseks üle vastava liidubariigi kaubandusministeeriumi või tarbijate kooperatsiooni organisatsioonidele.

27. Välismajandusorganisatsiooni nõudmisel võtab ettevõtte vastutavale hoiule hankevalmis kauba, kui hanketähtaeg on kätte jõudnud ja kaupa ei ole võimalik hankida ettevõttest sõltumatutel põhjustel, kui lepingus ei ole ette nähtud teisiti. Kauba ja selle hoiukulude eest tasumise ulatus ja kord määratakse kindlaks poolte kokkuleppel.

28. Ettevõtte saadab kauba raudteed mööda ära vastavalt kehtestatud saatmismistandarditele. Kui välismaine ostja ostab kaupa nimetatud normist väiksemas koguses, saadetakse see ära, maksmata trahvi veeremi vaeglaadimise eest.

Kui lepingus ei ole ette nähtud teisiti, teatab ettevõtte hiljemalt kauba ärasaatmispäevale järgneval päeval välismajandusorganisatsioonile ärasaatmise kuupäeva, kauba nimetuse ja koguse, lepingu numbril ja sihtpunkti.

29. Hiljemalt 2 tööpäeva jooksul pärast kauba ekspordiks ärasaatmist saadab ettevõtte välismajandusorganisatsioonile arved - maksenõuded ja muud lepinguga ettenähtud dokumendid.

30. Komisjonilepingu järgi kauba hankimisega viivitamise või puuduhanke eest maksab ettevõtte leppetrahvi 8 protsenti tähtajaks hankimata jäänud kauba maksumusest nomenklatuuri (sortimendi) üksikute nimetuste järgi.

31. Kui ettevõtte maksis leppetrahvi (trahvi, viivist) või hüvitas kahju välisvaluutas selle ettevõtte ääri läbi, kes hankis komplekteerivaid tooteid, tooret või materjali, on viimane kohustatud hüvitama ekspordiks kaupa hankivale ettevõttele vastavad summad temal olevatest valuutavahenditest.

III. Poolte suhted kauba impordi korral

32. Tsentraliseeritud valuutaassigneeringutega soetatavale kaubale võib kindlaks määrata tsentraliseeritud tellijad. Tsentraliseeritud tellijad on juriidiliseks isikuks olevad isemajandavad organisatsioonid, kelle määravad kindlaks NSV Liidu vastavad ministeeriumid ja keskasutused või liiduvabariikide ministrite nõukogud.

Nende organisatsioonide suhted välismajandusorganisatsioonidega vormistatakse käesolevates põhitingimustes ettenähtud korras, suhted nende ettevõtetega, kellele see kaup on ette nähtud, aga vastavalt hangete kohta käivale seadusandlusele.

Ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide valuutafondide vahenditega ning neile antud valuutakrediidiga soetatava kauba tellijateks on needsamad ettevõtted, koondised ja organisatsioonid.

33. Kui leping sõlmitakse tsentraliseeritud valuutaassigneeringutega soetatava kauba kohta, saadab tellija hiljemalt 20 päeva jooksul, ettevõtete (objektide) komplektseadmete, unikaalsete seadmete, raudteeveeremi ja laevade tellimise korral aga hiljemalt 40 päeva jooksul pärast nimetatud assigneeringute saamist välismajandusorganisatsioonile allakirjutatud lepinguprojekti, lisades sellele dokumendid, mis on vajalikud kontrakti sõlmimiseks välismaise hankijaga.

34. Ostetavad seadmed peavad vastama NSV Liidus kehtivate keskkonnakaitse-, töökaitse- ja ohutustehnikaalaste normatiivaktide nõuetele. Tellija peab välismajandusorganisatsiooni informeerima neist nõuetest, et need võetaks kontrakti. Vajaduse korral tuleb kõrvalekaldumised kehtestatud nõuetest kooskõlastada enne lepingu sõlmimist vastavate organitega, kes teostavad järelvalvet nimetatud nõuete järgimise üle.

35. Kui välismaalt tellitakse seadmeid või masinaid, mida tuleb seadistada ja katsetada tellija antud tooret või toorikuid kasutades, on viimane kohustatud saatma välismaale tooret või toorikuid välismajandusorganisatsiooni telli-

muse põhjal lepingus ettenähtud koguses ja tähtajal.

36. Väälsmajandusorganisatsioon on kohustatud tagama tellijale vajaliku tehnilise dokumentatsiooni väljasaatmise komplektseadmete ja monteerimist vajavate seadmete kohta hiljemalt 2 kuud enne selle saabumist sihtkohta NSV Liidus, kui lepingus ei ole märgitud teistsugust tähtaega.

Komplektseadmete ostu korral tagab välismajandusorganisatsioon tellija nõudel varuosade ostmise, mis on vajalikud nimetatud seadmete häireteta ekspluateerimiseks teatud aja jooksul, samuti eriseadiste ja tööriistade ostmise tehnoloogiaseadmete monteerimiseks ning tööjooniste ostmise varuosade valmistamiseks Nõukogude ettevõtetes.

37. Väälsmajandusorganisatsiooni kohustused tellija ees tähtaegade osas loetakse täidetuks:

a) kauba välismaalt ärasaatmisel meritsi või jõe mööda - raudteejaama (sadama, maabumissilla) kalendertempli kuupäevast veokirjal (konossementil), mis tõendab kauba laadimist vagunisse (laevale) Nõukogude saabumissadamas (välja arvatud käesoleva punkti alapunktis "b" ettenähtud juhtumid);

b) kauba välismaalt ärasaatmisel meritsi või jõe mööda, kui tellija jaotuskavas on ette nähtud kauba saatmine tema aadressil või veosesaaja aadressil, märkides saabumissadama sihtpunktina, - kaubaga laeva Nõukogude saabumissadamasse jõudmise kuupäevast;

c) kauba välismaalt ärasaatmisel rahvusvahelise raudteeotseühenduse või raudtee-praami otseühendusega välismajandusorganisatsiooni aadressil, kusjuures sissesõidupirjaamas või sadamaeelses jaamas vormistatakse uus siseühenduse raudtee veokiri - kalendertempli kuupäevast sellel veokirjal, mis tõendab kauba veoks vastuvõtmist Nõukogude raudtee poolt;

d) kauba välismaalt ärasaatmisel rahvusvahelise raudteeotseühenduse või raudtee-praami otseühendusega juhul, kui tellija jaotuskavas on ette nähtud kauba saatmine tema aadressil või veosesaaja aadressil, - Nõukogude raudtee poolt kauba välismaa raudteelt või praamikompleksilt vastuvõtmise kuupäevast;

e) kauba välismaalt ärasaatmisel õhutranspordiga - kauba Nõukogude saabumislennujaama jõudmise kuupäevast;

f) kauba välismaalt ärasaatmisel postisaadetisena - postiametkonna poolt postisaadetise saatmispunktis vastuvõtmise kuupäevast;

g) tellija või tema poolt märgitud veosesaaja poolt kauba välismajandusorganisatsioonilt või välismaiselt hankijalt NSV Liidu territooriumil või välismaal vastuvõtu-üleandmisdokumentide põhjal vastuvõtmisel - nimetatud vastuvõtu-üleandmisdokumentidele allakirjutamise kuupäevast;

h) kauba välismaalt ärasaatmisel autotranspordivahendiga, kui tellija jaotuskavas on ette nähtud kauba saatmine tema aadressil või veosesaaja aadressil, - kaubaga auto üle NSV Liidu riigipiiri jõudmise kuupäevast, kauba välismaalt välismajandusorganisatsiooni aadressil ärasaatmisel autotranspordivahendiga aga ümberlaadimispunktis Nõukogude raudtee või muu transpordiliigi poolt kauba vedamiseks vastuvõtmise kuupäevast.

Poolte nõusolekul võib lepingus ette näha kohustuse täitmise muu aja.

38. Kui välismaine hankija rikub kauba hankimise tähtaegu, arvestatakse sellisest kaubast keeldumise võimaluse lahendamisel välismaise hankijaga sõlmitud kontrakti tingimusi ja NSV Liidu rahvusvahelisi lepinguid.

39. Kauba koguse ja kvaliteedi järgi vastuvõtmise ning reklamatsiooniaktide koostamise ja saatmise korra ja tähtajad kehtestab NSV Liidu Riiklik Arbitraaz kooskõlastatult NSVL Varustuskomitee, NSVL Välismajandussidemete Ministeeriumi ja NSVL Kaubandusministeeriumiga.

40. Välismaisele hankijale, välismaisele laevaomanikule ja kindlustusorganisatsioonile esitab välismajandusorganisatsioon pretensiooni tellija nõudel, vastavate aluste olemasolul aga tellija nõudest sõltumata.

41. Üksikjuhtudel võib tellija kooskõlastatult vastava välismajandusorganisatsiooniga anda tsentraliseeritud maksja funktsioonid üle teisele organisatsioonile, kes ei ole tellija.

42. Kui välismajandusorganisatsioon võtab endale tel-

lijaga sõlmitud lepingu põhjal kohustuse tagada välismaise hankija poolt teatud kohustuste nõuetekohane täitmine (del credere), kannab ta vahetult varalist vastutust tellija ees selles ulatuses, milles oleks pidanud sellist vastutust kandma välismaine hankija.

43. Tellijale kauba mitteõigeaegse ülesandmise eest välismajandusorganisatsiooni suu läbi maksab viimane leppetrahvi 8 protsenti tähtajaks üleandmata jäänud kauba maksumusest nomenklatuuri (sortimendi) üksikute nimetuste järgi.

ТИПОВОЕ ПОЛОЖЕНИЕ
О ХОЗРАСЧЕТНОЙ ВНЕШНЕТОРГОВОЙ ФИРМЕ
НАУЧНО-ПРОИЗВОДСТВЕННОГО, ПРОИЗВОДСТВЕННОГО
ОБЪЕДИНЕНИЯ, ПРЕДПРИЯТИЯ, ОРГАНИЗАЦИИ

Утверждено

постановлением Совета Министров СССР

от 23 декабря 1986 г. № 1526. //

СП СССР. - 1987. - № 6. - Ст. 24.

1. Хозрасчетная внешнеторговая фирма научно-производственного, производственного объединения, предприятия, организации (далее именуется "внешнеторговая фирма") образуется в составе научно-производственного, производственного объединения, на предприятии, в организации (далее именуется "объединение"), имеющих условия для значительных поставок на экспорт высококачественной продукции и предоставления услуг.

Внешнеторговая фирма образуется в установленном порядке и осуществляет экспортно-импортные операции по закрепленной номенклатуре продукции и услуг и иные виды внешнеэкономической деятельности в соответствии с законодательством Союза ССР. Внешнеторговая фирма не является юридическим лицом.

Непосредственное руководство деятельностью внешнеторговой фирмы осуществляется объединением, в составе которого она создана. Свою деятельность внешнеторговая фирма осуществляет от имени и по поручению объединения.

Исходя из экономических условий деятельности, объединение, в составе которого создана внешнеторговая фирма, может образовывать ее на отдельном балансе.

Внешнеторговая фирма может быть передана в состав внешнеторгового объединения министерства, ведомства.

2. Внешнеторговая фирма осуществляет свою деятельность в соответствии с планом экономического и социального развития объединения на основе хозяйственного расчета, выполняет возложенные на нее обязанности и пользуется связанными с этой деятельностью правами, предоставленными ей объединением, руководствуясь при этом положением, утверждаемым руководителем объединения на основе настоящего Типового положения, приказа-

ми и другими нормативными актами, издаваемыми объединением.

3. Внешнеторговая фирма имеет свое название, в котором должно быть указано и наименование объединения, в состав которого она входит.

4. Основными задачами внешнеторговой фирмы являются:

осуществление совместно с другими производственными единицами объединения по закрепленной за фирмой номенклатуре продукции и услуг на основании заключенных контрактов экспортных операций, обеспечивающих выполнение установленных в плане экономического и социального развития объединения заданий по валютным поступлениям, а также операций по импорту, исходя из необходимости экономного расходования средств в иностранной валюте, с учетом требований, предъявляемых к качеству и техническому уровню импортируемой продукции и услуг, с согласованием торговых, ценовых и валютных вопросов с соответствующим внешнеторговым объединением;

развитие экспорта товаров и услуг и улучшение его структуры, расширение номенклатуры, повышение качества и конкурентоспособности экспортных товаров, организация технического обслуживания экспортируемой техники;

изучение и использование конъюнктуры мирового рынка, определение наилучших условий экспорта товаров и услуг, обеспечивающих наибольшие валютные поступления;

систематическое изучение и анализ достижений зарубежной науки и техники, направлений научно-технического прогресса, патентных и лицензионных материалов, опыта эксплуатации за рубежом поставленной отечественной, а также аналогичной зарубежной продукции;

совершенствование планирования и управления, внедрение научной организации труда и повышение эффективности труда работников внешнеторговой фирмы.

5. Для выполнения задач, указанных в настоящем Типовом положении, внешнеторговая фирма:

участвует в разработке проектов перспективных, пяти-

летних и годовых планов объединения, обеспечивает выполнение утвержденных планов;

осуществляет экспортные операции по закрепленной за фирмой номенклатуре продукции и услуг, а также импорт продукции и услуг за счет собственных валютных фондов объединения или заемных средств, обеспечивая при этом объединению соблюдение принципов хозрасчета и самофинансирования и переход к валютной самоокупаемости технического перевооружения и реконструкции производства, научно-исследовательских, опытно-конструкторских и других работ;

осуществляет внешнеэкономическую деятельность объединения по развитию специализации и кооперирования в рамках международного разделения труда, прямых связей с предприятиями и организациями стран - членов СЭВ, содействует участию объединения в совместных предприятиях, международных объединениях и организациях, а также принимает участие в разработке предложений по совершенствованию экономического и научно-технического сотрудничества;

содействует приоритетному развитию экономических связей с социалистическими странами и взаимовыгодных отношений с капиталистическими и развивающимися странами, исходя из необходимости участия в международном разделении труда, повышения технического уровня выпускаемой объединением продукции и увеличения объема ее производства для нужд страны и для экспорта;

изучает конъюнктуру товарных рынков по закрепленной номенклатуре и проводит сопоставительный анализ экспортируемой и аналогичной зарубежной новой техники, информируя объединение и другие заинтересованные организации о конкурентоспособности экспортируемой продукции, требованиях, предъявляемых к качеству товаров на мировом рынке, товарах, пользующихся повышенным спросом, и о мерах по повышению конкурентоспособности, предпринимаемых иностранными фирмами;

разрабатывает и проводит рекламные и другие мероприятия с целью расширения экспорта товаров, участвует в специализированных выставках, международных ярмарках и выставках;

разрабатывает и проводит мероприятия по организации технического обслуживания экспортируемой продукции и технического обслуживания импортируемой в СССР техники;

подготавливает предложения по командированию и руководит деятельностью специалистов объединения, направляемых в установленном порядке за границу для обслуживания поставляемой техники и выполнения монтажных и других работ, а также принимает иностранных специалистов;

разрабатывает и осуществляет совместно с соответствующими транспортными организациями мероприятия, направленные на совершенствование перевозок внешнеторговых грузов, и участвует в разработке мероприятий по улучшению их хранения и обеспечению сохранности;

по поручению объединения и от его имени обеспечивает правовую защиту внешнеэкономических интересов объединения;

в установленном порядке ведет оперативный, бухгалтерский и статистический учет и представляет отчетность;

обеспечивает всемерное развитие социалистического соревнования, укрепление трудовой дисциплины, условия для закрепления кадров;

разрабатывает и осуществляет мероприятия, направленные на обеспечение сохранности закрепленных за внешнеторговой фирмой помещений, товарно-материальных ценностей и документации.

6. Внешнеторговые сделки заключаются внешнеторговой фирмой по поручению объединения и от его имени и подписываются в порядке, установленном законодательством Союза ССР.

7. Внешнеторговая фирма по поручению объединения и от его имени может заключать с другими объединениями, предприятиями и организациями СССР хозяйственные договоры на осуществление экспортных и импортных операций по поставке продукции и оказанию услуг в рамках определенного положением о внешнеторговой фирме предмета своей деятельности, получая за это комиссионные.

8. Внешнеторговую фирму возглавляет директор, действующий

ший на основе единоначалия, который назначается на должность и освобождается от должности объединением в установленном порядке. Директор фирмы имеет заместителя (заместителей).

Заместитель директора, главный бухгалтер, руководитель юридической службы назначаются на должность и освобождаются от должности объединением.

Компетенция заместителей директора и других руководящих работников внешнеторговой фирмы устанавливается директором фирмы.

Компетенция главного бухгалтера и руководителя юридической службы внешнеторговой фирмы определяется действующим законодательством.

9. Директор внешнеторговой фирмы входит в совет объединения.

10. Директор внешнеторговой фирмы организует работу фирмы и несет полную ответственность за ее деятельность.

Директор осуществляет руководство оперативной деятельностью внешнеторговой фирмы, включая решение вопросов, связанных с заключением контрактов на экспорт или импорт товаров и услуг, представляет фирму во всех учреждениях, на предприятиях и в организациях как в СССР, так и за границей в соответствии с действующим законодательством и положением о внешнеторговой фирме.

11. Объединение может закреплять непосредственно за внешнеторговой фирмой часть основных и оборотных средств, необходимых для осуществления внешнеторговой деятельности, наделять внешнеторговую фирму или образовывать у нее фонды экономического стимулирования, а также резервы.

Формирование фондов и резервов и их использование осуществляются в соответствии с действующим законодательством в порядке, устанавливаемом объединением.

12. Закрепленные за внешнеторговой фирмой здания, сооружения и иные основные средства могут передаваться другим предприятиям и организациям в порядке, установленном законодательством Союза ССР.

13. Предоставленные внешнеторговой фирме права и возло-

женные на нее обязанности осуществляются директором внешне-торговой фирмы и по установленному распределению обязанностей другими должностными лицами фирмы, а в отдельных случаях, предусмотренных действующим законодательством СССР или положением о внешнеторговой фирме, - совместно, по согласованию или с участием соответствующего профсоюзного органа.

14. Внешнеторговой фирме в порядке, установленном законодательством Союза ССР, в соответствии с целями и задачами, вытекающими из положения о внешнеторговой фирме, предоставляется право

совершать как в СССР, так и за границей по поручению и от имени объединения сделки и иные юридические акты, в том числе кредитные и вексельные, с учреждениями, предприятиями, обществами, товариществами и отдельными лицами;

сноситься от своего имени по вопросам, входящим в ее компетенцию, с советскими и иностранными учреждениями, фирмами и их представителями, а также с советскими и иностранными гражданами;

от имени объединения выступать истцом и ответчиком в судах и арбитражах.

15. По обязательствам, принятым объединением в связи с деятельностью входящей в его состав внешнеторговой фирмы, отвечает объединение тем закрепленным за ним имуществом, на которое согласно законодательству Союза ССР может быть обращено взыскание.

Государство, его органы и организации не отвечают по обязательствам объединения, принятым в связи с деятельностью входящей в его состав внешнеторговой фирмы, а объединение не отвечает по обязательствам государства, его органов и организаций.

16. Структура, штатное расписание руководящих, инженерно-технических работников и служащих внешнеторговой фирмы и смета расходов на ее содержание утверждаются объединением.

17. Внешнеторговая фирма несет ответственность за соблюдение порядка ведения и достоверность учета и отчетности.

18. Внешнеторговая фирма обязана соблюдать в своей деятельности социалистическую законность и государственную дисциплину.

19. Ревизия финансово-хозяйственной деятельности внешнеторговой фирмы производится объединением в соответствии с действующим законодательством не реже одного раза в год.

20. Ликвидация внешнеторговой фирмы производится объединением в установленном порядке.

21. В отдельных случаях внешнеторговая фирма может являться юридическим лицом. Решение об этом принимается министерством, ведомством, в систему которого она входит. В своей деятельности такая фирма руководствуется Положением о всесоюзной хозрасчетной внешнеторговой организации (объединении) министерства, ведомства.

EESTI KAUBANDUS-TÖÖSTUSKOJA

P Õ H I K I R I

Kinnitatud Eesti Kaubandus-Tööstuskoja
tegevliikmete üldkogu poolt 21. märtsil 1989. a.

I. Üldsätted

1. Eesti Kaubandus-Tööstuskoda on ühiskondlik organisatsioon, kes aitab kaasa Eesti NSV ja välisriikide majandus-, teaduslik-tehniliste ning kaubandussidemete arendamisele, IME-programmi elluviimisele vabariigis.

Eesti Kaubandus-Tööstuskoda esindab tema tegevliikmeks olevate vabariigi koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide huve välismajandussidemete valdkonnas.

Eesti Kaubandus-Tööstuskoda tegutseb kooskõlas Eesti NSV seadusandlusega, käesoleva põhikirjaga ja on oma otsustustes iseseisev.

2. Eesti Kaubandus-Tööstuskoda on iseseisev organisatsioon.

Eesti Kaubandus-Tööstuskoda arendab tihedat koostööd ENSV koondiste, ettevõtete ja organisatsioonidega, keskasutuste ja Eesti NSV Ministrite Nõukoguga, on lepingulistes suhetes NSVL Kaubandus-Tööstuskoja ja teiste kaubanduspallatitega ja selle iseseisvate firmadega.

3. Eesti Kaubandus-Tööstuskoda tegutseb täieliku isemajandamise ja enesefinantseerimise põhimõttel.

4. Eesti Kaubandus-Tööstuskoda on juriidiline isik, tal on omaette vara, ta võib oma nimel omandada varalisi ja isiklike mittevaralisi õigusi, täita kohustusi ning esineda hageja ja kostjana kohtus, arbitraazis või vahekohtus.

Eesti Kaubandus-Tööstuskoda vastutab oma kohustuste eest talle kuuluva varaga ja Eesti NSV seadusandluse kohaselt võib sellele pöörata sissenõue. Riik ja tema organid ei vastuta Eesti Kaubandus-Tööstuskoja kohustiste eest

ning Eesti Kaubandus-Tööstuskoda ei vastuta riigi ja tema organite kohustiste eest.

Eesti Kaubandus-Tööstuskoda ei vastuta koja liikmete kohustiste eest, samuti ei vastuta koja liikmed Eesti Kaubandus-Tööstuskoja kohustiste eest.

Eesti Kaubandus-Tööstuskoda ei vastuta tema süsteemi kuuluvate koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide kohustiste eest, samuti ei vastuta need koondised, ettevõtted ja organisatsioonid koja kohustiste eest.

5. Eesti Kaubandus-Tööstuskojal on Mercuriuse sauva kujutisega oma nimetusega pitsat.

6. Eesti Kaubandus-Tööstuskoda annab perioodiliselt välja oma "Teatajat".

7. Eesti Kaubandus-Tööstuskoda asub Tallinnas.

II. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja funktsioonid

8. Eesti Kaubandus-Tööstuskoda:

8.1. aitab kaasa ekspordi arendamisele ja selle struktuuri progressiivsele ümberkorraldamisele ning annab koondistele, ettevõtetele ja organisatsioonidele praktilist abi operatsioonide sooritamisel välisturul ja uute koostöövormide evitamisel;

8.2. osutab konsultatsiooniteenuseid turu-uurimise, tööstusliku omandi kaitse, tööstus-, põllumajandus- ja kaubandusalaste ning muude projektide, lepingute ja tehingute tehnilis-majanduslike põhjenduste ning välismajandustöö väliskaubanduslike, organisatsiooniliste, tehniliste, õiguslike ja muude probleemide kohta käiva dokumentatsiooni ettevalmistamisel, samuti abistab Nõukogude ja välismaiseid talijaid partnerite leidmisel ning osutab välismajandustegevusega seotud muid teenuseid; sealhulgas Eesti NSV, NSV Liidu ja välisriikide väliskaubanduseeskirjade ja tavade küsimustes;

8.3. seab sisse ja arendab sidemeid välismaa äri- ja avalike ringkondade ning neid ühendavate või esindavate organisatsioonidega, võtab osa mitmesuguste rahvusvaheliste organisatsioonide tööst, kuulub riikidevaheliste kaubandus-

kodade koosseisu ning lanendab küsimusi, mis on seotud Nõukogule koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide osavõtuga nende kodade tegevusest;

8.4. aitab sisse seada Nõukogude koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide tootmisalaseid ning teaduslik-tehnilisi otsesidemeid teiste riikide ettevõtete, organisatsioonide ja firmadega ning moodustada ühissettevõtteid, rahvusvahelisi koondisi ja organisatsioone;

8.5. korraldab vabariigi koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide kogemustevahetust töötamaks välja ettepanekuid ja soovitusi nende osalemise kohta välismajandustegevuses;

8.6. kutsub Eesti NSV-sse ja võtab vastu välismaa kaubandus-, majandus-, teadus- ja tehnikaalaseid delegatsioone ning välisriikide ärieringkondade ja ühiskondlike organisatsioonide üksikuid esindajaid, samuti suunab välismaale oma esindajaid, kaubandus- ja majandus- ning teadus- ja tehnikadelegatsioone; aitab kaasa tööalasele turismile ning korraldab vabariigis ja välismaal tööalaseid kohtumisi, sümposioone, konverentse ja kongresse välismajandustegevuse küsimustes ning ettekandeid ja loenguid Eesti NSV rahvamajandusest, välismajandussidemetest ja muudes küsimustes;

8.7. vabariigi koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide osavõtul uurib välismajandusalase koostöö praktikat ja selles valdkonnas kehtivate normatiivdokumentide rakendamist ning esitab ettepanekuid nende täiustamise kohta;

8.8. uurib ja levitab teatme- ja informatsioonimaterjale Nõukogude Liidu ja välisriikide majandus-, teaduse- ja tehnikaalaste saavutuste ja väliskaubanduse, kaubanduskodade, ärieringkondade, -koondiste ja liitude ning rahvusvaheliste kaubandus-, majandus-, teadus- ja tehnikaalaste sidemete kohta;

8.9. kirjastab perioodilisi informatsiooni-, reklaami-, õppe- ja metoodilisi materjale koja pädevusse kuuluvates küsimustes;

8.10. tsidab tellimusi välismaal korraldatavate Nõukogude rahvuslike ning kaubandus- ja tööstusnäituste Eesti NSV osakondade ettevalmistamisel ning rakendab vajalikke

meetmeid vabariigi koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide osavõtuks rahvusvahelistest messidest ja välisnäitustest;

8.11. aitab korraldada vabariigis rahvusvahelisi ja spetsialiseeritud kaubandus- ja tööstusnäitusi ning üksikute välisfirmade näitusi;

8.12. täidab Nõukogude ja välisriikide kodanike, koondiste, ettevõtete, organisatsioonide ja firmade tellimusi leiutiste, tööstusnäidiste, kaubamärkide ja tööstusliku vara muude objektide turbedokumentide saamiseks;

8.13. täidab Nõukogude ja välisriikide kodanike, koondiste, ettevõtete, organisatsioonide ja firmade tellimusi nende õiguste kaitsel, mis tulenevad rahvuslikust seadusandlusest ja tööstusliku vara kaitset käsitlevatest rahvusvahelistest lepingutest;

8.14. aitab Nõukogude ja välisriikide koondistel, ettevõtetel, organisatsioonidel ja firmadel realiseerida nende õigusi tööstusliku vara objektide suhtes;

8.15. tööndab tunnistusi NSV Liidust väljaveetavate kaupade paritolu kohta, nende kaupade saatedokumente ja muid välismaajandustegevusega seotud dokumente ning NSV Liidu kaubanduses ja seadustes kehtivaid tavasid;

8.16. täidab nii NSV Liidu, kui ka välismaal Nõukogude ja välisriikide koondiste, ettevõtete, organisatsioonide ja firmade tellimusi eksport- ja importkaupade ekspertiisi teostamiseks ning nende kvaliteedi ja kompleksuse ja koguse kontrollimiseks;

8.17. tööndab vastavalt väliskaubandustehingute ja rahvusvaheliste lepingute tingimustele vääramatu jõu asjaolusid;

8.18. teeb NSV Liidus ja välismaal reklaamitööd Nõukogude ja välisriikide koondiste, ettevõtete, organisatsioonide ja firmade tarbeks, aitab parandada Nõukogude eksporttoodangu disaini, täidab tellimusi kunstiliste reklaamioriinaalide ja reklaamimaterjalide valmistamiseks koja liikmetele, eksportkaupade hankijatele ning teistele välismaajandussidemetes või rahvusvahelistes messides ja välisnäitustes osalevatele Nõukogude koondistele, ettevõtetele ja or-

organisatsioonidele, samuti Eesti NSV-s toimuvatest rahvusvahelistest ja välisnäitustest, sümposiumidest, kongressidest ja muudest analoogilistest üritustest osavõtjatele ning tagab kaupade ja teenuste välismajandusreklaami alal tehtava töö koordineerimist;

8.19. täidab Nõukogude koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide tellimusi algupäraste kaubamärkide väljatöötamiseks ja valmistamiseks ning kaubamärkide registreerimiseks vajalike taotlusmaterjalide ettevalmistamiseks;

8.20. täidab tellimusi majanduslase ja teaduslik-tehnilise dokumentatsiooni, teatme- ja informatsioonimaterjalide tõlkimiseks ning suuliste tõlgete tegemiseks võõrkeeltest NSV Liidu rahvaste keeltesse ja NSV Liidu rahvaste keeltest võõrkeeltesse;

8.21. korraldab välisriikide firmade, pankade ja organisatsioonide esinduste teenindamise Eesti NSV territooriumil, kaasa arvatud neile kommertstegevuseks vajalike kõigi teenuste kompleksne osutamine.

III. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja õigused

9. Käesoleva põhikirja punktis 8 ettenähtud funktsioonide täitmiseks on Eesti Kaubandus-Tööstuskojal õigus keh-tiva seadusandlusega kehtestatud korras:

9.1. sooritada nii NSV Liidus kui ka välismaal iga-suguseid, sealhulgas väliskaubandus-, krediidi- ja vekslitehinguid ning muid juriidilisi toiminguid koondiste, ette-võtete, organisatsioonide ja firmadega, samuti üksikkodanikega;

9.2. ehitada, soetada, võõrandada ning võtta ja anda rendile nii NSV Liidus kui välismaal igat liiki liikuvat ja liikumatut vara;

9.3. moodustada, reorganiseerida ja likvideerida Eesti Kaubandus-Tööstuskoja süsteemi kuuluvaid isemajanda-vaid koondisi, ettevõtteid ja muid organisatsioone, kellel on juriidilise isiku õigused, oma esindusi ja filiaale;

9.4. avada NSV Liidu spetsialiseeritud pankade ja luutaarveid käesolevas põhikirjas ettenähtud tegevuseks;

9.5. omada seadusandliku initsiatiivi õigust.

IV. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja liikmed,
 nende õigused ja kohustused

10. Eesti Kaubandus-Tööstuskoda koosneb tegevliikmetest, auliikmetest ja korrespondentliikmetest.

11. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja tegevliikmeteks võivad olla ENSV territooriumil asuvad juriidilised isikud, kes osalevad NSV Liidu ja teiste riikide majandus-, teaduslik-tehnilistes ja kaubandussidemetes või aitavad oma tegevusega kaasa selliste sidemete arengule.

12. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja auliikmed valitakse Nõukogude ja välisriikide koondiste, ettevõtete, organisatsioonide, firmade ja kodanike hulgast, kes on oma aktiivse tegevusega kaasa aidanud koja ülesannete täitmisele.

13. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja korrespondentliikmeks võivad olla Nõukogude ja välisriikide koondised, ettevõtted, organisatsioonid, firmad ja kodanikud, kes on avaldanud valmisolekut olla kojale kasulikud tema ülesannete täitmisel.

14. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja tegevliikmeil on oma täievoliliste esindajate näol õigus:

14.1. osaleda Eesti Kaubandus-Tööstuskoja üldkoosolekutel, valida ja olla valitud koja juhtorganitesse;

14.2. valida delegaate NSVL Kaubandus-Tööstuskoja kongressile ning valida ja olla valitud koja juhtorganitesse;

14.3. anda Eesti Kaubandus-Tööstuskoja üldkogule, nõukogule ja presiidiumile arutamiseks ettepanekuid koja tegevust puudutavates küsimustes;

14.4. saada kojalt abi tema tegevusse puutuvate küsimuste lahendamisel;

14.5. kasutada eelisjärjekorras koja ning talle alluvate koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide teenuseid;

14.6. saada soovi korral Eesti Kaubandus-Tööstuskoja kirjalik aastaaruanne.

15. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja tegevliikmed on kohustatud:

15.1. osutama aktiivset kaasabi koja ülesannete ja funktsioonide täitmisel;

15.2. tasuma sisseastumis- ja liikmemakse.

16. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja auliikmeil on koja tegevliikmete kõik õigused, välja arvatud käesoleva põhikirja punktides 14.1. ja 14.2. märgitud õigused. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja auliikmed ei tasu kojale makse.

17. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja korrespondentliikmed osutavad kaasabi koja ülesannete ja funktsioonide täitmisel ning kasutavad koja ja talle alluvate koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide teenuseid, Eesti Kaubandus-Tööstuskoja korrespondentliikmed ei tasu sisseastumis- ja liikmemakset.

V. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja juhtorganid

18. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja juhtorganid on:

Eesti Kaubandus-Tööstuskoja tegevliikmete üldkogu;

Eesti Kaubandus-Tööstuskoja nõukogu;

Eesti Kaubandus-Tööstuskoja presiidium.

Eesti Kaubandus-Tööstuskoja tegevliikmete üldkogu

19. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja kõrgeim juhtorgan on tema tegevliikmete üldkogu.

20. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja tegevliikmete korralise üldkogu kutsub kokku Eesti Kaubandus-Tööstuskoja nõukogu vähemalt üks kord kahe aasta jooksul.

Edasilükkamatute küsimuste arutamiseks võib kutsuda kokku Eesti Kaubandus-Tööstuskoja tegevliikmete erakorralise üldkogu.

Erakorraline ülikogu kutsutakse kokku Eesti Kaubandus-Tööstuskoja nõukogu või presiidiumi otsusel, revisjonikomisjoni nõudmisel või vähemalt ühe viiendiku koja tegevliikmete nõudmisel.

21. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja üldkogu kokkukutsumise ajast ja kohast ning seal arutusele tulevatest küsimustest saadab Eesti Kaubandus-Tööstuskoja presiidium koja liikne-

tele teated hiljemalt 45 päeva enne üldkogu kokkukutsumist. Teadaanne üldkogu kokkukutsumise kohta avaldatakse ajakirjanduses.

22. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja tegevliikmete üldkogu pädevusse kuulub:

22.1. Koja tegevust käsitlevate koja nõukogu ettepanekute ja revisjonikomisjoni aruannete arutamine ning otsuste vastuvõtmine nende põhjal;

22.2. koja nõukogu valimine;

22.3. koja revisjonikomisjoni valimine;

22.4. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja põhikirja kinnitamine, muutmine või täiendamine;

22.5. koja üldstruktuuri kinnitamine;

22.6. koja tegevusse puutuvate muude küsimuste arutamine;

22.7. koja tegevuse lõpetamine.

23. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja tegevliikmete üldkogu on otsustusvõimeline, kui sellest võtavad osa vähemalt kahe kolmandiku koja liikmete täievolilised esindajad.

24. Nii Eesti Kaubandus-Tööstuskoja korralisel kui ka erakorralisel üldkogul arutatakse küsimused otsustatakse lahtisel hääletamisel lihthäälteenamusega, välja arvatud koja põhikirja kinnitamise, muutmise või täiendamise ning koja tegevuse lõpetamise küsimused. Need küsimused otsustatakse vähemalt kahe kolmandiku üldkogul viibivate koja tegevliikmete esindajate poolthääletage.

Eesti Kaubandus-Tööstuskoja nõukogu

25. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja üldjuhtimiseks valib koja tegevliikmete üldkogu kaheks aastaks koja nõukogu. Koja nõukogusse valitavate liikmete arvu määrab üldkogu. Välismajandustegevusega seotud koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide juhtide või volitatud isikute arv moodustab vähemalt poole nõukogu liikmetest.

Koja nõukogusse kuuluvad ametikoha järgi Eesti Kaubandus-Tööstuskoja presiidiumi esimees ja tema asetäitjad.

26. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja nõukogu:

26.1. valib koja presiidiumi, presiidiumi esimehe ja tema asetäitjad;

26.2. valib koja auliikmed;

26.3. vabastab ennetähtaegselt kohustustest koja presiidiumi ja revisjonikomisjoni liikmed;

26.4. arutab kaebusi, mis on esitatud koja liikmeks vastuvõtmisest keeldumise ja koja liikmeskonnast väljaheitmise kohta vastuvõetud presiidiumi otsuste peale;

26.5. arutab läbi ja kinnitab koja presiidiumi tegevuse aastaaruanded;

26.6. kinnitab koja majandusliku ja sotsiaalse arengu perspektiiv- ja aastaplaanid, nende täitmise aruanded ning revisjonikomisjoni järeldusotsused nende kohta;

26.7. kannab koja tegevliikmete üldkogul ette koja tegevusest;

26.8. kutsub kokku koja tegevliikmete korralise ja erakorralise üldkogu;

26.9. valib koja korralise üldkoguni jäänud ajaks koja presiidiumi ja revisjonikomisjoni liikmed väljalen-
genud liikmete asemele;

26.10. lahendab koja tegevuse küsimusi, mida on esitanud koja nõukogule arutamiseks koja presiidium ja revisjonikomisjon ning koja üksikliikmed;

26.11. määrab ära aparaadi EA ja peaspetsialistide palgad.

27. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja nõukogu istungid kut-
sutakse kokku vähemalt kaks korda aastas. Koja presiidiu-
mi otsusel või revisjonikomisjoni nõudmisel võib kutsuda
kokku koja nõukogu erakorralisi istungeid.

28. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja nõukogu istung on ot-
sustusvõimeline, kui sellest võtab osa üle poole nõukogu
liikmetest. Nõukogu otsused võetakse vastu lahtisel hää-
letamisel koja nõukogu kohalviibivate liikmete lihtää-
teenamusega.

29. Töötab välja ja kinnitab tasuta teenuste nimekir-
ja ning tasuliste teenuste tariifid.

Eesti Kaubandus-Tööstuskoja presiidium

29. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja jooksva tegevuse
juhtimiseks valib koja nõukogu kaheks aastaks koja pre-

siidiumi, kuhu kuuluvad esimees, esimehe asetäitjad ja presiidiumi liikmed. Koja presiidiumi liikmete, sealhulgas välistamajandustegevusega seotud koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide juhtide hulgast valitavate liikmete arvu määrab kindlaks koja nõukogu.

30. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja presiidium:

30.1. juhib koja ning talle alluvate koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide tegevust;

30.2. viib ellu koja üldkogu ja koja nõukogu otsuseid ja organiseerib nende täitmise kontrolli;

30.3. võtab koja koosseisu ja arwab sealt välja tegev- ja korrespondentliikmeid;

30.4. käsutab koja vahendeid, korraldab koja süsteemis kontroll- ja revisjonitööd ning arvestuse ja aruandluse seisukorra kontrollimist alluvates koondistes, ettevõtetes ja organisatsioonides;

30.5. esitab koja nõukogule kinnitamiseks koja majandusliku ja sotsiaalse arengu perspektiiv- ja aastaplaanide projektid ning nende plaanide täitmise aruanded;

30.6. kinnitab koja ning talle alluvate koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide poolt tehtavate tööde ja osutatavate teenuste hinded ja tariifid arveldusteks tellijate ning tööde tegijate ja teenuste osutajatega;

30.7. moodustab, reorganiseerib ja likvideerib kojaosakondi, koondisi, ettevõtteid ja organisatsioone;

30.8. määrab kindlaks sisseastumis- ja liikmemaksu tasumise korra ja tähtaja;

30.9. moodustab koja tegevusega seotud küsimustes sektsioone, komiteesid, komisjone ja töögrupe, mille koosseisu võivad kuuluda Eesti NSV jm. koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide esindajad ning üksikisikud;

30.10. kinnitab koja iseseisvate osakondade, koondiste, ettevõtete, organisatsioonide, sektsioonide, komiteede, komisjonide ja töögruppide põhimäärused (põhikirjad).

31. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja presiidiumi istungid on otsustusvõimelised, kui neist võtab osa üle poole presiidiumi liikmetest. Koja presiidiumi otsused võetakse vastu koja presiidiumi kohalviibivate liikmete lihthäälteenaga.

nusega.

32. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja presiidiumi esimees:

32.1. juhib presiidiumi tööd;

32.2. määrab kindlaks koja presiidiumi esimehe asetäitjate ülesanded;

32.3. lahendab koja süsteemis planeerimise, finantseerimise, materiaali-tehnilise varustamise, struktuuri, koosseisude ja juhtimise jooksvaid küsimusi ning muid küsimusi kooskõlas kehtiva seadusandlusega;

32.4. annab käskkirju ja võtab vastu muid otsuseid oma pädevuse piires.

33. Lepingutele, kohustistele, volitustele ja rahalistele dokumentidele kirjutab alla Eesti Kaubandus-Tööstuskoja presiidiumi esimees või tema koosseisulised asetäitjad. Dokumentidele, mis on aluseks raha, kaupade ning materiaalsete ja muude väärtuste vastuvõtmisel ja väljaandmisel ning mis muudavad Eesti Kaubandus-Tööstuskoja krediidi- ja arvlemiskohustisi, kirjutab lisaks sellele alla koja pearaamatupidaja või tema asetäitja.

Eesti Kaubandus-Tööstuskoja poolt sõlmitavatele väliskeubandustehingutele ning vekslitele ja muudele rahalistele kohustistele kirjutatakse alla ENSV seadusandlusega kehtestatud korras.

VI. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja revisjonikomisjon

34. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja finants- ja majandustegevuse revideerimiseks ning kassa, aruandluse ja vara kontrollimiseks valib koja tegevliikmete üldkogu kaheks aastaks revisjonikomisjoni tema poolt määratavas arvkoosseisus isikute hulgast, kes ei kuulu koja nõukogu ja presiidiumi koosseisu.

Revisjonikomisjoni töö korra kinnitab koja nõukogu komisjoni ettepanekul.

VII. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja vara

35. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja vara koosneb põhi- ja käibevahenditest moodustuvast põhikirjafondist ning Eesti Kaubandus-Tööstuskoja poolt moodustatavatest muudest fondidest.

Eesti Kaubandus-Tööstuskoja vahendid koosnevad:

- sisseastumis- ja liikmemaksudest;
- teenuste osutamisest, publikatsioonidest ja näituste korraldamisest laekuvatest summadest ning tema süsteemi kuuluvate koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide kasumieraldistest;

- valuutafondi vahenditest;

- muudest laekumistest.

36. Sisseastumis- ja liikmemaksude suuruse määrab kindlaks Eesti Kaubandus-Tööstuskoja tegevliikmete üldkogu.

37. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja vahendid suunatakse koja tegevuse kindlustamiseks ja tema fondide moodustamiseks.

38. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja aruandeaasta kestab 1. jaanuarist 31. detsembrini (incl.).

VIII. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja tegevuse lõpetamine

39. Eesti Kaubandus-Tööstuskoja tegevuse lõpetamise ning tema asjaajamise ja vara likvideerimise korra küsimuse otsustab koja tegevliikmete üldkogu kooskõlas kehtiva seadusandlusega.

NSV LIIDU KAUBANDUS- JA TÖÖSTUSPALATI
JUURES ASUVA ARBITRAAŽIKOHTU
P Õ H I M Ä Ä R U S

Kinnitatud NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi
14. detsembri 1987. a. seadlusega nr. 8135-XI
// NSVL ÜT. - 1987. - № 50. - Art. 806

1. NSV Liidu Kaubandus- ja Tööstuspalati juures asuv Arbitraažikohus, olles alaliselt tegutsev vaherkohus, lahendab väliskaubanduslike ja muude rahvusvaheliste majandus-, teadus- ja tehnikaalaste sidemete arendamisel lepingulistest ja muudest tsiviilõiguslikest suhetest tulenevaid vaidlusi.

2. Arbitraažikohus võtab vaidlusi läbivaatamisele, kui on olemas pooltevaheline kirjalik kokkulepe juba tekkinud või tekkida võiva vaidluse üleandmise kohta tema lahendada. Nõusolek vaidluse üleandmise kohta Arbitraažikohtu lahendada võib olla väljendatud ka hageja poolt hagi esitamisega, kostja poolt aga tegevusega, mis annab tunnistust tema vabatahtlikust allumisest kohtu jurisdiktsioonile, sealhulgas teatamisega vastuseks kohtu järeipärimisele nõusolekust alluda tema jurisdiktsioonile.

Arbitraažikohus võtab läbivaatamisele ka vaidlusi, mis kuuluvad tema jurisdiktsiooni alla rahvusvahelistest lepingutest tulenevalt.

3. Arbitraažikohtule üleantud vaidlusi lahendavad arbitrid, kelle kinnitab NSV Liidu Kaubandus- ja Tööstuspalati presiidium 4 aastaks isikute hulgast, kellel on vajalikud eriteadmised kohtu poolt läbivaatamisele võetavate vaidluste lahendamise alal.

Arbitrid valivad endi hulgast Arbitraažikohtu esimehe ja esimehe asetäitjad.

4. Arbitrid on oma kohustuste täitmisel sõltumatud ja erapooletud.

5. Iga saaja vaatab Arbitraažikohtus läbi keldest arbi-
terist koosnev arbitraaž või arbiter ainuiskuliselt. Arbit-
raaži koosseis moodustatakse või pooled valivad ühe arbite-
ri või ta määratakse vastavalt Arbitraažikohtu reglemendi-
le.

6. Pooled võivad ajada Arbitraažikohtus asju vahetult
või nõutaval viisil volitatud esindajate kaudu, kelle poo-
led määravad oma äranägemisel, sealhulgas välisriikide ko-
danike ja organisatsioonide hulgast.

7. Asjade arutamisel Arbitraažikohtus võidakse kehtes-
tada hagi tagamise määr ja vorm.

8. Arbitraažikohtu reglemendi kinnitab NSV Liidu Kau-
bandus- ja Tööstuspalati presiidium.

9. Arbitraažikohtu otsused on lõplikud ega kuulu eda-
sikaebamisele. Pooled täidavad noid vabatahtlikult kohtu
poolt kehtestatud tähtajaks. Kui otsuses ei ole täitmise
tähtaega märgitud, kuulub see viivitamatule täitmisele. Täht-
ajaks täitmata jäetud kohtuotsused viiakse täide vastavalt
seadusele ja rahvusvahelistele lepingutele.

10. Arbitraažilõive arvutatakse ja jaotatakse ning Ar-
bitraažikohtu kulud hüvitatakse vastavalt NSV Liidu Kauban-
dus- ja Tööstuspalati presiidiumi kinnitatavale arbitraaži-
lõivude ja -kulude ning poolte kulude põhimäärusele. NSV Lii-
du Kaubandus- ja Tööstuspalati presiidium kinnitab arbite-
ride honoraride ja muude kohtu tegevusega seotud kulude mää-
rad.

РЕГЛАМЕНТ АРБИТРАЖНОГО СУДА ПРИ ТОРГОВО-ПРОМЫШЛЕННОЙ ПАЛАТЕ СССР

Утвержден решением Президиума
Торгово-промышленной палаты СССР
от 11 марта 1988 г. //

Внешняя торговля. - 1989. - № 4 (приложение)

1. ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

1. Компетенция Арбитражного суда

§ 1. Компетенция Арбитражного суда

1. Арбитражный суд при Торгово-промышленной палате СССР, являющийся постоянно действующим третейским судом, разрешает споры, которые вытекают из договорных и других гражданско-правовых отношений при осуществлении внешнеторговых и иных международных экономических и научно-технических связей.

2. Арбитражный суд принимает к рассмотрению споры при наличии письменного соглашения между сторонами о передаче на его разрешение уже возникшего или могущего возникнуть спора. Соглашение о передаче спора на разрешение Арбитражного суда может быть также выражено со стороны истца предъявлением иска, а со стороны ответчика - совершением действий, свидетельствующих о его добровольном подчинении юрисдикции Суда, в частности путем сообщения в ответ на запрос Суда о согласии подчиниться юрисдикции.

Арбитражный суд принимает к рассмотрению также споры, подлежащие его юрисдикции в силу международных соглашений.

3. Арбитражная оговорка признается имеющей юридическую силу независимо от действительности контракта, составной частью которого она является.

4. Вопрос о компетенции Арбитражного суда по конкретному делу решается составом арбитража, рассматривающим дело.

2. Организация и деятельность Арбитражного суда

§ 2. Структура Арбитражного суда

Арбитражный суд состоит из председателя и двух заместителей председателя, арбитров, секретаря и его заместителя.

§ 3. Председатель и заместители председателя Арбитражного суда

1. Председатель Арбитражного суда и его заместители избираются арбитрами Суда из своего состава сроком на 4 года.

2. Председатель Арбитражного суда, а в его отсутствие — один из заместителей, по назначению председателя представляют Суд в его сношениях внутри страны и за границей.

3. Организуя деятельность Арбитражного суда, председатель Суда выполняет функции, предусмотренные настоящим Регламентом.

4. Функции заместителей председателя Арбитражного суда определяются председателем Суда.

§ 4. Арбитры

1. Арбитром может быть лицо, внесенное в список арбитров, обладающих необходимыми специальными знаниями в области разрешения споров, указанных в п. I § I. Арбитры включаются в список решением Президиума Торгово-промышленной палаты СССР сроком на 4 года. В списке арбитров указываются имя и фамилия арбитра, его должность, ученая степень (звание), специальность и место жительства.

2. Арбитры независимы и беспристрастны при исполнении своих обязанностей. Они не являются представителями сторон.

3. Каждое дело рассматривается тремя арбитрами или единоличным арбитром. Образование состава арбитража, а также избрание или назначение единоличного арбитра осуществляется в соответствии с Регламентом. Предусмотренные Регламентом функции состава арбитража относятся в равной мере и к единоличному арбитру.

§ 5. Секретарь

1. Секретарь Арбитражного суда, а в его отсутствие - его заместитель, организует делопроизводство, связанное с деятельностью Суда, а также выполняет другие предусмотренные Регламентом функции.

2. Секретарь Арбитражного суда и его заместитель назначаются Президиумом Торгово-промышленной палаты СССР.

§ 6. Местонахождение Арбитражного суда и место проведения его заседаний

1. Местонахождением Арбитражного суда и местом проведения его заседаний является г. Москва.

2. Состав арбитража может в случае необходимости провести заседание в другом месте.

§ 7. Сохранение тайны

Арбитры и докладчики (§ 33 Регламента) обязаны хранить в тайне информацию о спорах, разрешаемых Арбитражным судом.

§ 8. Представление документов

1. Все документы, касающиеся возбуждения и осуществления арбитражного производства, должны быть представлены сторонами в таком количестве экземпляров, чтобы каждая из них имела по одному экземпляру, а Арбитражный суд - не менее одного экземпляра.

2. Упомянутые в п. 1 документы, за исключением письменных доказательств (п. 2 § 30), представляется на языке контракта, или на языке, на котором стороны вели между собой переписку, или на русском языке. Арбитражный суд по своему усмотрению или по просьбе одной из сторон может потребовать от другой стороны перевода на русский язык представленных ей документов либо обеспечить такой перевод за ее счет.

§ 9. Язык разбирательства дела.

Разбирательство дела ведется на русском языке. С согласия сторон Арбитражный суд может провести разбирательство и на другом языке. Если сторона не владеет языком, на котором

происходит разбирательство, Суд по просьбе стороны и за ее счет обеспечивает ее услугами переводчика.

§ 10. Срок производства по делу

Арбитражный суд принимает меры к тому, чтобы производство по делу по возможности было завершено в срок не более 6 месяцев со дня образования состава арбитража либо избрания или назначения единоличного арбитра.

§ 11. Направление и вручение документов

1. Секретарь Арбитражного суда обеспечивает направление сторонам всех документов по делу. Они направляются по адресам, указанным сторонами.

2. Исковые заявления, объяснения по искам, повестки, арбитражные решения и определения направляются заказным письмом с обратным уведомлением о вручении.

3. Прочие документы могут направляться заказным или обычным письмом, а извещения и уведомления могут передаваться также по телеграфу или телетайпу.

4. Любые из указанных выше документов могут быть равным образом вручены лично стороне под расписку.

5. Направляемые Арбитражным судом документы считаются врученными и в случае, когда адресат отказался от их принятия или не получил их, несмотря на извещение почтового ведомства.

§ 12. Арбитражные сборы и расходы

Исчисление и распределение арбитражных сборов и возмещение расходов Арбитражного суда осуществляются в соответствии с Положением об арбитражных сборах и расходах и об издержках сторон, являющимся составной частью Регламента.

3. Применимое право

§ 13. Применимое право

1. Арбитражный суд разрешает споры на основе применимых норм материального права, руководствуясь, если спор возник из договорных отношений, условиями договора и учитывая торговые обычаи.

2. Арбитражный суд применяет к производству дел правила настоящего Регламента, а также относящиеся к международному коммерческому арбитражу законодательные положения советского права. В остальном производство дел осуществляется по усмотрению состава арбитража при условии равного отношения к сторонам и с тем, чтобы каждой стороне была предоставлена возможность надлежащей защиты своих интересов.

II. ПРОИЗВОДСТВО ДЕЛ В АРБИТРАЖНОМ СУДЕ

I. Возбуждение производства по делу

§ 14. Предъявление иска

1. Арбитражное производство возбуждается подачей искового заявления в Арбитражный суд.

2. Датой подачи искового заявления считается день его вручения Арбитражному суду, а при отправке искового заявления по почте — дата штампа почтового ведомства места отправления.

§ 15. Содержание искового заявления

1. Исковое заявление должно содержать:

- а) наименование сторон;
- б) требования истца;
- в) подпись истца;
- г) адреса сторон.

2. Исковое заявление должно содержать также:

а) обоснование компетенции Арбитражного суда, поскольку такая компетенция не вытекает из обязательного для сторон международного соглашения;

б) изложение фактических и правовых обстоятельств, на которых истец основывает свои искивные требования, и указание на доказательства, подтверждающие эти обстоятельства;

в) цену иска;

г) доказательство уплаты арбитражного сбора;

д) имя и фамилию арбитра, избранного истцом, или просьбу о том, чтобы арбитр был назначен председателем Суда; истец может избрать также запасного арбитра;

е) перечень документов, прилагаемых к исковому заявлению.

§ 16. Цена иска

1. Истец обязан указать в исковом заявлении цену иска также в тех случаях, когда его исковое требование или часть требования имеет неденежный характер.

2. Цена иска, в частности, определяется:

а) в исках о взыскании денег - взыскиваемой суммой;

б) в исках об истребовании имущества - стоимостью отыскиваемого имущества;

в) в исках о признании или преобразовании правоотношения - стоимостью предмета правоотношения в момент предъявления иска;

г) в исках об определенном действии или бездействии - на основе имеющихся данных об имущественных интересах истца.

3. В исках, состоящих из нескольких требований, сумма каждого требования должна быть определена отдельно; цена иска определяется общей суммой всех требований.

4. Если истец не определил или неправильно определил цену иска, Арбитражный суд по собственной инициативе или по требованию ответчика определяет цену иска на основе имеющихся данных.

§ 17. Устранение недостатков искового заявления

1. Установив, что исковое заявление подано без соблюдения требований, предусмотренных § 15, секретарь Арбитражного суда предлагает истцу устранить обнаруженные недостатки, причем в отношении требований, предусмотренных п. 1 § 15, срок устранения недостатков не должен превышать двух месяцев со дня получения указанного предложения. Если эти недостатки будут устранены в указанный срок, то датой подачи искового заявления считается день, предусмотренный в п. 2 § 14. До устранения вышеуказанных недостатков дело остается без движения.

2. В тех случаях, когда истец, несмотря на предложение об устранении недостатков искового заявления, настаивает на рассмотрении дела, Суд принимает решение по делу или определение о прекращении производства по делу.

2. Подготовка дела к разбирательству

§ 18. Уведомление ответчика и избрание им арбитра

1. По получении искового заявления секретарь Арбитражного суда уведомляет об этом ответчика и направляет ему копии искового заявления и приложенных к нему документов, а также список арбитров.

2. Одновременно секретарь предлагает ответчику в тридцатидневный срок по получении искового заявления представить по нему свои письменные объяснения, подкрепленные соответствующими доказательствами. По просьбе ответчика указанный срок может быть продлен.

3. В тот же срок ответчик должен сообщить имя и фамилию избранного им арбитра или заявить просьбу о том, чтобы арбитр за него был назначен председателем Арбитражного суда; ответчик может избрать также запасного арбитра.

§ 19. Образование состава арбитража

1. Арбитры, избранные сторонами или назначенные председателем Арбитражного суда в соответствии с §§ 15 и 18, избирают из списка арбитров председателя состава арбитража.

2. Если ответчик не изберет арбитра в срок, предусмотренный § 18, арбитра за него назначает председатель Арбитражного суда.

Если арбитры не выберут председателя состава арбитража в течение четырнадцати дней со дня избрания или назначения второго арбитра, председателя состава арбитража назначает председатель Арбитражного суда.

3. При наличии двух или более истцов или ответчиков как истцы, так и ответчики избирают по одному арбитру; они могут также избрать по одному запасному арбитру. При недостижении соглашения между истцами или ответчиками арбитр назначается председателем Арбитражного суда.

§ 20. Избрание или назначение единоличного арбитра

По соглашению сторон дело рассматривается единоличным арбитром, который избирается из списка арбитров по взаимной договоренности сторон или, если не будет достигнуто соглаше-

ния между ними, назначается из того же списка председателем Арбитражного суда.

§ 21. Подготовка разбирательства дела

1. Состав арбитража проверяет состояние подготовки дела к разбирательству и, если сочтет это необходимым, принимает дополнительные меры по подготовке дела, в частности истребует от сторон письменные объяснения, доказательства и другие дополнительные документы. Если Арбитражный суд принимает дополнительные меры по подготовке дела, он должен установить сроки, в течение которых эти дополнительные требования должны быть выполнены.

2. Председатель состава арбитража может давать секретарю Арбитражного суда отдельные поручения в связи с подготовкой и проведением разбирательства дела. Он также поручает ему вызов сторон на заседание.

§ 22. Извещение сторон о заседании

О времени и месте проведения заседания по делу стороны извещаются повестками, которые должны быть направлены им с таким расчетом, чтобы каждая из сторон располагала сроком не менее 30 дней для подготовки к разбирательству дела и прибытия на заседание. По соглашению сторон этот срок может быть сокращен.

§ 23. Отвод арбитра, эксперта и переводчика

1. Каждая из сторон вправе заявить об отводе арбитра, председателя состава арбитража или единоличного арбитра, если имеются сомнения в их беспристрастности, в частности, если можно предположить, что они лично, прямо или косвенно заинтересованы в исходе дела. Арбитр, председатель состава арбитража или единоличный арбитр могут также заявить о самоотводе по указанным выше обстоятельствам.

Заявление об отводе должно быть сделано до начала разбирательства. Такое заявление, сделанное позднее, рассматривается только в том случае, если состав арбитража признает причину задержки заявления об отводе уважительной.

2. Вопрос об отводе решается другими членами арбитража.

Если не будет достигнуто соглашения между ними или если отвод заявлен против двух арбитров или единоличного арбитра, вопрос об отводе решается председателем Арбитражного суда.

3. По тем же основаниям, которые указаны в пункт I, могут быть отведены эксперты и переводчики. В этом случае вопрос об отводе решается составом арбитража.

§ 24. Изменения в составе арбитража

Если председатель состава арбитража, единоличный арбитр или арбитр не смогут участвовать в разбирательстве дела, новый председатель состава арбитража, единоличного арбитра или арбитр в случае, когда последнего не заменяет запасной арбитр, избираются или назначаются в соответствии с Регламентом. В случае необходимости и с учетом мнения сторон состав арбитража может заново рассмотреть вопросы, которые уже рассматривались на предыдущих заседаниях по делу, состоявшихся до замены.

3. Разбирательство дела

§ 25. Присутствие на заседании

Дело рассматривается в закрытом заседании. С разрешения состава арбитража и с согласия сторон на заседании могут присутствовать лица, не участвующие в процессе.

§ 26. Участие сторон

1. Стороны могут вести свои дела в Арбитражном суде непосредственно или через должным образом уполномоченных представителей, назначаемых сторонами по своему усмотрению, в том числе из иностранных граждан и организаций.

2. Неявка стороны, надлежащим образом извещенной о времени и месте арбитражного заседания, не препятствует разбирательству дела, если только неявившаяся сторона до окончания разбирательства дела не потребовала отложить его по уважительной причине.

3. Сторона может просить о разбирательстве дела в ее отсутствие

§ 27. Урегулирование спора путем заключения мирового соглашения

На любой стадии производства арбитры используют имеющиеся у них возможности для урегулирования спора путем заключения мирового соглашения.

§ 28. Разбирательство дела на основе письменных материалов

Допускается соглашение сторон о разрешении спора составом арбитража на основе только письменных материалов, без проведения устного разбирательства. Состав арбитража может, однако, назначить разбирательство, если представленные материалы окажутся недостаточными для разрешения спора по существу.

§ 29. Встречный иск

1. До окончания устного разбирательства по первоначальному иску ответчик вправе предъявить встречный иск. Если вследствие необоснованной задержки ответчиком предъявления встречного иска производство в арбитраже затягивается, то Арбитражный суд может возложить на ответчика возмещение связанных с этим дополнительных расходов Суда и издержек другой стороны.

2. К встречному иску предъявляются те же требования, что и к первоначальному иску.

§ 30. Доказательства

1. Стороны должны доказать те обстоятельства, на которые они ссылаются как на основании своих требований или возражений. Состав арбитража может потребовать представления сторонами и иных доказательств. Он вправе также по своему усмотрению назначить проведение экспертизы и испрашивать представление доказательств третьими лицами, а также вызывать и заслушивать свидетелей.

2. Сторона может представить письменные доказательства в оригинале или в виде заверенной ею копии оригинала. Арбитражный суд вправе потребовать перевода этих доказательств на

другой язык в случаях: когда это необходимо в интересах рассмотрения дела.

3. Проверка доказательств производится способом, устанавливаемым составом арбитража. По определению состава арбитража производство проверочных действий может быть возложено на одного из арбитров.

4. Оценка доказательств осуществляется арбитром по их внутреннему убеждению.

§ 31. Отложение разбирательства дела и приостановление производства

В случае необходимости по заявлению сторон или по инициативе состава арбитража рассмотрение дела может быть отложено либо приостановлено. Об отложении слушания дела или приостановлении производства по делу выносятся определения.

§ 32. Протокол заседания

1. О разбирательстве дела в заседании составляется протокол, который должен содержать:

- наименование Арбитражного суда;
- номер дела;
- место и дату заседания;
- наименование спорящих сторон и их представителей;
- сведения об участии сторон;
- имена и фамилии арбитров, докладчика, свидетелей, экспертов, переводчиков и других участников заседания;
- краткое описание хода заседания;
- требования сторон и изложение иных важных заявлений сторон;
- указание оснований отложения заседания или завершения производства;
- подписи арбитров.

2. Стороны вправе ознакомиться с содержанием протокола. По просьбе стороны определением состава арбитража в протокол могут быть внесены изменения или дополнения.

3. Сторона получает по ее просьбе копию протокола.

§ 33. Докладчик

1. Протокол заседания ведет докладчик, назначаемый по каждому делу председателем Арбитражного суда из списка докладчиков, утверждаемого Президиумом Торгово-промышленной палаты СССР.

2. Докладчик присутствует на закрытом совещании состава арбитража (пункт 2 § 35).

4. Окончание арбитражного производства

§ 34. Завершение производства

1. Арбитражное производство завершается вынесением решения либо определения.

2. Решение выносится в тех случаях, когда спор разрешается по существу, в том числе когда оно выносится на основании заявления истца об отказе от исковых требований или на основании просьбы сторон о вынесении решения в соответствии с достигнутым или мировым соглашением.

§ 35. Вынесение решения

1. После того, как состав арбитража сочтет, что все обстоятельства, связанные со спором, достаточно выяснены; он объявляет устное разбирательство дела законченным и приступает к вынесению решения.

2. Решение выносится Арбитражным судом на закрытом совещании большинством голосов состава арбитража. Арбитр, не согласный с решением большинства, может изложить в письменном виде свое особое мнение, которое приобщается к делу.

§ 36. Отложение вынесения решения

Состав арбитража может отложить вынесение решения и вызвать стороны на дополнительное разбирательство, если это требуется в интересах правильного разрешения спора и резолютивная часть решения еще не была сообщена сторонам.

§ 37. Содержание решения

1. Решение должно содержать, в частности, следующее:
— наименование Арбитражного суда;

- место и дату вынесения решения;
- имена и фамилии арбитров;
- наименование сторон и других лиц, участвующих в деле;
- предмет спора и краткое изложение обстоятельств дела;
- решение об исковых требованиях, а также о сборах и расходах по делу;
- обоснование решения;
- подписи арбитров.

2. Если один из арбитров не может подписать арбитражное решение, Председатель Арбитражного суда удостоверяет это своей подписью с указанием причин.

§ 38. Объявление решения

1. Непосредственно по окончании устного разбирательства выносятся резолютивная часть решения, которая объявляется сторонами устно или, в случае их отсутствия, сообщается им письменно.

2. В течение устанавливаемого составом арбитража срока, который не должен превышать 30 дней, сторонам должно быть в письменном виде направлено мотивированное решение.

3. В виде исключения из пункта 1 состав арбитража может определить, что арбитражное решение будет направлено сторонам в письменном виде, без устного объявления, в определенный срок, который не должен превышать 30 дней.

4. Председатель Арбитражного суда может в случае необходимости продлить сроки, указанные в пунктах 2 и 3.

§ 39. Дополнение и исправление решения

1. По просьбе стороны, заявленной не позднее 30 дней со дня получения ею решения, состав арбитража может вынести дополнительное решение, если окажется, что решение не содержит ответа на все требования сторон. Дополнительное решение - выносится на основе нового разбирательства дела с вызовом сторон.

2. Явные опечатки или искажения в тексте решения, не затрагивающие существа дела, а также арифметические ошибки в

тексте решения могут быть исправлены определением состава арбитража по просьбе стороны или по инициативе самого состава арбитража.

3. Дополнительное решение или определение об исправлении решения является составной частью дополненного или исправленного решения. Стороны не обязаны возмещать каких-либо расходов, связанных с дополнением или исправлением решения.

§ 40. Исполнение решения

Решения Арбитражного суда являются окончательными и обжалованию не подлежат. Они исполняются сторонами добровольно, в установленный Судом срок. Если срок исполнения в решении не указан, оно подлежит немедленному исполнению.

Решения, не исполненные добровольно в указанный срок, приводятся в исполнение в соответствии с законом и международными соглашениями.

§ 41. Прекращение производства по делу без вынесения решения

1. Если по делу не принимается решение, производство по делу завершается вынесением определения.

2. Определение о прекращении производства по делу выносится, в частности:

а) в случае отзыва истцом своего искового заявления;

б) в случае заключения сторонами мирового соглашения, утверждаемого составом арбитража, при отсутствии просьбы сторон о вынесении решения, как это предусмотрено пунктом 2 § 34;

в) при отсутствии предпосылок, необходимых для рассмотрения и разрешения дела по существу, в том числе когда из-за бездействия истца дело остается без движения более шести месяцев.

3. К определению Арбитражного суда соответственно применяются §§ 34-40 настоящего Регламента. До формирования состава арбитража определение о прекращении производства по делу выносится председателем Арбитражного суда.

§ 42. Опубликование решений Арбитражного суда

С разрешения председателя Арбитражного суда допускается опубликование в периодической печати или в виде отдельных сборников решений Суда. При этом следует учитывать интересы сторон и, в частности, следить за тем, чтобы не была опубликована информация, содержащая указание фамилий, наименований предприятий, товаров и цен. Председатель Арбитражного суда может не допустить к опубликованию и другие данные, оглашение которых он сочтет нецелесообразным.

ОБ УТВЕРЖДЕНИИ ПОЛОЖЕНИЯ О МИНИСТЕРСТВЕ
ВНЕШНИХ ЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ СССР

Постановление Совета Министров СССР от 29 февраля
1989 г. № 191 // СП СССР. - 1989. - 14. - Ст. 45.

Совет Министров СССР п о с т а н о в л я е т:

1. Утвердить прилагаемое Положение о Министерстве внешних экономических связей СССР.

Министерство внешних экономических связей СССР является правопреемником Министерства внешней торговли СССР и Государственного комитета СССР по внешним экономическим связям по международным договорам СССР, а также по обязательствам, вытекающим из договоров гражданско-правового характера, заключенных ими с организациями и фирмами зарубежных стран.

2. Установить, что уставы внешнеэкономических организаций и организаций, осуществляющих консультирование по внешнеэкономическим вопросам (кроме кооперативов), утверждаются (принимаются) по согласованию с Министерством внешних экономических связей СССР.

3. Министерству внешних экономических связей СССР и Министерству юстиции СССР представить в Совет Министров СССР предложения о внесении в действующее законодательство изменений, вытекающих из настоящего постановления.

П О Л О Ж Е Н И Е

О МИНИСТЕРСТВЕ ВНЕШНИХ ЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ СССР

I. Министерство внешних экономических связей СССР (МВЭС СССР) является общесоюзным министерством. Министерство внешних экономических связей СССР в пределах своей компетенции осуществляет государственное управление внешними экономическими связями и несет ответственность за их состояние и развитие.

Министерство проводит курс на всестороннее и равноправное развитие внешних экономических связей СССР с зарубежными государствами, прежде всего с социалистическими странами, способствует повышению вклада этих связей в экономическое и социальное развитие страны, в миролюбивую внешнюю политику Советского Союза.

Министерство сосредоточивает свою деятельность на общегосударственных, торгово-политических, плановых и аналитических вопросах развития внешних экономических связей, повышения их эффективности, совершенствовании механизма таких связей и оказании содействия министерствам, ведомствам, внешнеэкономическим организациям, другим государственным, кооперативным и иным общественным предприятиям, объединениям и организациям в становлении и развитии их внешнеэкономической деятельности.

2. Главными задачами Министерства внешних экономических связей СССР являются:

участие в разработке предложений по стратегическим вопросам внешнеэкономической политики и развития внешних экономических связей СССР и проектов перспективных планов развития таких связей;

активное участие в осуществлении экономической реформы в

СССР, разработка и реализация предложений по совершенствованию хозяйственного и организационно-правового механизма внешних экономических связей;

обеспечение проведения единой внешнеэкономической политики и осуществление контроля за соблюдением министерствами, ведомствами, внешнеэкономическими организациями, другими государственными, кооперативными и иными общественными предприятиями, объединениями и организациями общего государственного интересов на внешнем рынке, координация их внешнеэкономической деятельности, включая обязательства, вытекающие из международных договоров СССР;

разработка и применение эффективных средств и методов внешнеэкономической политики, включая таможенный тариф и меры оперативного нетарифного регулирования внешних экономических связей СССР;

повышение эффективности внешних экономических связей СССР, в том числе путем улучшения структуры экспорта и импорта, участия в разработке и осуществлении мероприятий по углублению социалистической экономической интеграции, освоения новых форм сотрудничества, рационального расходования валютных средств обеспечения возвратности советских кредитов;

оказание организационно-методической помощи министерствам, ведомствам, государственным, кооперативным и иным общественным предприятиям, объединениям, организациям в осуществлении внешнеэкономической деятельности, в том числе путем изучения и прогнозирования конъюнктуры мировых товарных рынков, содействия в создании и развитии экспортной базы, в организации работы по анализу технического уровня и конкурентоспособности экспортной продукции и выявления новых товаров для экспорта, информационного и консультационного обеспечения и подготовки кадров;

проведение экспортно-импортных операций по товарам общегосударственного назначения по закрепленной за Министерством номенклатуре, оказание экономического и технического содействия зарубежным государствам, организация совместно с соответствующими министерствами и ведомствами строительства объектов за рубежом и на территории СССР с участием иностранных организаций и фирм.

3. Министерство внешних экономических связей СССР руководствуется в своей деятельности законами СССР, иными решениями Съезда народных депутатов СССР и Верховного Совета СССР, Постановлениями и распоряжениями Совета Министров СССР, решениями Государственной внешнеэкономической комиссии Совета Министров СССР, Общим положением о министерствах СССР, настоящим Положением и другими нормативными актами, относящимися к сфере деятельности Министерства.

Министерство внешних экономических связей СССР обобщает практику применения советского и зарубежного законодательства по вопросам внешних экономических связей, разрабатывает предложения по совершенствованию советского законодательства в этой области, обеспечивает укрепление социалистической законности и правильное применение действующего законодательства в системе Министерства, организует и направляет правовую работу в этой системе.

4. Министерство внешних экономических связей СССР осуществляет свою деятельность под непосредственным руководством Государственной внешнеэкономической комиссии Совета Министров СССР.

5. Министерство внешних экономических связей СССР, уполномоченные Министерства при Совете Министров союзных республик, в отдельных регионах, пунктах и объектах на территории СССР, территориальные подразделения Министерства, все-союзные внешнеэкономические объединения и другие подведомственные организации и учреждения составляют единую систему Министерства. Положение об уполномоченных Министерства утверждается Государственной внешнеэкономической комиссией Совета Министров СССР.

6. Внешнеэкономические объединения, подведомственные Министерству внешних экономических связей СССР, осуществляют свою деятельность на условиях полного хозяйственного расчета.

Министерство внешних экономических связей СССР не несет имущественной ответственности по обязательствам подведомственных и иных внешнеэкономических организаций, а эти внешнеэкономические организации не отвечают по обязательствам Министерства.

7. В целях проведения единой внешнеэкономической политики и обеспечения контроля за соблюдением министерствами, ведомствами, внешнеэкономическими организациями, другими государственными, кооперативными и иными общественными предприятиями, объединениями и организациями общегосударственных интересов на внешнем рынке Министерство внешних экономических связей СССР:

подготавливает предложения о заключении международных договоров СССР и о присоединении СССР к таким договорам, проводит переговоры и заключает международные договоры СССР в соответствии с действующим законодательством, проверяет выполнение министерствами, ведомствами, государственными, кооперативными и иными общественными предприятиями, объединениями и организациями обязательств, вытекающих из международных договоров СССР, а также установленного порядка заключения внешнеторговых сделок, включая принципы и методику ценообразования, наблюдает за выполнением обязательств иностранных партнеров по международным договорам СССР;

Для регулирования внешнеэкономической деятельности и противодействия дискриминационной практике вносит в установленном порядке предложения об изменении уровня и порядка обложения таможенной пошлиной товаров, осуществляет оперативное нетарифное регулирование внешних экономических связей, включая введение на определенные периоды с согласия Государственной внешнеэкономической комиссии Совета Министров СССР лицензирования, квотирования экспорта и импорта по отдельным товарам, видам услуг, странам или группам стран, в качестве исключительной меры по поручению Правительства СССР запрещает, ограничивает, приостанавливает или обуславливает соблюдением определенных требований осуществление экспортно-импортных операций со странами, вводящими односторонние дискриминационные ограничения в отношении СССР;

организует с участием Министерства финансов СССР проверки внешнеэкономической деятельности внешнеэкономических организаций, других государственных, кооперативных и иных общественных предприятий, объединений и организаций, в том числе за границей;

вносит в Государственную внешнеэкономическую комиссию

Совета Министров СССР предложение о приостановлении осуществления экспортно-импортных операций предприятий, объединений, производственных кооперативов и иных организаций в случаях, когда имеет место недобросовестная конкуренция или их деятельность наносит ущерб интересам государства, а также о возобновлении этих операций;

рассматривает представляемые на согласование уставы внешнеэкономических организаций, а также организаций, осуществляющих консультирование по внешнеэкономическим вопросам;

регистрирует предприятия, объединения, производственные кооперативы и иные организации, осуществляющие экспортно-импортные операции;

организует и осуществляет государственный контроль за состоянием экспортных грузов на выходных пограничных пунктах (в портах, на железнодорожных станциях, перевалочных базах);

осуществляет в соответствии с действующим законодательством через торговые представительства СССР координацию деятельности советских внешнеэкономических организаций за рубежом.

8. Министерство внешних экономических связей СССР наряду с осуществлением предусмотренных Общим положением о министерствах СССР функций:

а) участвует в разработке концепций и основных направлений экономического и социального развития СССР, а также других перспективных планов в части развития внешних экономических связей СССР как в целом, так и с отдельными странами, группами стран и регионами;

подготавливает проекты планов по сводным показателям экспорта и импорта, поступлениям и платежам в иностранной валюте на основе предложений министерств и ведомств, разрабатывает предложения по составу государственного заказа, контрольным цифрам, лимитам и нормативам для внешнеэкономических разделов проектов государственных пятилетних планов экономического и социального развития СССР (с разбивкой по годам);

разрабатывает проекты планов развития внешних экономических связей (в том числе валютного плана) по собственным операциям;

анализирует ход выполнения министерствами и ведомствами плановых заданий в области внешних экономических связей на основе направляемой ими Министерству внешних экономических связей СССР информации, подготавливает сводную отчетность о выполнении обязательств по международным договорам СССР в указанной области, ведет учет внешнеторговых сделок;

б) разрабатывает предложения и участвует в координации государственных планов СССР с государственными планами других стран - членов СЭВ, мероприятиях по перестройке механизма социалистической экономической интеграции и деятельности СЭВ, в совершенствовании ценообразования и валютно-финансовых отношений стран - членов СЭВ, согласовывает с ними торгово-экономическую политику по отношению к третьим странам и их экономическим организациям, осуществляет координацию выступлений организаций СССР и других стран - членов СЭВ на рынках третьих стран;

в) участвует в рассмотрении или рассматривает обращения правительств, организаций и фирм зарубежных стран по вопросам внешних экономических связей, в необходимых случаях подготавливает и представляет в установленном порядке предложения по этим вопросам, проводит с участием заинтересованных министерств и ведомств переговоры о товарообороте и платежах, объемах и очередности поставок с социалистическими странами, развивающимися и капиталистическими странами, расчеты с которыми осуществляются по клирингу, а также о кредитовании экспорта и импорта и в пределах своей компетенции подписывает необходимые документы;

г) принимает меры по совершенствованию хозяйственного расчета в подведомственных внешнеэкономических объединениях;

д) участвует в разработке и осуществлении мероприятий по увеличению производства для экспорта конкурентоспособных товаров, пользующихся спросом на мировом рынке, а также по обеспечению импорта товаров и услуг, отвечающих мировому уровню;

е) обеспечивает контроль за рациональным использованием и расходованием экспортных товарных фондов и валютных средств, выделяемых для объектов, строящихся за границей, а также сооружаемых на территории СССР с участием зарубежных организаций и фирм;

ж) совместно с соответствующими министерствами и ведомствами организует сооружение и эксплуатацию предприятий и других объектов за рубежом, а также строительство объектов в СССР с участием зарубежных организаций и фирм;

з) участвует в разработке плановых расчетных цен по экспорту и импорту и осуществлении мероприятий по валютно-кредитным вопросам, а также в разработке принципов и методики установления внешнеторговых цен и тарифов, осуществляет контроль за возвратностью кредитов, представленных по линии Министерства;

и) осуществляет в установленном порядке руководство деятельностью торговых представительств СССР и аппаратов торговых советников посольств СССР за границей, подготавливает предложения о назначении и освобождении от должности торговых представителей СССР, их заместителей и торговых советников посольств СССР за границей, обеспечивает совместно с заинтересованными министерствами и ведомствами руководство и контроль за деятельностью экономических советников-консультантов, а также за работой советских специалистов, командированных по линии Министерства за границу. Направляет деятельность торговых представительств СССР по оказанию всемерного содействия министерствам, ведомствам, государственным, кооперативным и иным общественным предприятиям, объединениям и организациям в осуществлении ими внешних экономических связей;

к) организует на договорных началах перевозки и транспортно-экспедиторское обслуживание внешнеторговых грузов и транзита иностранных грузов через территорию СССР, участвует в разработке и осуществлении мероприятий по совершенствованию перевозок, улучшению хранения и обеспечению сохранности внешнеторговых грузов;

л) принимает участие в организации коммерческой работы на международных и иностранных торгово-промышленных выставках в СССР, а также на советских выставках за границей;

м) участвует в работе международных экономических организаций и органов, межправительственных комиссий и комитетов по торгово-экономическому и научно-техническому сотрудничеству с зарубежными странами, участвует в конференциях, кон-

грессах, симпозиумах и совещаниях по вопросам международных экономических отношений, принимает иностранные делегации, прибывающие в СССР для обсуждения и решения вопросов внешних экономических связей.

н) обеспечивает в установленном порядке выполнение обязательств СССР по экономическому и техническому сотрудничеству с зарубежными странами в счет взносов СССР по линии Организации Объединенных Наций и других международных организаций;

о) ведет перечень компаний иностранных государств, прибегавших в отношении Советского Союза к ограничительной деловой практике или недобросовестно выполнивших обязательства, взятые ими перед советскими организациями, консультирует советских участников внешних экономических связей по содержанию этого перечня;

п) обеспечивает проведение в системе Министерства единой кадровой политики, осуществляет в подведомственных учебных заведениях подготовку, переподготовку и повышение квалификации кадров для внешнеэкономической деятельности и участвует в международном сотрудничестве в этой области;

р) проводит информационно-пропагандистскую работу по развитию внешних экономических связей СССР с зарубежными странами, деловыми кругами этих стран, используя средства массовой информации в СССР и за рубежом, издает журнал "Внешняя торговля", осуществляет в установленном порядке рекламную работу;

с) проводит мероприятия по социальному развитию, улучшению условий труда, жилищных, культурно-бытовых условий и медицинского обслуживания работников системы Министерства.

9. Министерству внешних экономических связей СССР предоставляется право:

а) получать от министерств, ведомств, внешнеэкономических организаций, других государственных, кооперативных и иных общественных предприятий, объединений и организаций материалы, предложения и заключения по вопросам внешнеэкономической деятельности;

б) заслушивать руководящих работников соответствующих министерств, ведомств, внешнеэкономических организаций, дру-

гих государственных, кооперативных и иных общественных предприятий, объединений и организаций по вопросам проведения единой внешнеэкономической политики, соблюдения общегосударственных интересов на внешнем рынке и другим вопросам внешнеэкономической деятельности;

в) организовывать по вопросам, относящимся к компетенции Министерства, проверки деятельности строительно-монтажных организаций, сооружающих объекты за границей, а также в СССР при участии зарубежных организаций и фирм;

г) в установленном порядке создавать, реорганизовывать и ликвидировать подведомственные внешнеэкономические объединения, в пределах своей компетенции разрешать им создание в СССР и за границей их филиалов, контор, отделений, представительств, участвовать в совместных и акционерных обществах;

д) в установленном порядке выдавать иностранным организациям и фирмам разрешение на открытие в СССР представительств, а также рассматривать информацию, представляемую главами представительств, о деятельности этих представительств;

е) осуществлять экспертизу прединвестиционной и проектно-сметной документации на сооружение объектов за границей, а также в СССР при участии зарубежных организаций и фирм;

ж) создавать в пределах своей компетенции координационные, научно-технические и другие советы, межведомственные экспертные комиссии, а также созывать специальные совещания по конъюнктурным, ценовым и другим проблемам внешних экономических связей СССР с привлечением представителей соответствующих министерств и ведомств, внешнеэкономических, проектно-изыскательских и научно-исследовательских организаций;

з) осуществлять на основе взаимности обмен технической и экономической информацией с зарубежными странами, получая для этой цели от министерств и ведомств и других советских организаций необходимые материалы. Объемы и характер материалов, подлежащих передаче определяются Министерством по согласованию с Госпланом СССР, Государственным комитетом СССР по статистике и соответствующими министерствами, ведомствами и организациями;

и) сноситься в пределах своей компетенции с государст-

венными органами, учреждениями, предприятиями, организациями, должностными и частными лицами зарубежных стран как в СССР, так и за границей.

10. Министерство внешних экономических связей СССР возглавляет Министр, назначаемый в соответствии с Конституцией СССР Верховным Советом СССР.

Министр внешних экономических связей СССР имеет заместителей, назначаемых Советом Министров СССР, Распределение обязанностей между заместителями Министра производится Министром.

11. Министр внешних экономических связей СССР несет персональную ответственность за выполнение возложенных на Министерство задач и осуществление им своих функций, устанавливает степень ответственности заместителей Министра и руководителей структурных подразделений центрального аппарата Министерства за руководство отдельными областями деятельности Министерства.

12. В Министерстве внешних экономических связей СССР образуется коллегия в составе Министра (председатель коллегии) и заместителей Министра по должности, а также других руководящих работников системы Министерства.

Члены коллегии Министерства утверждаются Советом Министров СССР.

13. Коллегия Министерства внешних экономических связей СССР на своих регулярно проводимых заседаниях рассматривает вопросы:

участия Министерства в разработке документов и планов, определяющих перспективы развития внешних экономических связей СССР, в том числе участия в социалистической экономической интеграции;

выполнения заданий государственных планов, других заданий, валютного и иных планов Министерства;

осуществления контроля за соблюдением на внешнем рынке министерствами, ведомствами, внешнеэкономическими организациями, другими государственными, кооперативными и иными общественными предприятиями, объединениями и организациями общегосударственных интересов, выработки и проведения единой внешнеэкономической политики и совершенствования ее средств и методов, заслушивает по этим и другим вопросам торговых представителей СССР;

руководства подведомственными Министерству внешнеэкономическими объединениями, организациями и учреждениями, проверки исполнения, подбора, расстановки, обучения и воспитания кадров;

подготовки проектов нормативных актов и других важных документов.

Коллегия на своих заседаниях рассматривает и иные вопросы, относящиеся к компетенции Министерства.

Решения коллегии проводятся в жизнь, как правило, приказами Министра. В случае разногласий между Министром и коллегией Министр проводит в жизнь свое решение, докладывая о возникших разногласиях Совету Министров СССР, а члены коллегии, в свою очередь, могут сообщить свое мнение в Совет Министров СССР.

14. Министерство внешних экономических связей СССР в пределах своей компетенции на основе и во исполнение законов СССР, иных решений Съезда народных депутатов СССР и Верховного Совета СССР, постановлений и распоряжений Совета Министров СССР, решений Государственной внешнеэкономической комиссии Совета Министров СССР издает приказы и инструкции и дает указания, обязательные для исполнения уполномоченными Министерством, внешнеэкономическими объединениями и другими подведомственными организациями и учреждениями, а также торговыми представительствами СССР и аппаратами торговых советников посольств СССР в зарубежных странах, организует и проверяет их исполнение.

Министерство внешних экономических связей СССР издает в пределах своей компетенции приказы и инструкции в области внешних экономических связей СССР, обязательные для исполнения министерствами и ведомствами, а также внешнеэкономическими организациями, другими государственными, кооперативными и иными общественными предприятиями, объединениями и организациями, независимо от их ведомственной подчиненности.

Министерство внешних экономических связей СССР в необходимых случаях издает приказы и инструкции совместно или по согласованию с другими министерствами и ведомствами.

15. Структура и численность работников центрального аппарата Министерства внешних экономических связей СССР ут-

верждаются Советом Министров СССР.

Штатное расписание центрального аппарата Министерства, а также положения о его структурных подразделениях утверждаются Министром внешних экономических связей СССР.

16. Министерство внешних экономических связей СССР имеет печать с изображением Государственного герба СССР и со своим наименованием.

VÄLISMAAL ASUVATE NSV LIIDU KAUBANDUSESINDUSTE
PÕHIMÄÄRUS

Kinnitatud NSV Liidu seadusega 3. augustist 1989. a. // NSVL
RK ja ÜT. - 1989. - Nr. 9. - Art. 218.

§ 1. NSV Liidu kaubandusesindused on Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu organid, kes teostavad välismaal NSV Liidu õigusi välismajandustegevuse valdkonnas ning tagavad NSV Liidu efektiivse osalemise maailma majandussuhetes.

NSV Liidu kaubandusesindused juhinduvad oma tegevuses NSV Liidu konstitutsioonist, muust NSV Liidu seadusandlusest, käesolevast põhimäärusest ja NSV Liidu rahvusvahelistest lepingutest.

§ 2. NSV Liidu kaubandusesinduse põhiülesanded on:

a) esindada asukohariigis NSV Liidu riiklikke huve kõigis välismajandustegevust puudutavates küsimustes ja tagada nende kaitse;

b) ajada vastavates riikides mõjusat NSV Liidu välismaajanduspoliitikat;

c) soodustada NSV Liidu ja asukohariigi majandussidemete arengut, parandada väliskaubanduse struktuuri, juurutada kaubandus- ja majandussuhete uusi vorme;

d) kontrollida, kuidas ministriumid, keskasutused, riiklikud, kooperatiivsed ja muud ühiskondlikud ettevõtted, koondised ja organisatsioonid (edaspidi "välismajandustegevuse Nõukogude osalised") järgivad välismajandustegevuse arendamisel NSV Liidu riiklikke huve, ning koordineerida nende tegevust asukohariigis;

e) kaitsta välismajandustegevuse Nõukogude osaliste majanduslikke huve asukohariigis, igati abistada neid, sealhulgas NSV Liidu Välismaajanduspanka, NSV Liidu Kaubandus- ja Tööstuspalatit, Nõukogude välismaajanduskonsortsiume, välisriikidega kommertskoostöö arendamise assotsiatsioone, välismajandustegevuses, majandus-, teadus- ja tehnikaalase koostöö uute suundade ja vormide arendamisel: otsesidemete sõl-

mimine, ühissettevõtete, teenindus-, engineeringu-, kaubandus- ja reklaamifirmade loomine, osalemine segaühistutes (aktsiaseltsides), tegelemine tootmiskooperatsiooni ja Nõukogude investeringutega välismaal;

f) töötada välja ettepanekuid NSV Liidu osavõtul objektide ehitamiseks ja kasutuselevõtmiseks, nende efektiivse funktsioneerimise tingimuste tagamiseks;

g) jälgida NSV Liidu ja asukohariigi vahel välismajandussidemete, sealhulgas kaubandus-, tööstus-, majandus- ja tehnikaalase koostöö küsimustes sõlmitud rahvusvaheliste lepingute täitmist ning võtta osa ettepanekute väljatöötamisest ja läbirääkimistest selliste lepingute sõlmimise üle;

h) kaitsta vastavalt seadustele NSV Liidu ökoloogilisi huve;

i) kaubandusesindus vastutab asukohariigiga sõlmitud kaubandus- ja majanduslepingute täitmise ning NSV Liidu majanduslike ja kaubanduslike huvide kõrvalekaldumatu järgimise eest.

§ 3. NSV Liidu kaubandusesindus võib NSV Liidu Ministrite Nõukogu volitusel täita §-s 2 loetletud ülesandeid ka väljaspool asukohariiki.

Riikides, kus ei ole NSV Liidu kaubandusesindusi, täidavad nende ülesandeid ja funktsioone NSV Liidu saatkonna kaubandusnõunikud.

§ 4. NSV Liidu kaubandusesindus vastavalt temale pandud ülesannetele:

a) töötab asukohariigis, et viia ellu NSV Liidu välismajanduspoliitikat, loob selleks võimalikult soodsamaid tingimusi kooskõlas NSV Liidu riiklike huvidega kõigis välismajandustegevust puudutavates küsimustes;

b) õpib tundma asukohariigi üldmajandustingimusi, majandusliku arengu plaane ja programme, valuuta- ja finantsseisu, nende välismajandussidemete arengut, välismajandustegevust käsitlevat seadusandlust, ökoloogilisi normatiive, kauba- ja teenusteturu konjunktuuri, samuti muid välismajandussidemete iseärasusi suhtlemisel vastava riigiga, informeerib nendest küsimustest NSV Liidu Välismajandussidemete Ministeeriumi ja vajaduse korral teisi NSV Liidu huvitatud riigi-

organeid;

c) informeerib asukohariigi asutusi ja organisatsioone sotsiaal-majanduslikest ja kommertstingimustest NSV Liidus, samuti välismajandustegevust käsitlevast Nõukoguse seasandlusest;

d) saab välismajandustegevuse Nõukogude osalistelt vajalikku teavet nende välismajandustegevuse kohta asukohariigis;

e) annab NSV Liidu Välismajandussidemete Ministeeriumi poolt kindlaksmääratavas korras välja litsentse ekspordi- ja impordioperatsioonideks, lube kaupade sisseveoks NSV Liitu, kaupade transiitveoks läbi NSV Liidu territooriumi ja kaupade reekspordiks, samuti tunnistusi kaupade päritolu kohta ja muid välismajandustegevuseks vajalikke dokumente;

f) võtab osa VMN-i liikmesmaade sotsialistliku majandusintegratsiooni arendamisest ning NSV Liidu ja asukohariigi riiklike plaanide koordineerimisest, aitab kaasa pikaajaliste majandus-, teadus- ja tehnikaalaste koostööprogrammide ning nende elluviimiseks sõlmítavate rahvusvaheliste lepingute täitmisele;

g) kontrollib ostutingimuste väljatöötamisel ökoloogianõuetest kinnipidamist;

h) kontrollib, kuidas välismajandustegevuse Nõukogude osalised peavad asukohariigis kinni NSV Liidu riiklikest huvidest ja välismajandustegevust puudutavast Nõukogude seasandlusest, sekkumata nende operatiivtegevusse;

i) osutab välismajandustegevuse Nõukogude osalistele asukohariigis vajalikku kaasabi välismajanduskoostöö uute vormide otsimisel ja arendamisel, läbirääkimiste korraldamisel, väliskaubandustehingute sõlmimisel ja täitmisel;

j) võtab osa valitsustevaheliste komisjonide ja komiteede tööst kaubandus-, majandus-, teadus- ja tehnikaalase koostöö küsimustes ning rahvusvaheliste majandusorganisatsioonide ja nende tööorganite tegevusest välismajanduskoostööd puudutavates küsimustes;

k) õpib tundma asukohariigis kehtivat sertifikaatsioo-

nisüsteemi, rahvusvaheliste organisatsioonide standardite kasutamist, kvaliteedi kujundamise probleeme, samuti Nõukogude kaupade ja teenuste kvaliteeti ja konkurentsivõimet, informeerib nendes küsimustes NSV Liidu Välismajandussideme-
te Ministeeriumi, NSV Liidu Riiklikku Toodangu Kvaliteedi Kujundamise ja Standardite Komiteed ja vajaduse korral teisi NSV Liidu riigiorganeid ning teeb ettepanekuid eksporttoodangu tehnilise taseme ja konkurentsivõime tõstmiseks.

1) soodustab NSV Liidu rahvuslike kaubandus- ja tööstusnäituste korraldamist ning Nõukogude välismajandus- ja muude majandusorganisatsioonide osavõttu rahvusvahelistest näitustest ja laatadest asukohariigis, koordineerib nendes riikides rahvusvahelistest näitustest ja laatadest osa võtvate Nõukogude osaliste tööd;

m) kaasab asukohariigi firmasid ja organisatsioone osa võtma NSV Liidu territooriumil korraldatavatest näitustest demonstreerimaks uusimaid masinaid, seadmeid ja tehnoloogiasid.

NSV Liidu kaubandusesindused täidavad ka muid funktsioone kooskõlas NSV Liidu seadusandluse ja NSV Liidu rahvusvaheliste lepingutega.

§ 5. NSV Liidu kaubandusesindused võivad enda nimel ja NSV Liidu nimel sõlmida tehinguid ja muid juriidilisi akte, mis on vajalikud neile pandud ülesannete täitmiseks, esineda kohtus hagejana või hageja esindajana. Kostjana võivad NSV Liidu kaubandusesindused esineda kohtus vaid nendes vaidlustes, mis tulenevad NSV Liidu kaubandusesinduste poolt asukohariigis sõlmitud tehingutest ja muudest juriidilistest aktidest, ning ainult nendes riikides, kelle suhtes NSV Liit rahvusvahelistes lepingutes või asukohariigi pädevatele võimudele teatavaks tehtud ühepoolse avaldusega on väljendanud oma nõusolekut NSV Liidu kaubandusesinduse allutamiseks nimetatud vaidlustes asukohariigi kohtule.

§ 6. NSV Liidu kaubandusesinduste kohustiste eest kannab § 5 sätteid arvesse võttes vastutust Nõukogude riik.

NSV Liidu kaubandusesindused ei vastuta Nõukogude välismajandus- ja muude majandusorganisatsioonide kohustuste

est, Nõukogude välismajandus- ja muud majandusorganisatsioonid aga ei vastuta NSV Liidu kaubandusesinduste kohustistest.

§ 7. NSV Liidu kaubandusesindus asutatakse NSV Liidu ja asukohariigi vahel sõlmitud rahvusvaheliste lepingute alusel.

§ 8. NSV Liidu kaubandusesindused alluvad NSV Liidu Välismajandussidemete Ministeeriumile. NSV Liidu kaubandusesindus on NSV Liidu saatkonna osa. NSV Liidu Välismajandussidemete Ministeerium määrab kindlaks tema struktuuri ja kompleteerib koosseisu, lähtudes vajadusest esindada asukohariigi turul aktiivselt tegutsevate välismajandustegevuse Nõukogude osaliste huve.

NSV Liidu kaubandusesindaja ja tema asetäitjad kasutavad diplomaatilisi privileege ja immuniteti NSV Liidu rahvusvaheliste lepingutega ettenähtud ulatuses.

Ministeeriumid, ametkonnad, koondised, ettevõtted ja organisatsioonid tagavad vajaduse korral oma välismajanduselike huvide esindamise välismaal, komandeerides oma esindajaid tööks NSV Liidu kaubandusesinduste koosseisus või nende juures kooskõlastatult NSV Liidu Välismajandussidemete Ministeeriumi ja NSV Liidu Välisministeeriumiga.

§ 9. NSV Liidu kaubandusesindust juhib NSV Liidu kaubandusesindaja, kelle nimetab ametisse ja vabastab ametist NSV Liidu Ministrite Nõukogu NSV Liidu Välismajandussidemete Ministeeriumi esildusel, mis on kooskõlastatud NSV Liidu Välisministeeriumiga. Tema alaliselt ühes välisriigis viibimise tähtjaks kehtestatakse üldjuhul mitte rohkem kui 5 aastat. NSV Liidu kaubandusesindust finantseeritakse NSV Liidu Välismajandussidemete Ministeeriumi eelarvest eraldi artiklina, kusjuures aegajalt määratakse kindlaks tegevuse efektiivsus.

NSV Liidu Ministrite Nõukogu annab NSV Liidu kaubandusesindajale vajaduse korral volituse asukohariigi pädevatele võimudele üleandmiseks.

§ 10. NSV Liidu kaubandusesindusel võivad olla asukohariigis oma osakonnad. Need asutatakse NSV Liidu ja asukohariigi vahel sõlmitud rahvusvaheliste lepingute või asukohariigi

pädevate organitega sõlmitud muude leppimuste alusel.

ETTEVÕTETE JA ORGANISATSIOONIDE MAJANDUSTEGEVUSE
KOHTA VÄLISMAAL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. augusti 1989. a.
määrus nr. 283// ENSV ÜVT. - 1989. - Nr.29. - Art.420

Eesti NSV ettevõtete ja organisatsioonide majandustegevuse arendamiseks ja korrastamiseks välismaal ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 18. mai 1989. a. määrusele nr. 412 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu 18. mai 1989. a. määrus nr. 412(juurde lisatud).

2. Kehtestada, et Eesti NSV riiklikud ettevõtted, koon-
dised ja organisatsioonid ning tootmiskooperatiivid võivad moodustada kehtestatud korras kooskõlastatult ENSV Plaani-
komitee ja ENSV Rahandusministeeriumiga välismaal ettevõt-
teid.

3. Kehtestada, et Eesti NSV riiklikud ettevõtted, koon-
dised ja organisatsioonid ning tootmiskooperatiivid infor-
meerivad väärtpaberitega sooritataivate operatsioonide sisust
ENSV Rahandusministeeriumi.

NÕUKOGUDE ORGANISATSIOONIDE MAJANDUSTEGEVUSE KOHTA VÄLISMAAL

NSV Liidu Ministrite Nõukogu 18. mai 1989.a. määrus nr. 412
 CN СССР.- 1989.- Отд. I.- № 24.- Ст. 82

NSV Liidu Ministrite Nõukogu märgib, et Nõukogude organisatsioonide majandustegevus välismaal ei ole veel vajalikul määral arenenud. Tööstus- ja muude objektide ehitamine NSV Liidu poolt välisriikidele majandus- ja tehnikaalase kaasabi andmise raames ei ole olnud seotud Nõukogude organisatsioonide edasise osavõtuga nende juhtimisest, eksplaateerimisest ja tulude saamisest. Nõukogude organisatsioonide osavõtul töötavad vähesed välismaised aktsiaseltsid ja kompaniid tegutsevad üldjuhul väljaspool tootmissfääri ja on välismaa äriringkondades vähetuntud. Vähe kasutatakse sihtinvesteeringute tegemist välismaal asuvatesse ettevõtetesse ning väärtpaberitega sooritatavaid operatsioone.

NSV Liidu välismajandushuvide ja meie riigi positsiooni tugevdamiseks maailmamajanduses ja -kaubanduses ning Nõukogude organisatsioonide majandustegevuse korrastamiseks ja arendamiseks välismaal NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada, et Nõukogude organisatsioonide majandustegevus välismaal peab olema suunatud:

Nõukogude kaupade, eelkõige tööstuskaupade aktiivsele viimisele välisturule;

riigi stabiilsele ja efektiivsele varustamisele vajalike impordiressurssidega, sealhulgas nende sihtotstarbelise tootmise teel välisriikides;

välismajandustegevusest lisatulu saamisele, sealhulgas ka väärtpaberitega sooritatavate operatsioonide tulemusel;

uute koostöövormide evitamisele, sealhulgas tööstusliku koöperatsiooni, investeeringute ja rahanduse alal, ning vä-

lismaa eesrindliku tehnoloogia ja juhtimiskogemuste kasutamisele;

Kaasaaitamisele sotsialistliku majandusintegratsiooni süvendamisele selle majanduslülide tasandil;

sidemete tugevdamisele välisriikide äriühingute ja üldsusega.

2. Arendada Nõukogude organisatsioonide majandustegevust välismaal:

moodustada seal selliseid ettevõtteid, kus Nõukogude pool osaleks nende kapitalis ja juhtorganites (edaspidi: välisettevõtted);

tehes investeringuid teiste ettevõtete tuluaktiivsesse (väärtpaberitesse) ning fondi- ja kaubabörside operatsioonidesse (edaspidi: operatsioonid väärtpaberitega);

3. Kehtestada, et Nõukogude riiklikud ettevõtted, koondised ja organisatsioonid, samuti nende osavõtul moodustatud konsortsiumid, aktsiaseltsid, kaubamajad, välisriikidega äriühingud koostööd arendavad assotsiatsioonid ja teised välismaajandussidemetes osalejatena registreeritud assotsiatsioonid (edaspidi: Nõukogude partnerid) võivad moodustada välisettevõtteid ja sooritada operatsioone väärtpaberitega.

Nõukogude partnerite välisettevõtete osalemise kord

4. Kehtestada, et:

Nõukogude riiklikud ettevõtted, koondised ja organisatsioonid moodustavad välisettevõtteid kõrgemalseisvate NSV Liidu ministriumide, keskasutuste ja liiduvabariikide ministrite nõukogude nõusolekul, arvestades NSVL Välismaajandussidemete Ministriumi ja NSVL Välisministriumi soovitusi, aktsiaseltsid, assotsiatsioonid, konsortsiumid, kaubamajad ning ministriumide ja keskasutuste süsteemi mittekuuluvad riiklikud ettevõtted, koondised ja organisatsioonid moodustavad välisettevõtteid NSVL Välismaajandussidemete Ministriumi nõusolekul, arvestades NSVL Välisministriumi soovitusi;

Tootmiskooperatiivid (nende liidud) ja muud ühiskondli-

kuul organisatsioonid võivad moodustada välisettevõtteid pärast registreerimist välismaajandussuhetes osalejana vastavalt registreerimisprofiilile, NSVL Välismaajandussidemete Ministeeriumi nõusolekul ja arvestades NSVL Välisministeeriumi soovitusi;

moodustatud välisettevõtted registreeritakse Nõukogude partneri poolt spetsiaalses registris, mida peab NSVL Rahandusministeerium;

Nõukogude partnerid sooritavad väärtpaberitega operatsioone NSVL Välispanga ja välismaal asuvate Nõukogude pankade vahendusel või iseseisvalt, informeerides nende operatsioonide sisust NSVL Rahandusministeeriumi ja NSVL Välismaajandussidemete Ministeeriumi.

5. Soovitada Nõukogude partneritel moodustada välisettevõtteid uute ettevõtete asutamise või olemasolevate ettevõtete aktsiate (osamaksude) omandamise teel, samuti objektide baasil, mida rajatakse NSV Liidu poolt välisriikidele antava majandusliku ja tehnikaalase kaasabi raames.

6. Nõukogude partnerite ja välisettevõtete vahelised majandussuhted rajanevad lepingutel.

7.^x

8. Välisettevõtete kapitali tehtavate Nõukogude sissetekete efektiivse kasutamise kontrolli teostavad nende Nõukogude partnerid. Välisettevõtete juhtorganites töötavad Nõukogude esindajad esitavad oma Nõukogude partneritele ettevõtte töö aastaaruande.

9. Soovitada mitmesuguste välisettevõtete Nõukogude partneritel ühendada oma jõupingutused majanduslike ülesannete lahendamisel ja moodustada ühistes huvides mitut tootmisharu ühendavaid välisettevõtteid, assotsiatsioone ja holding-tüüpi ühiseid juhtorganeid.

x

Punkti 7 ei avaldata, kuna ei ole üldise tähtsusega.

Välismajandustegevuse finantseerimine, stimuleerimine
ja kaadriga kindlustamine

10. Välisettevõtete moodustamist ja tegevust finantseeritakse üldjuhul Nõukogude partnerite omavahenditest, nende kõrgemalseisvate juhtorganite tsentraliseeritud valuutafondidest ja laenuvahenditest, väärtpaberitega tehtavaid operatsioone finantseeritakse aga Nõukogude partnerite omavahenditest ja laenuvahenditest.

Selleks vajalikud laenuvahendid moodustatakse huvitatud Nõukogude majandusorganisatsioonide valuutafondide vahenditest, NSVL Välispanka krediitidest, tema litsentside alusel aga ka välispankade, sealhulgas välismaal asuvate Nõukogude pangaasutuste krediitidest.

Pidada otstarbekaks kasutada Nõukogude partnerite poolt välisettevõtete moodustamiseks ja nende jooksva tegevuse tagamiseks, samuti väärtpaberitega operatsioonide sooritamiseks Nõukogude organisatsioonide kontodel olevat välisriikide kohalikku valuutat.

11. Kehtestada, et välisettevõtete tegevusest laekuvad dividendid, samuti väärtpaberitega tehtavatest operatsioonidest laekuv tulu, mis kantakse üle NSV Liitu, kajastuvad Nõukogude partnerite majandustegevuse üldtulemustes rublaliselt ekvivalendis. Nende dividendide ja tulude summa välisvaluutas kantakse Nõukogude partnerite valuutafondi täies ulatuses juhul, kui välisettevõtte on moodustatud Nõukogude partneri omavahenditega, või osaliselt (vastavalt nende valuutafondidesse tehtavate eraldiste kehtestatud normatiivaktidele), kui välisettevõtte on moodustatud tsentraliseeritud allikatest valuutavahendite eraldamise teel. Seejuures tasuvad Nõukogude partnerid riigieelarvesse makse ja kasutavad maksusoodustusi kehtestatud korras.

12. Kohustada Nõukogude partnereid komplekteerima välisettevõtete Nõukogude personal kõrge kvalifikatsiooniga spetsialistidest, sealhulgas ettevõtte profiilile vastavatest välismajandustöötajatest, kes valdavad nendes ettevõtetes vajalikke võõrkeeli.

Nõukogude töötajate välisettevõtetes viibimise aja määravad kindlaks Nõukogude partnerid, lähtudes tootmisvajadusest.

13. NSVL Välismaajandussidemete Ministeeriumil, NSVL Rahandusministeeriumil ja NSVL Välisministeeriumil tagada Üleliidulise Väliskaubanduse Akadeemia, Moskva Rahandusinstituudi ja Moskva Riikliku Rahvasvaheliste Suhete Instituudi baasil Nõukogude spetsialistide ettevalmistamine, Ümberõpe ja kvalifikatsiooni tõstmine, mis on vajalik väärtpaberitega operatsioonide sooritamiseks ning tööks välisettevõtetes.

14. NSVL Välismaajandussidemete Ministeeriumil koos NSVL Rahandusministeeriumi, NSVL Välispanga ja NSVL Kaubandus-Tööstuspalatiga üldistada ja analüüsida Nõukogude organisatsioonide majandustegevuse kogemusi välismaal, tagades Nõukogude partnerite konsulteerimise, sealhulgas lepingute alusel.

15. NSVL Välismaajandussidemete Ministeeriumil ja NSVL Justiitsministeeriumil esitada NSV Liidu huvitatud ministeeriumide ja keskasutuste osavõtul kahe kuu jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud käesolevast määrusest tulenevate muudatuste tegemise kohta kehtivas seadusandluses.

VABARIIKLIKU ISEMAJANDAVA VÄLISKAUBANDUSKOONDISE "ESTIMPEKS" P Õ H I K I R I

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. juuli 1987. a. määrusega nr. 423 // Внешняя торговля. - 1988. - №1. - при-
ложение.

I. Üldsätted

1. Vabariiklik Isemajandav Väliskaubanduskoondis "Estimpeks" (edaspidi väliskaubanduskoondis "Estimpeks") on ühtne iseseisev majanduskompleks, mis tegutseb täieliku isemajandamise alusel, täidab talle pandud kohustusi ja kasutab selle tegevusega seotud õigusi.

Väliskaubanduskoondis "Estimpeks" on juriidiline isik.

2. Väliskaubanduskoondis "Estimpeks" juhindub Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. märtsi 1987.a. määrusega nr. 135 kinnitatud "Vabariikliku isemajandava väliskaubanduskoondise põhimäärusest" ja tegutseb käesoleva põhikirja alusel.

3. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" tegevust juhib Eesti NSV Ministrite Nõukogu. NSVL Väliskaubanduse Ministeerium^x koordineerib ja juhendab metoodiliselt väliskaubanduskoondise "Estimpeks" tegevust tagamaks kontrolli NSV Liidu riiklike huvide järgimise üle välisturul ning teostamaks ühtset kaubandus-, majandus-, valuuta- ja hinnapoliitikat.

4. Väliskaubanduskoondis "Estimpeks" vastutab oma kohustiste eest selle talle kinnistatud varaga, millele vastavalt NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega saab pöörata sisse-
nõude.

Riik, tema organid ja organisatsioonid ei vastuta väliskaubanduskoondise "Estimpeks" kohustiste eest ning väliskaubanduskoondis "Estimpeks" ei vastuta riigi, tema-organite ja organisatsioonide kohustiste eest.

^x Käesoleval ajal NSV Liidu Välismajandussidemete Ministeerium.

5. Väliskaubanduskoondisel "Estimpeks" on oma nime ja embleemi kujutisega ümarpitsat.

6. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" juriidiline aadress on: Eesti NSV 200101 Tallinn, Tolli 3^x, väliskaubanduskoondis "Estimpeks". Telegraafiaadress on: Estimpeks Tallinn.

II. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" struktuur

7. Väliskaubanduskoondisse "Estimpeks" kuuluvad järgmised spetsialiseeritud firmad:

Firma "Kergetööstus", mis tegeleb jalatsite, riide, trikoo-, ja õmblustoodete, pesu, galanteriitoodete ja muude tarbekaupade ekspordiga ning toorme, pooltoodete ja materjalide, instrumentide ja eritehnoloogiaseadmete impordiga Eesti NSV kergetööstusettevõtete ekspluatatsioonivajadusteks ja rekonstrueerimiseks.

Firma "Kohalik Tööstus", mis tegeleb käsitöö ja kunstiesemete, mänguasjade, meenete ja muude kultuurikaupade, klaverite ja pianinode, nõude, plastmasstoodete ja põllumajandusliku väikeinventari ekspordiga ning toorme, pooltoodete ja materjalide, tööriistade ja mõningate tehnoloogiaseadmete impordiga Eesti NSV kohaliku tööstuse ettevõtete ekspluatatsioonivajadusteks ja rekonstrueerimiseks.

Firma "Piirikaubandus", mis sooritab valuutaväärtuse alusel tasakaalustatud piirikaubandusoperatsioone Soome ja Norraga ning rannikukaubandusoperatsioone Rootsiga.

Firma "Assortiment", mis tegeleb madalasordilise puidu, samuti mööbli, puidutöötlemisdetailide ja -pooltoodete, freesturba ja turbatoodete ning lillede ja istikute ekspordiga ning metsatehniliste, puidutöötlemis-, pakkimis- ning muude seadmete ja materjalide impordiga.

Firma "Konsultatsioon", mis osutab Eesti NSV ettevõtetele ja organisatsioonidele ning ka välisfirmadele tasulisi teenuseid välismajandustegevusega seotud küsimustes, seal-

hulgas marketingi küsimustes; aitab arendada väliturismi Eesti NSV-s.

Väliskaubanduskoondis "Estimpeks" ekspordib kaupu, mida toodavad Eesti NSV ettevõtted ja organisatsioonid, samuti impordib kaupu ja osutab neile teenuseid. Eksporditakse vabariikliku ja kohaliku alluvusega teadustootmis- ja tootmiskoondiste ning ettevõtete ja organisatsioonide kaupu, kaasa arvatud tooted Eesti NSV käsutusse jäävatest ressursidest.

8. Väliskaubanduskoondisse kuuluvad spetsialiseeritud firmad ei ole juriidilised isikud ja juhinduvad oma tegevuses väliskaubanduskoondise "Estimpeks" peadirektori kinnitatud põhimäärusest.

Spetsialiseeritud firmadel on õigus sõlmida väliskaubanduskoondise "Estimpeks" ülesandel ja tema nimel väliskaubandustehinguid ning majanduslepinguid eksportkaupade hankijate, importkaupade tellijate ja muude organisatsioonidega.

III. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" tegevuse sisu ja eesmärgid

9. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" tegevuse sisu ja eesmärgid on:

kaupade ja teenuste ekspordi ja impordi plaanide kinnitamine kehtestatud korras ja täitmine, kaupade ja teenuste ekspordi suurendamine, nende kvaliteedi parandamine ja konkurentsivõime ning operatsioonide efektiivsuse suurendamine;

kaasaaitamine majandussidemete prioriteetsel arendamisel sotsialistlike riikidega, nendega sõlmítavate rahvusvaheliste kokkulepete projektide kooskõlastamisele ning tootmise rahvusvahelise spetsialiseerumise, otseste koöperatsioonidemete ja tootmis- ja teaduslik-tehnilise koostöö muude progressiivsete vormide arengu küsimustes nende riikide organisatsioonidega majanduslepingute sõlmimisele.

10. Vastavalt oma tegevuse eesmärkidele väliskaubanduskoondis "Estimpeks":

sooritab kaupade ja teenuste ekspordi- ja impordioperatsioone, täites seejuures esmajärjekorras koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide tellimusi toodangu ostmiseks neil olevate oma ja laenatud valuutavahendite piires;

töötab välja ja rakendab väliskaubanduskoondise "Estimpeks" poolt ekspordiks hangitud, samuti imporditavate masinate, seadmete, aparaatide ja muude kaupade tehnohooldusabinõusid;

täiustab planeerimist ja isemajandamist, töötab välja perspektiiv-, kompleks- ja aastaplaanide projekte ning esitab need kehtestatud korras kinnitamiseks;

võtab osa välismajandussidemete uute vormide arendamisest;

koostab ettepanekuid ekspordi ja impordi struktuuri täiustamise ning eksporditavate ja imporditavate kaupade kvaliteedile ja tehnilisele tasemele esitatavate nõuete karmistamise kohta;

uurib ja kasutab vastavate kaubaturgude konjunkturi;

töötab välja ja korraldab reklaamiüritusi, võtab osa rahvusvahelistest messidest ja näitustest, samuti spetsialiseeritud näitustest või korraldab neid;

osaleb selliste abinõude väljatöötamisel ja ellurakendamisel, mille eesmärk on väliskaubavedude täiustamine ja kodumaiste transpordivahendite laialdasem ja efektiivsem kasutamine;

osaleb vastavate kaupade parema hoidmise ja säilimise tagamise abinõude väljatöötamises;

teeb kodumaiste ja analoogiliste välismaiste uute kaupade ja tehnikavahendite võrdlevat analüüsi;

informeerib Eesti NSV vastavaid ministeeriume, riiklike komiteesid ja keskasutusi maailmaturul kaupade kvaliteedile esitatavatest nõuetest, enamnõutavatest kaupadest ja välisfirmade poolt kaupade konkurentsivõime suurendamiseks rakendatavatest abinõudest;

tagab oma huvide õiguskaitse;

juhhib koondisse kuuluvate spetsialiseeritud firmade ja teiste organisatsioonide tegevust;

töötab välja ja rakendab ellu materiaalsete ressursside ja rahaliste vahendite säästliku kulutamise abinõusid.

IV. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" õigused

11. Käesoleva põhikirja punktis 9 nimetatud eesmärkide saavutamiseks on väliskaubanduskoondisele "Estimpeks" kehtiva seadusandlusega sätestatud korras antud õigus:

sooritada nii NSV Liidus kui ka välismaal ettevõtete, asutuste, organisatsioonide, ühingute, ühistute ja üksikisikutega tehinguid ja muid juriidilisi akte, sealhulgas ostu-müügi, vahetus-, töövõtu-, laenu-, veo-, kindlustus-, käsundi- ja komisjoni-, hoiu- ja ühistegutsemise tehinguid ja muid juriidilisi akte ning võtta osa vähempakkumistest, konkurssidest ja anda garantiisid, esineda kohtus ja arbitraazis hageja ja kostjana ning sõlmida poolte kokkuleppeid;

ehitada, soetada, võõrandada, võtta ja anda rendile nii NSV Liidus kui ka välismaal oma tegevuseks vajalikke abiettevõtteid, samuti muud vallas- ja kinnisvara;

asutada kehtestatud korras oma filiaale, kontoreid, osakondi, esindusi ja agentuure, samuti osaleda igasugustes organisatsioonides, mille tegevus vastab tema ülesannetele, ning moodustada oma tegevuseks vajalikke ettevõtteid;

võtta osa rahvusvahelistest messidest ja näitustest, samuti osaleda spetsialiseeritud näitustel ja sümposiumidel või neid korraldada ning anda välja reklaamtrükiseid;

kaasata kooskõlastatult vastavate ministeeriumide ja keskasutustega nende vastutavaid esindajaid pidama läbirääkimisi kaupade või teenuste ekspordi või impordi alaste suurte tehingute sõlmimise üle.

V. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" juhtimine

12. Väliskaubanduskoondist "Estimpeks" juhhib peadirektor.

13. Peadirektor korraldab väliskaubanduskoondise "Estimpeks" tööd ja vastutab isiklikult tema tegevuse eest.

Peadirektor juhib väliskaubanduskoondise operatiivset tegevust, kaasa arvatud lepingute sõlmimisega seotud küsimuste lahendamine, tegutseb volikirjade väliskaubanduskoondise "Estimpeks" nimel, esindab teda kõigis nii NSV Liidu kui ka välismaa ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides, käsutab vastavalt kehtivale seadusandlusele ja käesolevale põhikirjale väliskaubanduskoondise vara, sooritab tehinguid ja muid juriidilisi akte, annab välja volikirju ja avab pankades kehtestatud korras väliskaubanduskoondise "Estimpeks" arveldus- ja muid kontosid.

14. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" peadirektoril on asetäitjad.

Väliskaubanduskoondise peadirektori asetäitjate ja teiste juhtivtöötajate pädevuse määrab kindlaks peadirektor.

Väliskaubanduskoondise pearaamatupidaja ja juriidilise osakonna juhataja pädevus on kindlaks määratud kehtivas seadusandluses.

15. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" peadirektori asetäitjad ja teised juhtivtöötajad ning koondise koosseisu kuuluvate firmade direktorid vastutavad väliskaubanduskoondise vastavate tegevusvaldkondade töö eest.

16. Väliskaubanduskoondisel "Estimpeks" on juhatus, kelle isikkoosseis ja pädevus kinnitatakse kehtestatud korras.

VI. Väliskaubandustehingute allakirjutamine väliskaubanduskoondise "Estimpeks" nimel

17. Väliskaubandustehingutele, mida sõlmib väliskaubanduskoondis "Estimpeks", kirjutavad alla kaks isikut.

Tehingutele allakirjutamise õigus on väliskaubanduskoondise "Estimpeks" peadirektoril, tema asetäitjatel, koondise kuuluvate firmade direktoritel ning isikutel, keda on volitatud väliskaubanduskoondise "Estimpeks" peadirektori poolt allakirjutatud volikirjaga.

18. Vekslitele ja teistele rahalistele kohustistele, mida annab välja väliskaubanduskoondis "Estimpeks", peavad alla kirjutama kaks isikut - peadirektor või üks tema asetäitjaist ja koondise pearaamatupidaja või isik, keda on

volitatud koondise peadirektori ja raamatupidaja poolt allakirjutatud volikirjaga.

Nimetatud vekslitele ja teistele rahalistele kohustistele võivad ka alla kirjutada kaks isikut, keda on volitatud peadirektori ja pearaamatupidaja poolt allakirjutatud volikirjaga.

19. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" peadirektor määrab kindlaks tehingute summad ja liigid, millele allakirjutamine kuulub vastavalt käesoleva põhikirja punktides 17 ja 18 kehtestatud korrale tema asetäitjate ja väliskaubanduskoondisse "Estimpeks" kuuluvate firmade direktorite pädevusse.

VII. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" vara

20. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" vara koosneb põhi- ja käibevahenditest, mis moodustavad tema põhikirjafondi, samuti kehtestatud korras moodustatavatest väliskaubandusliku tegevuse ja majandusliku stimuleerimise fondidest ning koondisele kinnitatud muust varast.

Väliskaubanduskoondisele "Estimpeks" kinnistatud vara kajastub tema iseseisvas bilansis.

21. Väliskaubanduskoondisel "Estimpeks" on kolme miljoni rubla suurune põhikirjafond.

VIII. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" aruandlus ja kasumi jaotamine

22. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" majandusaastaks kehtestatakse ajavahemik kalendriaasta 1. jaanuarist 31. detsembrini.

23. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" aruandlust koostatakse ja kinnitatakse kehtiva seadusandlusega sätestatud korras.

Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" aastaaruande projekti arutatakse koondise juhatuse istungil.

24. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" kasumi jaotamise kord määratakse kindlaks kehtestatud korras.

• 25. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" finants- ja majandustegevuse revisjoni tehakse vastavalt kehtivale seadusandlusele vähemalt üks kord aastas.

IX. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks"
reorganiseerimine ja likvideerimine

26. Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" reorganiseerimine ja likvideerimine toimub vastavalt kehtivale seadusandlusele.

METOODILINE JUHEND

Eesti NSV territooriumil ühissettevõtete moodustamise kohta (koostatud vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 13. jaanuari 1987.a. määrustele nr. 48 ja nr. 49, 2. detsembri 1988.a. määrusele nr. 1405 ning teistele normatiivaktidele)

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu Presiidiumi operatiivkomisjoni 13. veebruaril 1989.a. protokollilise otsusega nr. 4.

1. Ühissettevõtete moodustamise eesmärgid: defitsiitsete kaupade (kaasa arvatud tarbekaupad) tootmise suurendamine, importtoodangu asendamine kodumaise, eesrindliku välismaise tehnoloogia kaasamine ja vabariigi ekspordibaasi arendamine.

Eeldused: vajalikud materiaali-tehnilised ressursid, ehitusvõimsused ja -materjalid või nende soetamise võimalused, vajaliku kvaliteediga kohaliku tööjõu kasutamine ning keskkonna seisundi parandamine või säilitamine.

2. Ettepanekud ühissettevõtete moodustamise kohta töötatakse läbi järgmistel etappidel ja neid täpsustatakse vastavalt vajadusele.

Etapid	Täitevorganisatsioonid
1. Ühissettevõtte välispartneri otsimine	Vabariigi ettevõtted, koon- dised, organisatsioonid, kooperatiivid, riiklikud komiteed, ministeeriumid ja keskasutused välisfirmadest ja -organisatsioonidest saadava informatsiooni, plaaniorganite soovitude, vabariigi valitsuse ja muu- de organisatsioonide ette- panekute alusel

Etapid	Täitevorganisatsioonid
2. Eelläbirääkimiste pidamine potentsiaalse välispartneriga	Riiklikud komiteed, ministeeriumid ja keskasutused, kelle süsteemi kuulub ühissettevõtte Nõukogude osanik, või vahetult ühissettevõtte Nõukogude osanik kõrgemalseisva juhtimisorgani nõusolekul
3. Informatsiooni töötlemine, mis paudutab ühissettevõtete variante ja tegevust:	Moodustatava ühissettevõtte Nõukogude osanik (vajaduse korral kõrgemalseisva organi kaasabil) koos:
ühissettevõtte toodangu välis- turgudel realiseerimise võimaluste ja võimalike leppehindade osas, arvestades ühissetevõttele hankimiseks ettenähtud toorme, seadmete ja muude kaupade ning NSV Liidus ja välisturul realiseerimiseks ettenähtud muu toodangu maailmaturu hindu;	välispartneri või Nõukogude väliskaubandusorganisatsioonidega
ühissettevõtte moodustamiseks võimaldatava laenu osas;	Eesti NSV ja NSV Liidu vastavate pankadega
toorme, materjalide, seadmete jne. ühissetevõttele hankimise mahtude ja tingimuste osas;	ENSV Plaanikomitee ja ENSV Varustuskomiteega limitide saamise osas ning nimetatud kaupade hankijatega
ühissettevõtte toodangu hangete mahtude ja tingimuste osas;	selle toodangu tarbijatega
ühissettevõtte objektide ehitamise osas;	ENSV Plaanikomitee, ENSV Ehituskomitee (või NSV Liidu ehituskompleksi ministeeriumidega) ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedega

<u>Etapid</u>	<u>Täitevorganisatsioonid</u>
ühisettevõtte tegevuse öko- loogiliste aspektide osas	ENSV Looduskaitsekomiteega
4. Ühisettevõtte asutamisdoku- mentide (leppimuse ja põhi- kirja projektide, moodustamise ja tegutsemise, tehnilis-majan- dusliku põhjenduse) väljatöö- tamine	Ühisettevõtte Nõukogude asu- tajapool koos välispartne- riga
5. Ühisettevõtte moodustamise eelnev kooskõlastamine huvita- tud üleliidulistes keskasutus- tes (ENSV Plaanikomitee kaudu)	Nõukogude asutajapool
6. Ühisettevõtte asutamisdoku- mentide kooskõlastatud (koha- like võimuorganite, ENSV Va- rustuskomitee, ENSV Ehitusko- mittee, ENSV Rahandusministee- riumi, NSVL Välispanga EVP, ENSV Plaanikomiteega) projek- tide esitamine Eesti NSV Ministrite Nõukogule	Ühisettevõtte Nõukogude asu- tajapool pärast kooskõlasta- mist välispartneriga oma kõrgemalseisva juhtorgani kaudu
7. Ühisettevõtte projekti heakskiitmine (kooskõlastami- ne)	Eesti NSV Ministrite Nõu- kogu Presiidiumi majandus- like välissidemete komisjon
8. Asutamisdokumentidele alla- kirjutamine	Nõukogude asutajapool koos välispartneriga
9. Ühisettevõtte registreeri- mine NSVL Rahandusministee- riumis	Nõukogude asutajapool
10. ENSV Plaanikomitee infor- meerimine ühisettevõtte re- gistreerimisest	Nõukogude asutajapool
11. Aruandluse esitamine ENSV Statsitikakomiteele	Nõukogude asutajapool

3. Esimesel etapil, kui otsitakse välispartnerit ühissetevõtte moodustamiseks, analüüsitakse vabariigi (riigi) vajadusi toodangu järele, mille valmistamiseks kavatsetakse moodustada vastav ühissetevõtte, vastavat patendiinformatsiooni, selle toodangu välismaal valmistamise tehnoloogiat ja tootmise korraldust ning toodangu kvaliteeti ja konkurentsivõimet välisurul. Kogutakse ja analüüsitakse informatsiooni nende välisorganisatsioonide ja -firmade tootmistegevuse ja finantsolukorra kohta, kes võiksid osa võtta ühissetevõtte moodustamisest.

Samal ajal, kui kaalutakse ühissetevõtte raames toodangu valmistamise variante, tuleb analüüsida ka alternatiivseid variante, mis näevad ette kasutada toodangu valmistamiseks kodumaist tehnoloogiat või imporditavat tehnoloogiat, mille eest tasutakse valuutas või toodangu hangetega, samuti nõutava toodangu valmistamise korralduse muid vorme.

4. Eelläbirääkimistel ühissetevõtte potentsiaalsete välispartneritega tuleb orienteerivalt kindlaks määrata järgmised küsimused:

moodustatava ühissetevõtte toodangu väljalaske maht ja sortiment ning selle toodangu hangete jaotamine välis- ja siseturul;

ühissetevõtte toodangu hinnad ja müügi korraldamine välisurudel;

põhifondid (sealhulgas seadmed), toore ja muud materiaa-technilised ressursid ning tööjõud (kaasa arvatud välisspetsialistid), mida vajab ühissetevõtte;

Nõukogude ja välisosaniku poolt ühissetevõtte põhikirjafondi tehtavate maksete suurus ja koostis;

laen, sealhulgas välisvaluutas, mida vajab ühissetevõtte, ja selle saamise võimalused;

moodustatava ühissetevõtte tegevuse kestus, partnerite kavatsused koostöö laiendamise (jätkamise) või ühissetevõtte likvideerimise osas, kui lõpeb kokkuleppe kehtivusaeg;

ühissetevõtte välispartneri nõudmised ettevõtte tegevuse efektiivsuse ja moodustamise kulude tasuvuse osas,

sealhulgas tema arvamus selle efektiivsuse analüüsi korrast ja meetoditest;

ühisettevõtte kaubamärgi registreerimise ja kasutamise või mõlema poole olemasolevate kaubamärkide kasutamise kord;

ühistöös loodud leiutiste ja toodangu väliskuju õiguskaitse kindlustamine;

muud tingimused ja partneri arvamus moodustatava ühisettevõtte ökonoomika ja tootmise korralduse kohta.

5. Sellel etapil, kui valmistatakse ette informatsiooni ühisettevõtte moodustamise ja tegutsemise majandusliku efektiivsuse näitajate arvutamiseks, määratakse kindlaks ja kooskõlastatakse ülalnimetatud huvitatud organisatsioonidega järgmised näitajad:

ühisettevõtte põhikirjafondi tehtava Nõukogude poole sissemakse suurus (hooned, rajatised, tootmise infrastruktuuri objektid, seadmed ja muud selle sissemakse materiaalsed elemendid peavad olema hinnatud leppehindade alusel, arvestades maailmaturu hindu);

maatüki, veeressursside, maavarade ja muude loodusressursside kasutamiseõiguse maksu suurus (määratakse kindlaks vastavalt NSVL Hindade Komitee, NSVL Plaanikomitee, NSVL Rahandusministeeriumi, NSVL Väliskaubandusministeeriumi ja NSVL Riikliku Majanduslike välissidemete Komitee poolt 30. juunil 1987.a. kinnitatud "Nõukogude osanike poolt nende sissemaksuna ühisettevõtte põhikirjafondi antava või ühisettevõttele rendi tingimustel ajutiseks kasutamiseks antava maa, loodusressursside, hoonete ja rajatiste hindamise korrale");

NSV Liidu siseturul ja välismaal ühisettevõtte tootangu realiseerimise hinnad;

ühisettevõtte krediteerimise tingimused, kaasa arvatud lühiajaline krediteerimine rublades ja pikaajaline krediteerimine rublades tootmisobjektide ehitamiseks ja sotsiaalsfääri materiaal-tehnilise baasi arendamiseks, samuti krediteerimine välisvaluutas. Nende tingimuste kindlaksmääramisel tuleb juhinduda NSVL Riigipanga ja NSVL Välispanga

poolt 22. septembril 1987.a. kinnitatud "NSV Liidu ja teiste VMN-i liikmesriikide ühisettevõtete ning rahvusvaheliste koondiste ja organisatsioonide, samuti nõukogude organisatsioonide ning kapitalistlike ja arenguriikide osavõtul moodustatud ühisettevõtete krediteerimise ja arvlemise kor-
rast";

ühisettevõttele hankimiseks ettenähtud toodangu valmistamise korraldamisega seotud täiendavad kapitaalmahutused;

transpordikulud, mida tehakse ühisettevõttele materjalide ja muude kaupade hankimiseks, ühisettevõtte toodangu NSV Liidu piirini (sadamani) ja põhiliste Nõukogude tarbijateni toimetamiseks;

ühisettevõtte vajadus tööjõu järele (tuleb kooskõlastada omavalitsusorganitega);

ühisettevõtte vajadus teaduslik-tehnilise dokumentatsiooni ning ehitamiseks ja tootmise korraldamiseks vajaliku dokumentatsiooni järele;

ühisettevõtte moodustamiseks vajaliku ehituse ning ehitus- ja montaažitööde maht.

keskkonnakaitse;

muud näitajad, mis peegeldavad tootmise harukondlikku spetsiifikat moodustatavas ühisettevõttes.

6. Ühisettevõtte moodustamise ja tegutsemise variantide majandusliku efektiivsuse näitajate arvutamine toimub järgmiselt:

ühisettevõtte iga variandi kohta arvutatakse välja ühisettevõtte tootmis- ja majandustegevuse näitajad kooskõlas "NSV Liidu territooriumil NSV Liidu ettevõtete ja organisatsioonide ning teiste VMN-i liikmesriikide, samuti kapitalistlike ning arenguriikide organisatsioonide ja firmade osavõtul ühisettevõtete moodustamise ja tegutsemise majandusliku efektiivsuse määramise metoodika" 4. osa soovitustega;

ühisettevõtte iga variandi kohta arvutatakse välja rahvamajandusliku efekti näitaja (vt, "Metoodika" 5. osa) ja valitakse välja variant (ühisettevõtte moodustamise ja tegutsemise vastavad tingimused), mis paistab silma kõige

suurema efekti poolest;

väljavalitud variandi korral arvutatakse välja Nõukogude ja välisosaniku ühisettevõttes osalemise efektiivsuse näitajad ("Metoodika" 6. ja 7. osa). Kui need arvutused näitavad, et mõlemale osanikule on tagatud ühisettevõttes osalemise kasulikkus, loetakse valitudvariant parimaks;

kui Nõukogude või välisosanikule ei ole tagatud efektiivsus kooskõlastatud normatiivide tasemel, tuleb muuta ühisettevõtte moodustamise ja tegutsemise tingimused rahuldavaks ning teha pärast seda uue variandi näitajate efektiivsuse ümberarvutus.

7. Ühisettevõtte moodustamise eelnevak kooskõlastamiseks huvitatud üleliidulistes keskasutustes esitab Nõukogude asutajapool ENSV Plaanikomiteele kavandatava projekti lühikese kirjelduse ja põhjenduse. Nendes materjalides peavad ühtlasi olema märgitud: ühisettevõtte nimi, Nõukogude ja välisosanik, tegevussfäär (ka vene keeles), asukoht ja asjaolu, kas seal hakkavad alaliselt töötama välismaalased, moodustamise tähtaeg. Võimaluse korral lisatakse kavatsuste protokoll.

8. Liidulise ja liidulis-vabariikliku alluvusega ettevõtte, koondised ja organisatsioonid kooskõlastavad enne asutamisdokumentide ja tehnilis-majandusliku põhjenduse projektide kõrgemalseisvale juhtimisorganile esitamist need Eesti NSV Ministrite Nõukogu Presiidiumi majanduslike välissidemete komisjoniga.

9. Ühisettevõtte registreerimiseks saadab Nõukogude asutajapool NSVL Rahandusministeeriumile vastava taotluse, lisades kõrgemalseisva juhtorgani heakskiitva otsuse ning ühisettevõtte põhikirja ja moodustamise kokkuleppe (kui viimasele on lisatud ka tehnilis-majanduslik põhjendus, siis ka selle) notariaalselt kinnitatud ärakirjad.

10. Nõukogude asutajapool teatab ENSV Plaanikomiteele ühisettevõtte registreerimise kuupäeva ja saadab ühtlasi asutamisdokumentide ja tehnilis-majandusliku põhjenduse ärakirjad vabariikliku andmepanga loomiseks (samuti ühisettevõtte täpse aadressi, juhatuse koosseisu ja telefoninumbrid).

П О Л О Ж Е Н И Е

о порядке пропуска и декларирования товаров и имущества, перемещаемых через государственную границу СССР

Утверждено Главным управлением государственного таможенного контроля при Совете Министров СССР от 18 августа 1989 г.

Настоящее Положение направлено на обеспечение соблюдения государственных интересов СССР при перемещении товаров и имущества через государственную границу СССР, исполнения мер государственного регулирования внешнеэкономической деятельности, ведения таможенной статистики, применения таможенных пошлин, гармонизация таможенных процедур в СССР с международной практикой.

1. ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

1.1. Действие настоящего Положения распространяется на любые предметы, перемещаемые через государственную границу СССР любым способом, в том числе в международных почтовых отправлениях или багаже лиц, следующих через границу, любыми предприятиями, объединениями и организациями, независимо от их государственной или иной принадлежности, юридического статуса, месторасположения, пользования таможенными льготами и тому подобных обстоятельств.

1.2. В настоящем Положении понимается:

- под "товарами" - перемещаемые через государственную границу СССР предметы, являющиеся объектами внешнеторговой купли-продажи или мены (Бартера);
- под "имуществом" - перемещаемые через государственную границу СССР предметы предприятий, объединений и организа-

ций, не являющиеся объектами внешнеторговой купли-продажи или мены (бартера);

- под "декларантами" - предприятия, объединения и организации, декларирующие таможенным учреждениям товары и имущество;

- под "уполномоченными лицами декларантов" - лица, которым декларантом предоставлены полномочия на осуществление декларирования;

- под "партией" - товары или имущество, направляемые в адрес одного получателя по одному транспортному документу (накладной, коносаменту и т.д.) в соответствии с транспортными правилами, а также пересылаемые по одной почтовой накладной или пересылаемые в ручной клади и багажа одного лица, следующего через границу СССР*;

- под "ордерными поставками" - поставки товаров, предназначенных для продажи или мены, но в отношении которых на момент пересечения государственной границы СССР еще не заключен договор внешнеторговой купли-продажи или мены;

- под "таможенным режимом" - установленная в зависимости от характера и цели перемещения предмета через государственную границу СССР совокупность таможенных процедур, подлежащих применению к данному предмету.

- под "таможенными процедурами" - осуществление контроля за соблюдением порядка перемещения товаров и имущества, осмотр предметов, оформление таможенных документов, наложение таможенных обеспечений, проверка правильности заполнения грузовой таможенной декларации, начисления подлежащих уплате сумм, передача статистических сведений в органы Госкомстата

* Товары или имущество, переданные одновременно одним грузоотправителем на одной станции в адрес одного грузополучателя на другой станции независимо от количества накладных при железнодорожных перевозках рассматриваются как одна партия. При перемещении через границу товаров трубопроводным транспортом или по линии электропередач под "партией" понимаются продукция или электроэнергия, поставляемые в течение квартала по каждому из заключенных контрактов, а при отсутствии таковых - по каждому соглашению.

СССР и другие действия, совершаемые органами государственного таможенного контроля СССР во исполнение законодательства СССР по таможенным вопросам.

2. ПОРЯДОК ПРОПУСКА ТОВАРОВ

2.1. Товары участников внешнеэкономических связей, за исключением товаров, запрещенных к ввозу в СССР, к вывозу из СССР, или случаев приостановления операций участника внешнеэкономических связей, пропускаются беспрепятственно при условии соблюдения следующих требований:

2.1.1. Регистрации участника внешнеэкономических связей в Министерстве внешних экономических связей СССР;

2.1.2. Декларирования товаров в соответствии с установленным порядком;

2.1.3. Представления основания для пропуска в случае, если товар подлежит лицензированию;

2.1.4. Представления разрешения иных государственных органов в случаях, если товар подлежит контролю этих органов.

Сюда относятся разрешения:

- органов Государственной комиссии Совета Министров СССР по продовольствию и закупкам - на продукты растительного и животного происхождения;

- учреждений Минздрава СССР - на лекарственные средства и источники ионизирующих излучений;

- органов МВД СССР - на оружие, боеприпасы, сильнодействующие ядовитые вещества;

- органов Министерства связи СССР - на радиоэлектронные средства и высокочастотные устройства;

- учреждений Министерства культуры СССР - на культурные ценности при их вывозе за границу.

2.1.5. Внесения в установленном порядке платы за проведение таможенных процедур, а также, в надлежащих случаях, - таможенной пошлины.

2.1.6. Ввозимые товары предназначены для собственных нужд участника внешнеэкономических связей, а вывозимые товары произведены этим участником, за исключением случаев, предусмотренных действующими положениями.

2.2. Приостановление внешнеэкономических операций по ре-

шению Государственной внешнеэкономической комиссии Совета Министров СССР может осуществляться в виде запрета исполнения конкретной сделки или временного приостановления всех операций на срок до одного года.

2.3. Лицензированию подлежат:

2.3.1. Ввозимые в СССР и вывозимые за границу советскими организациями товары общегосударственного назначения, включенные в перечни, утвержденные Советом Министров СССР.

Государственная внешнеэкономическая комиссия Совета Министров СССР может вносить отдельные изменения в утвержденные перечни.

2.3.2. Товары, подпадающие под ограничения экспорта и импорта.

Ограничения экспорта и импорта вводятся на определенные периоды по отдельным товарам, странам и группам стран.

Ограничения производятся Государственной внешнеэкономической комиссией Совета Министров СССР в виде количественных или стоимостных квот.

Квотирование не распространяется на товары, ввозимые в СССР.

- в счет погашения советских кредитов;
- для объектов, сооружаемых на территории СССР;
- для собственных нужд созданных на территории СССР совместных предприятий, международных объединений и организаций.

Квотирование не распространяется на вывозимые из СССР товары, являющиеся собственной продукцией созданных на территории СССР совместных предприятий, международных объединений и организаций.

2.3.3. Товары, ввозимые в СССР и вывозимые из СССР участниками внешнеэкономических связей, в том числе совместными предприятиями, международными объединениями и организациями, практикующими недобросовестную конкуренцию или наносящими своими операциями ущерб интересам государства. Лицензирование в этом случае является предупредительной мерой и применяется на срок до шести месяцев.

2.4. Основанием для пропуска лицензируемых товаров явля-

ется лицензия*.

Лицензии выдаются:

- по отдельным товарам общегосударственного назначения - министерствами и ведомствами СССР, Совета Министров союзных республик в соответствии с закрепленной за ними номенклатурой;

- по товарам, подпадающим под ограничения экспорта и импорта, - Министерством внешних экономических связей СССР;

- по товарам участника внешнеэкономических связей, практикующего недобросовестную конкуренцию или наносящего ущерб интересам государства, - Министерством внешних экономических связей СССР.

2.5. Лицензии подразделяются на генеральные и разовые.

Генеральные лицензии выдаются, как правило, специализированным внешнеэкономическим организациям и только в отношении отдельных товаров общегосударственного назначения. Срок действия генеральной лицензии, как правило, не превышает одного года.

В остальных случаях выдаются разовые лицензии. Разовая лицензия выдается по каждой отдельной сделке на срок, необходимой для осуществления этой сделки, но не свыше одного года.

Срок действия генеральной или разовой лицензии может быть продлен. Продление лицензии подтверждается в письменной форме.

2.6. Заверенные копии генеральных лицензий, разовые лицензии или заверенные их копии в двух экземплярах направляются в таможенные учреждения, которым декларируются и предъявляются к таможенному оформлению товары.

Копии генеральной или разовой лицензии заверяются организацией, получившей такую лицензию.

Номера и даты генеральных и разовых лицензий указываются в товаросопроводительных документах и грузовых таможенных декларациях.

* Продукция, производимая совместными предприятиями, международными объединениями и организациями, пропускается без лицензий, за исключением случая, упомянутого в пункте 2.3.3.

2.7. Таможенные учреждения ведут учет товаров, ввозимых в СССР или вывозимых из СССР на основании лицензий, в которых указывается количество разрешенного к ввозу или вывозу товара и/или его стоимость.

2.8. По истечении срока действия генеральной или разовой лицензии, если отсутствует письменное подтверждение о продлении, либо исчерпании указанного в лицензии количества или стоимости дальнейший пропуск товаров в счет данной лицензии прекращается.

После прекращения пропуска товаров в счет лицензии, один ее экземпляр или копия возвращается организации, направившей такую лицензию или копию в таможенное учреждение. Второй экземпляр лицензии или копии остается в таможенном учреждении.

3. ТОВАРООБМЕННЫЕ (БАРТЕРНЫЕ) ОПЕРАЦИИ

3.1. Следующие товарообменные (бартерные) операции могут осуществляться без разрешений:

3.1.1. Предприятиями и организациями Министерства торговли СССР - товарами народного потребления из выделенных рыночных фондов;

3.1.2. Предприятиями и организациями Государственного комитета СССР по материально-техническому снабжению - по распределяемой продукции производственно-технического назначения;

3.1.3. В соответствии с международными договорами СССР.

3.2. Иные товарообменные (бартерные) операции могут осуществляться только при получении разрешения уполномоченного органа.

Разрешение на осуществление товарообменных (бартерных) операций дают:

- Совет Министров СССР;

- Государственная внешнеэкономическая комиссия Совета Министров СССР - на операции общей стоимостью до 5 млн. рублей, кроме нижеследующих:

- Министерства и ведомства СССР - на операции подведомственных предприятий, объединений и организаций по закупке сырья, материалов, оборудования для выпуска товаров народного потребления.

Номера и даты разрешений на осуществление товарообменных (бартерных) операций указываются в грузовой таможенной декларации.

4. ПОРЯДОК ПРОПУСКА ИМУЩЕСТВА

4.1. Имущество, за исключением предметов, запрещенных к ввозу в СССР, в вывозу из СССР, пропускаются беспрепятственно, без регистрации отправителя или получателя в Министерстве внешних экономических связей СССР и без представления лицензии, при условии соблюдении следующих требований:

4.1.1. Декларирования имущества в соответствии с установленным порядком.

4.1.2. Представления разрешений иных государственных органов, указанных в пункте 2.1.4, в случаях, если имущество подлежит контролю этих органов.

4.1.3. Внесения в установленном порядке платы за проведение таможенных процедур, а также, в надлежащих случаях, - таможенной пошлины.

4.2. Организации, ввозящие имущество временно в СССР, или организации, вывозящие имущество временно из СССР, обязаны сделать об этом отметку в грузовой таможенной декларации. Грузовая таможенная декларация с упомянутой отметкой становится одновременно обязательством об обратном вывозе временно ввезенного в СССР или об обратном ввозе временно вывезенного из СССР имущества.

Срок временного ввоза в СССР или временного вывоза из СССР имущества не должен превышать, как правило, одного года со дня перемещения такого имущества через границу СССР. При необходимости этот срок может быть продлен ГУГТК СССР. Установленный срок временного ввоза или вывоза указывается в грузовой таможенной декларации.

В случае оставления в СССР либо за границей имущества, временно ввезенного в СССР или временно вывезенного из СССР, оно подлежит таможенному оформлению в порядке, предусмотренном разделами 2 или 3 настоящего Положения.

Таможенные учреждения, осуществившие таможенное оформление имущества, временно ввезенного в СССР или временно вывезенного из СССР, ведут его учет.

Если временно ввезенное в СССР или временно вывезенное из СССР имущество окажется непригодным к использованию ни в качестве изделий, ни в качестве материалов, оно снимается с учета на основании акта советской организации, составленного с участием работника таможенного учреждения. При невозможности такого участия советская организация составляет акт самостоятельно. Таможенное учреждение вправе не признать действительность акта, составленного без участия работника таможенного учреждения, в случае, если имеются сомнения в достоверности сведений, указанных в таком акте.

4.3. Имущество, временно ввезенное в СССР или временно вывезенное из СССР, подлежит, соответственно, вывозу или ввозу в указанный в грузовой таможенной декларации срок.

В случае невывоза такого имущества из СССР по истечении одного месяца со дня окончания этого срока, оно подлежит безвозмездной передаче в собственность государства, а при невозможности ее осуществления (утрата, хищение и т.п.) взимается таможенная пошлина.

4.4. При временном ввозе в СССР или временном вывозе из СССР не ставятся на учет образцы, общая стоимость которых не превышает 200 рублей (по ценам, действующим в СССР на такие же либо аналогичные предметы).

4.5. При временном ввозе в СССР или временном вывозе из СССР арендованного имущества в грузовой таможенной декларации проставляется отметка о номере и дате заключения договора аренды.

4.6. Имущество, передаваемое на безвозмездной основе, рекламные материалы, сувениры, а также пищевкусовые изделия, предназначенные для представительских целей при проведении в СССР или за границей выставочных мероприятий (выставок, конкурсов, съездов, симпозиумов, семинаров, ярмарок и других подобных мероприятий) пропускаются по решению таможенного учреждения.

4.7. При вывозе из СССР экспонатов на выставочные мероприятия, также при вывозе из СССР образцов в несоциалистические страны, требуется разрешение Министерства внешних экономических связей СССР, отметка о котором проставляется в грузовой таможенной декларации.

4.8. При пропуске имущества, перемещаемого через границу СССР для оказания помощи при стихийных бедствиях, военных конфликтах, технологических катастрофах, авариях или поломках транспортных средств, требования, установленные настоящим Положением, с разрешения таможенного учреждения могут выполняться после выпуска такого имущества в СССР или за границу, но не позднее одного месяца со дня такого выпуска.

5. ПОРЯДОК ПРОПУСКА ИНОСТРАННЫХ ТОВАРОВ, ПЕРЕМЕЩАЕМЫХ ТРАНЗИТОМ ЧЕРЕЗ ТЕРРИТОРИЮ СССР

5.1. Иностранные товары, перемещаемые транзитом через территорию СССР, за исключением товаров, запрещенных к ввозу в СССР и транзиту через территорию СССР, пропускаются при условии наличия разрешения на транзит, выдаваемого Министерством внешних экономических связей СССР или торговыми представительствами СССР за границей, декларирования этих товаров в соответствии с установленным порядком, их показания своим наименованием в иных документах, необходимых для осуществления государственного таможенного контроля, и внесения платы за проведение таможенных процедур.

6. ПОРЯДОК ДЕКЛАРИРОВАНИЯ ТОВАРОВ И ИМУЩЕСТВА

6.1. Декларирование товаров и имущества осуществляется предприятиями, объединениями ил организациями, ввозящими в СССР или вывозящими из СССР такие товары и имущество, самостоятельно либо на договорной основе через организации, признанные таможами в качестве декларантов.

Самостоятельное декларирование товаров может осуществляться участником внешнеэкономических связей, являющимся стороной внешнеторгового контракта, либо, по его поручению, получателем таких товаров в СССР либо их отправителем за границу.

6.2. Декларирование товаров и имущества и их предъявление к таможенному оформлению осуществляются таможенному учреждению, в зоне деятельности которого находится декларант. (Распределение зон деятельности между таможенными учреждениями приведено в Приложении № I)*.

* Приложения не приводятся.

Декларант должен заблаговременно обратиться в это таможенное учреждение и совместно с ним определить взаимоприемлемую схему декларирования и предъявления товаров и имущества к таможенному оформлению.

6.2.1. Товары и имущество могут декларироваться и предъявляться к таможенному оформлению в месте расположения декларанта, для чего он может вызвать за свой счет сотрудников таможенного учреждения, в зоне деятельности которого он находится, либо обратиться в это учреждение с просьбой об оказании содействия в создании досмотровой комиссии или о назначении таможенного уполномоченного.

6.2.2. Товары и имущество могут декларироваться и предъявляться к таможенному оформлению в месте расположения таможенного учреждения, для чего товары и имущество должны доставляться в это таможенное учреждение.

6.2.3. В случае невозможности декларирования и предъявления к таможенному оформлению товаров и имущества в местах, указанных в подпунктах 6.2.1 и 6.2.2, они могут декларироваться и предъявляться к таможенному оформлению в любых других местах по согласованию с таможенным учреждением, в зоне деятельности которого находится декларант.

6.3. Декларанты осуществляют декларирование через уполномоченных на то лиц.

Таможенное учреждение вправе потребовать от лица, осуществляющего декларирование, документы, подтверждающие его полномочия.

Документы, подтверждающие полномочия, не могут содержать положений, ограничивающих права уполномоченного лица на осуществление декларирования или его обязанностей перед таможенными учреждениями.

Таможенное учреждение проверяет познания уполномоченного лица в вопросах декларирования и в случае недостаточности таких познаний, а также при наличии обоснованных сомнений в добросовестности выполнения таким лицом своих обязанностей перед таможенным учреждением, требует от декларанта замены такого лица.

6.4. Товары и имущество декларируются таможенному учреждению путем заявления сведений о них в грузовой таможенной декларации (Приложение № 2).

При этом декларант сам выбирает таможенный режим, в соответствии с которым он ввозит в СССР или вывозит за границу товары и имущество, и указывает его в грузовой таможенной декларации путем внесения в нее соответствующей отметки.

За достоверность указываемых в грузовой таможенной декларации сведений декларант несет ответственность в соответствии с законодательством.

Порядок заполнения грузовой таможенной декларации определяется инструкцией ГУГТК СССР.

Бланки грузовой таможенной декларации и добавочных листов к ней изготавливаются ГУГТК СССР и распределяются декларантам таможами, в зоне действия которых находятся эти декларанты.

6.5. Грузовая таможенная декларация заполняется на каждую партию товаров или имущества при условии, что в отношении таких товаров или имущества установлен один и тот же таможенный режим.

Если партия включает товары и имущество, в отношении которых установлен различный таможенный режим, то заполняется такое количество грузовых таможенных деклараций, которое соответствует количеству этих режимов.

6.6. Иностранные товары, перемещаемые через территорию СССР транзитом, декларируются в соответствии с настоящим Положением только в случае, если их перевозка не оформлена в соответствии с требованиями системы международного таможенного транзита и пункт пропуска в СССР и пункт пропуска за границу не совпадают.

6.7. Декларант обязан:

- представить в таможенное учреждение грузовую таможенную декларацию на каждую партию товаров или имущества и предъявить такие товары или имущество к таможенному оформлению;

- заменить уполномоченное лицо по требованию таможенного учреждения;

- уплатить в надлежащих случаях таможенную пошлину и внести плату за проведение таможенных процедур;

- представить таможенному учреждению иные документы, необходимые для осуществления государственного таможенного

контроля, а также, по его запросу, дополнительные сведения;

— оплатить в соответствующих случаях расходы, связанные с командированием сотрудников таможенных учреждений в места, где отсутствуют таможенные учреждения, для осуществления государственного таможенного контроля декларируемых товаров и имущества.

6.8. На товары и имущество общей стоимостью до 200 рублей (по ценам, действующим в СССР на такие же либо аналогичные предметы) грузовая таможенная декларация не представляется и не взимается плата за проведение таможенных процедур.

Декларирование таких товаров и имущества осуществляется путем заявления сведений о них в грузосопроводительных и иных документах, а также в устной форме при перемещении товаров и имущества в ручной клади и багажа лиц, следующих через границу СССР.

7. ДЕКЛАРИРОВАНИЕ ТОВАРОВ И ИМУЩЕСТВА НА ДОГОВОРНОЙ ОСНОВЕ

7.1. Декларирование на договорной основе товаров и имущества, принадлежащим другим предприятиям, объединениям, организациям, может осуществляться советской организацией, признанной таможей в качестве декларанта.

Признание подтверждается свидетельством (Приложение № 2).

ГУГТК СССР и таможи ведут учет организаций, признанных в качестве декларантов, обеспечивают официальную публикацию списка этих организаций.

7.2. Для получения свидетельства организация обращается в таможду, в зоне деятельности которой она расположена.

В заявлении должны указываться сведения о том, когда и каким органом создана организация, содержание ее деятельности, юридический адрес организации, номера счетов в советской и иностранной валюте в банковских учреждениях, подтверждение того, что организации известны права и обязанности декларанта, а также обязательство их выполнять. Заявление может содержать дополнительные сведения, характеризующие деятельность специализированной организации.

К заявлению прилагается выписка из Устава или Положения об организации, предусматривающая возможность осуществления

декларирования на договорной основе, а также подтверждение банка о платежеспособности организации.

Образец заявления приведен в Приложении № 3.

Заявление должно быть рассмотрено таможенной в течение пятнадцати дней со дня его получения. В течение указанного срока таможня может запрашивать недостающие сведения о заявителе у организации, кредитно-финансовых учреждений, органов государственного управления. Пятнадцатидневный срок рассмотрения заявления исчисляется со дня получения дополнительных сведений. Общий срок рассмотрения заявления не должен превышать двух месяцев.

Принятое решение сообщается заявителю в письменной форме.

7.3. Свидетельство, не принятое организацией в течение шести месяцев со дня принятия решения о признании, является недействительным. Если организация не осуществляет функций декларанта в течение одного года со дня принятия свидетельства, оно также становится недействительным.

7.4. Организация, признанная декларантом, обладает правами и выполняет обязанности, предусмотренные настоящим Положением.

Договор о декларировании не может ограничивать указанных прав и обязанностей организации, признанной в качестве декларанта.

7.5. Свидетельство о признании может быть отменено таможенной, выдавшей его, в случае:

- указания в декларации заведомо ложных сведений;
- неоднократного невыполнения обязанностей декларантов;
- последующего обнаружения ложности сведений, имевших существенное значение для принятия решения о признании в качестве декларанта;
- совершения иных действий, наносящих ущерб интересам государства.

ГУТК СССР и таможни уведомляют участников внешнеэкономических связей об отмене свидетельства.

7.6. Повторное заявление организации о признании может быть рассмотрено не ранее одного года со дня отмены предыдущего свидетельства при условии устранения причин нарушений или со дня, когда свидетельство стало недействительным.

7.7. Органы государственного таможенного контроля оказывают организациям, осуществляющим декларирование на договорной основе, информационные и консультационные услуги, подготавливают и переподготавливают кадры таких организаций по таможенным вопросам, оказывают иное содействие. За оказание упомянутых услуг взимается плата в размере 5000 рублей.

Плата вносится предварительно, при выдаче свидетельства о признании.

8. ОСОБЕННОСТИ ДЕКЛАРИРОВАНИЯ НЕКОТОРЫХ ТОВАРОВ И ИМУЩЕСТВА

8.1. На товары, вывозимые из СССР по ордерным поставкам, представляется предварительная грузовая таможенная декларация с заполнением граф в соответствии со сведениями, которые имеются в наличии или которые возможно установить в момент декларирования.

После заключения договора внешнеторговой купли-продажи или мены, но не позднее одного месяца, в таможенное учреждение представляется грузовая таможенная декларация, заполненная в обычном порядке.

8.2. При декларировании комплексного оборудования представляется общая грузовая таможенная декларация на все такое оборудование, в которой указывается общая стоимость сделки. В такой декларации указывается не конкретные товарные наименования, а наименования подгрупп товаров, кодируемых в соответствии с Единой товарной номенклатурой внешней торговли стран-членов СЭВ (далее ЕТН ВТ СЭВ) одним и тем же трехзначным кодом. На каждую партию товаров представляется отдельная декларация с указанием стоимости этой партии.

8.3. При декларировании имущества, временно ввозимого в СССР, временно вывозимого из СССР, а также вывозимого из СССР для советских учреждений за границей, допускается использование вместо добавочных листов спецификаций, упаковочных листов или списка ввозимого или вывозимого имущества.

В этом случае в грузовой таможенной декларации конкретные наименования имущества не указываются, а делается ссылка на спецификацию, упаковочный лист или список. Указывается также общая стоимость такого имущества.

8.4. На имущество, ставшее впоследствии объектом внешне-торговой купли-продажи или мены представляется в соответствующее таможенное учреждение новая грузовая таможенная декларация, заполненная в порядке, предусмотренном для товаров.

9. ПОРЯДОК ВЗИМАНИЯ ПЛАТЫ ЗА ПРОВЕДЕНИЕ ТАМОЖЕННЫХ ПРОЦЕДУР И УПЛАТЫ ТАМОЖЕННОЙ ПОШЛИНЫ

9. За проведением таможенных процедур органами государственного таможенного контроля с декларанта взимается плата, включающая платежи в валюте расчета с контрагентом.

9.1.1. При ввозе в СССР или вывозе из СССР товаров и имущество государственных предприятий, объединений и организаций, предприятий и объединений общественных организаций СССР взимается плата в советской валюте в размере 20 руб. за проведение таможенных процедур в отношении товаров и имущества, оформляемых по каждой грузовой таможенной декларации и 5 руб. - по каждому добавочному листу к ней, а также в иностранной валюте из расчета 0,05 процента от общей фактурной стоимости ввозимых или вывозимых товаров, определяемой в соответствии с установленным порядком*.

При вывозе из СССР товаров и имущества платеж как в советской, так и в иностранной валюте производится за счет предприятий-поставщиков этих товаров и отправителей имущества, за исключением экспортных операций, по которым не осуществляются отчисления в валютные фонды. В этом случае платеж в советской валюте производится за счет накладных расходов внешнеэкономических организаций и предприятий, по контрактам которых осуществляются эти операции, и относится на расчеты с бюджетом, а в иностранной валюте - за счет ассигнований по сводному валютному плану.

При ввозе в СССР товаров и имущества платеж производится в советской валюте - за счет средств заказчиков импортных товаров или получателя имущества;

в иностранной валюте - за счет заказчиков импортных товаров в случае их закупки из средств своих валютных фондов, а в остальных случаях - за счет накладных расходов внешне-

* См. "Инструкцию о порядке заполнения грузовой таможенной декларации".

экономических организаций и предприятий, по контрактам которых осуществляются эти операции, и относится за счет ассигнований по свободному валютному плану.

9.1.2. При ввозе в СССР или вывозе из СССР товаров и имущества производственных кооперативов и их союзов (объединений), совместных предприятий, международных организаций и организаций, общественных или иных организаций, в том числе иностранных фирм и организаций и их представительств, взимается плата в советской валюте - в размере 20 руб. за проведение таможенных процедур в отношении товаров и имущества, оформляемых по каждой грузовой таможенной декларации и 5 руб.

- по каждому добавочному листу к ней, а также в иностранной валюте;

- эквивалентная 10 руб. за проведение таможенных процедур в отношении товаров и имущества, оформляемых по каждой грузовой таможенной декларации и 5 руб. - по каждому добавочному листу к ней.

Пересчет иностранной валюты в советскую производится по курсу Госбанка СССР на день платежа.

9.1.3. При транзите иностранных товаров через территорию СССР взимается плата в иностранной валюте, покупаемой Внешэкономбанком СССР, эквивалентная 10 руб. за проведение таможенных процедур в отношении иностранных товаров, оформляемых по каждой грузовой таможенной декларации и 5 руб. - по каждому добавочному листу к ней.

Пересчет иностранной валюты в советскую производится по курсу Госбанка СССР на день платежа.

Плата взимается, как правило, в пунктах пропуска при ввозе иностранных товаров на территорию СССР, о чем в грузовой таможенной декларации таможенным учреждением делается соответствующая отметка.

9.1.4. Плата не взимается при возвращении в СССР или за границу имущества, временно вывезенного из СССР или временно ввезенного в СССР, при перемещении через государственную границу СССР предметов, предназначенных для официального (служебного) пользования дипломатических и консульских представительств иностранных государств в СССР, международных межправительственных организаций, представительств иностран-

ных государств при этих организациях и иных международных организаций, а также при представлении предварительной грузовой таможенной декларации - в отношении ордерных поставок и общей грузовой таможенной декларации - в отношении поставок комплектного оборудования.

9.1.5. В случае, если вместо добавочных листов к грузовой таможенной декларации используются спецификации, упаковочные листы или списки имущества - то, помимо платы за проведение таможенных процедур в отношении всего имущества, оформляемого по грузовой таможенной декларации, взимается плата в размере 5 руб. за таможенное оформление предметов, входящие в одну и ту же товарную подгруппу ЕТН ВТ СЭВ кодируемую одним и тем же трехзначным кодом.

9.1.6. В случае, если имущество стало впоследствии объектом внешнеторговой купли-продажи или мены и декларируется в качестве товара. то плата в отношении такого товара взимается в общем порядке.

9.2. Плата за проведение таможенных процедур вносится декларантом в следующем порядке:

9.2.1. Сумма платы в советской валюте перечисляется через учреждения банков в доход союзного бюджета на раздел 8, параграф I5, символ II, либо вносится наличными в кассу таможни, которая периодически, в порядке, установленном ГУГТК СССР, перечисляет полученные суммы в доход союзного бюджета (раздел 8, параграф I5, символ II).

9.2.2. Суммы платы в иностранной валюте перечисляются на отдельный внебалансовый валютный счет ГУГТК СССР № 916700070 во Внешэкономбанке СССР, для чего декларант направляет Внешэкономбанку СССР платежное поручение на списание с его валютного счета соответствующих сумм в рублях с указанием банковских шифров иностранной валюты и зачисления этих сумм на указанный счет ГУГТК СССР.

9.3. Документом, являющимся основанием для внесения платы за проведение таможенных процедур, служит грузовая таможенная декларация.

9.4. Выпуск товаров и имущества производится таможенным учреждением после уплаты сумм, причитающихся за таможенные процедуры.

Допускается предварительная на определенный период, оплата таможенных процедур путем внесения необходимых сумм в советской валюте в доход союзного бюджета и в иностранной валюте на счет ИУГТК СССР во Внешэкономбанке СССР.

В случае невозможности производства платежа до выпуска товаров декларант представляет гарантийное письмо с обязательством внесения платы в сроки, определяемые совместно таможенным учреждением и плательщиком, но не позднее семи дней с даты выпуска товаров.

Таможенные учреждения ведут учет всех случаев невнесения или несвоевременного внесения декларантом платы за проведение таможенных процедур и принимают все доступные меры по обязательному взысканию причитающихся платежей.

При неоднократном невыполнении декларантом своих обязанностей по своевременной оплате таможенных процедур таможенные учреждения извещают об этом ИУГТК СССР, которое в соответствии с законодательством СССР ставит вопрос о приостановлении операций соответствующего участника внешнеэкономических связей или предпринимает другие необходимые меры.

9.5. При декларировании товаров и имущества на договорной основе договор должен содержать обязанность предприятий-поставщиков экспортных или заказчиков импортных товаров, отправителей или получателей имущества возмещать все расходы, понесенные декларантом.

9.6. Все ввозимые в СССР товары и имущество облагаются таможенной пошлиной, за исключением случаев, предусмотренных Таможенным кодексом Союза ССР и разрешениями Совета Министров СССР.

9.6.1. При ввозе товаров и имущества государственных предприятий, объединений и организаций, осуществляющих этот ввоз в рамках товарообменных (бартерных) операций или прямых связей, совместных предприятий, международных объединений и организаций, а также производственных кооперативов и их союзов (объединений), за исключением случаев, предусмотренных п. 9.10, уплачивается таможенная пошлина, исчисленная в соответствии с Таможенным тарифом СССР.

9.6.2. Участники внешнеэкономической деятельности, осуществляющие централизованные расчеты с государственным бюд-

жетом по экспортно-импортным операциям, уплачивают ввозную таможенную пошлину в составе таможенных доходов, за исключением случаев, предусмотренных п. 9.6.1.

9.6.3. При ввозе имущества иностранных фирм и организаций и их представительств, уплачивается таможенная пошлина, исчисленная по Ставкам таможенных пошлин и незарегистрированных кооперативов.

9.7. Таможенная пошлина уплачивается декларантом путем перечисления причитающихся сумм через местные учреждения банков в доход союзного бюджета на раздел 8, параграф I4, символ I0 либо вносится наличными в кассу таможни, которая периодически в порядке, установленном ГУТК СССР, перечисляет полученные суммы в доход союзного бюджета (раздел 8, параграф I4, символ I0).

9.8. Выпуск товаров и имущества производится таможенным учреждением после уплаты причитающихся за их ввоз таможенных пошлин.

Допускается предварительная, на определенный период, оплата таможенных пошлин путем внесения необходимых сумм в доход союзного бюджета.

В случае невозможности оплаты таможенных пошлин до выпуска товаров декларант представляет гарантийное письмо с обязательством внесения пошлин в срок, определяемый совместно таможенным учреждением и плательщиком, но не позднее одного месяца с даты выпуска товаров и имущества.

9.9. Взыскание не внесенной в срок таможенной пошлины в случае, если товары и имущество были выпущены таможенным учреждением до уплаты таможенной пошлины, производится в порядке, установленном Положением о взыскании не внесенных в срок налогов и неналоговых платежей, Утвержденным Указом Президиума Верховного Совета СССР от 26 января 1981 г.

9.10. Производственные кооперативы и их союзы (объединения) при ввозе отдельных товаров или предметов, согласно перечню-списка № 3), поступающих из-за границы в пользу кооперативов и их союзов (объединений в качестве товаров, а также в качестве дара, вместо сумм таможенных пошлин, исчисленных в соответствии с Таможенным тарифом СССР, уплачивают суммы, равные импортной стоимости (перечисленной в советские рубли

по курсу Госбанка СССР на день предъявления грузовой таможенной декларации), умноженной на коэффициенты, установленные Госкомцен СССР и Минфином СССР по согласованию с МВЭС СССР (письмо Госкомцен СССР и Минфина СССР от 23 мая 1989 г. № 01-17/1087-09, приказ по ГУГТК СССР от 18.08. 1989 г. № 137).

Указанные суммы перечисляются производственными кооперативами и их союзами (объединениями) через учреждения банков в доход государственного бюджета на раздел 8, параграф I либо вносятся наличными в кассу таможни, которая периодически, в порядке, установленном ГУГТК СССР, перечисляет полученные суммы в доход государственного бюджета (раздел 8, параграф I).

9.11. Выпуск указанных в п. 9.10. товаров и имущество производственных кооперативов и их союзов (объединений) до уплаты причитающихся сумм не производится.

9.12. Документом, являющимся основанием для уплаты таможенной пошлины или сумм, указанных в п. 9.10, служит грузовая таможенная декларация.

Таможенная пошлина или сумма, указанная в п. 9.6.2, может уплачиваться как советской, так и иностранной валютой, покупаемой Внешэкономбанком СССР. Пересчет иностранной валюты в советскую осуществляется по курсу Госбанка СССР на день платежа.

10. ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ

10.1. Товары и имущество, перемещаемые через государственную границу СССР в нарушение порядка, установленного настоящим Положением, пропуску за границу или в СССР не подлежат.

При ввозе товаров и имущества в СССР декларанту предоставляется право в течение месячного срока, а для скоропортящихся продуктов в течение 7 дней принять меры по устранению выявленных нарушений, либо возвратить ввозимые товары и имущество обратно за границу, а при вывозе из СССР распорядиться товарами и имуществом на территории СССР по своему усмотрению. По истечении указанного срока ввозимые товары и имущество подлежат безвозмездной передаче в собственность государства.

10.2. Таможенные учреждения не несут ответственность за последствия нарушений предприятиями, объединениями и организациями настоящего Положения.

Дополнительные расходы транспортных организаций по обработке и хранению товаров и имущества, не пропущенные таможенными учреждениями, относятся на счета предприятий, объединений и организаций, допустивших нарушения.

10.3. Предметы, запрещенные к ввозу в СССР, к вывозу из СССР либо к транзиту через территорию СССР (Приложение № 4), пропуску через государственную границу СССР не подлежат.

"NÕUKOGUDE VALUUTA, VÄLISVALUUTA NING MUUDE VALUUTA-
JA TEISTE VÄÄRTUSTE VÄLISMAALT JA VÄLISMAALE SISSE-
JA VÄLJAVEO, SAATMISE JA ÜLEKANDMISE MÄÄRUSTIKU"
KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. mai 1989.a. määrus nr. 168//
ENSV ÜVT. - 1989. - Nr. 23. - Art. 293.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu 31. märtsi 1989.a. määrus nr. 266 "Nõukogude valuuta, välisvaluuta ning muude valuuta- ja teiste väärtuste välismaalt ja välismaale sisse- ja väljaveo, saatmise ja ülekandmise määrustiku" kinnitamise kohta" (juurde lisatud).

2. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV valitsuse otsused vastavalt juurdelisatud loetelule.^x

T ö l g e

NÕUKOGUDE VALUUTA, VÄLISVALUUTA NING MUUDE VALUUTA-
JA TEISTE VÄÄRTUSTE VÄLISMAALT JA VÄLISMAALE SISSE-
JA VÄLJAVEO, SAATMISE JA ÜLEKANDMISE MÄÄRUSTIK

Kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 31. märtsi 1989. a.
määrusega nr. 266 // CN CCCP. - 1989. - № 18. - Cr.58.

V ä l j a v ö t e :

Seoses välisriikidega arendatavate kaubandus-, majandus-, teadus- ja tehnikaalaste ning kultuürisidemete laienemisega, samuti Nõukogude valuuta, välisvaluuta ning

x

Käesolevas kogumikus ei avaldata.

muude valuuta- ja teiste väärtuste välismaalt ja välismaale sisse- ja väljaveo, saatmise ja ülekandmise korra edasiseks täiustamiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kinnitada juurdelisatud "Nõukogude valuuta, välisvaluuta ning muude valuuta- ja teiste väärtuste välismaalt ja välismaale sisse- ja väljaveo, saatmise ja ülekandmise määrustik".

2. Ettevõtted, koondised, kooperatiivid ja teised Nõukogude organisatsioonid ja organid, kes sooritavad operatsioone välismaa kontrahentide osavõtul, on kohustatud kandma nimetatud operatsioonide tulemused nende käsutusse laekuva kogu välisvaluuta NSVL Välispanga arvetele või temaga kokkuleppel teistes pankades avatud arvetele.

Vahendeid, mida kantakse NSV Liidust üle Nõukogude organisatsioonidele, samuti NSV Liidu diplomaatiliste, kaubandus- ja muude ametlike esinduste vahendeid välismaal võib hoida välisriikide pankades nende oma arvetel, mis on avatud kokkuleppel NSVL Välispangaga.

3. Kehtestada, et välisriikide ja rahvusvahelistelt pankadelt rahvusvahelises panganduses kasutatavate krediidide ja muul kujul välisvaluutavahendite kaasamise operatsioone sooritavad NSVL Välispank või erandjuhtudel tema nõusolekul teised Nõukogude pangad ja muud organisatsioonid, samuti kehtestatud korras NSV Liidu territooriumil asuvad ühisettevõtted.

4. NSVL Välispangal pidada kehtivast seadusandlusest juhindudes mittekaubanduslike maksete osas arvelduste tegemiseks sõlmitud lepete osaliste riikide pädevate organitega läbirääkimisi nende riikide valuuta (sularaha) vahetamise normide üle ning kirjutada alla vastavatele kokkulepetele.

5. Tunnistada kehtetuks NSV Liidu valitsuse otsused vastavalt juurdelisatud loetelule.^x

^x Käesolevas kogumikus ei avaldata.

NÕUKOGUDE VALUUTA, VÄLISVALUUTA NING MUUDE VALUUTA-
JA TEISTE VÄÄRTUSTE VÄLISMAALT JA VÄLISMAALE SISSE-
JA VÄLJAVEO, SAATMISE JA ÜLEKANDMISE MÄÄRUSTIK

I. Üldküsimused

1. Vastavalt käesolevale määrustikule:

a) veetakse välismaalt ja välismaale sisse ja välja ning saadetakse:

Nõukogude valuutat (NSVL Riigipanga pangatähti, riigikassatähti ja münte) ja selles valuutas maksedokumente;

välisvaluutat (pangatähti, riigikassatähti ja münte) ja muid valuutaväärtusi;

välisvaluutas maksedokumente (tšেকে, veksleid, akreditiive ja muud) ja fondiväärtusi (aktsiade, obligatsioonide ja muud) ning välisvaluuta eest soetatavaid rublades pangamaksedokumente (tšেকে ja muud), mida on õigus vahetada tagasi selleks valuutaks;

mis tahes kujul ja seisukorras väärismetalle - kulda, hõbedat, plaatinat ja platinagrupi metalle (palladiumi, iriidiumi, roodiumi, ruteeniumi ja osmiumi) ning töötlemata ja töödeldud looduslikke vääriskive (teemante, briljante, rubiine, smaragde, safiire ja pärleid);

muid väärtusi:

nimetatud väärismetallidest ja vääriskividest juveeltooteid ja muid esemeid ning nende murdu;

Nõukogude valuuta ja välisvaluuta vahendite, teiste valuutaväärtuste ja muu vara käsutamise kohta väljaantud dokumente, sealhulgas volitusi;

b) kantakse välisvaluutat üle välismaalt ja välismaale.

2. NSV Liitu sisseveetava ja saadetava ning välismaale väljaveetava ja saadetava Nõukogude valuuta, välisvaluuta ning muude valuuta- ja teiste väärtuste läbilaske kord määratakse kindlaks vastavalt "NSV Liidu tollikodeksile".

Valuuta- ja muude väärtuste välismaalt ja välismaale saatmine toimub NSVL Välispanga ning NSV Liidu sideettevõtete kaudu.

Välisvaluuta ülekandmist välismaalt ja välismaale ning müüki välismaale väljaveoks teostavad NSVL Välispank ja tema loal teised NSV Liidu spetsialiseeritud pangad.

Rahasummade maksmine, teenuste osutamine või NSV Liidus igasuguste varaliste väärtuste kasutada andmine, mille eest välismaal saadakse rahalist ekvivalenti, samuti rahasummade saamine NSV Liidus ekvivalendina välisvaluuta maksmise, teenuste osutamise või igasuguste varaliste väärtuste välismaal kasutada andmise eest võib toimuda ainult NSVL Rahandusministeeriumi loal.

3. NSV Liidu territooriumil asuvate ühisettevõtete ning rahvusvaheliste koondiste ja organisatsioonide poolt Nõukogude valuuta, välisvaluuta ning muude valuuta ja teiste väärtuste välismaalt ja välismaale sisse- ja väljaveo, saatmise ja ülekandmise kord määratakse kindlaks kehtiva seadusandluse ja NSV Liidu rahvusvaheliste lepingutega.

II. Nõukogude valuuta ja selles valuutas makse- dokumentide välismaale ja välismaalt välja- ja sissevedu ning saatmine

4. Nõukogude valuuta välismaale ja välismaalt sisse- ja väljavedu ning saatmine on keelatud, välja arvatud:

a) ajutiselt välismaale sõitvate Nõukogude kodanike poolt tolliorganites registreeritud Nõukogude valuuta (sularaha) väljavedu, kusjuures ei ole õigust seda valutat välismaal kasutada ja see tuleb kohustuslikus korras NSV Liitu tagasi tuua, välja arvatud väljavedu riikidesse, kelle pangad on sõlminud NSVL Riigipanga või NSVL Välispankaga rahvuslike valuutade vastastikuse vahetamise kokkuleppe;

b) NSV Liitu sõitvate kodanike poolt NSVL Riigipanga või NSVL Välispankaga rahvuslike valuutade vastastikuse vahetamise kokkuleppe sõlminud riikide pankadest saadud Nõukogude valuuta (sularaha) sissevedu;

c) NSV Liidus ajutiselt viibinud kodanike poolt vastavalt käesoleva punkti alapunktile "b" sisseveetud, kuid NSV Liidus viibimise ajal kulutamata jäänud Nõukogude valuuta

(sularaha) väljavedu selle äraandmiseks nende riikide pankadesse;

d) NSV Liidu territooriumil käibelolevate kuni 5 rubla väärtuses müntide, välja arvatud väärismetallist mündid, välja- ja sissevedu kodanike poolt. NSV Liidu territooriumil käibelolevate väärismetallist müntide välja- ja sisseveo korra kehtestab NSVL Rahandusministeerium kooskõlastatult NSVL Riigipanga ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Tollikontrolli Peavalitsusega;

e) NSVL Välispanga poolt Nõukogude valuuta (sularaha) saatmine nende riikide pankadele, kellega on sõlmitud rahvuslike valuutade vastastikuse vahetamise kokkulepe.

5. Kodanike poolt Nõukogude valuuta (sularaha) välismaalt sisseveo ja välismaale väljaveo normid kehtestab NSVL Rahandusministeerium kooskõlastatult NSVL Riigipanga ja NSVL Välispangaga.

Nõukogude valuutas maksedokumentide välismaale ja välismaalt välja- ja sissevedu ning saatmine on lubatud korras, mille kehtestab NSVL Rahandusministeerium kooskõlastatult NSVL Riigipanga ja NSVL Välispangaga.

NSV Liidu riigilaenuobligatsioonide ning Nõukogude ettevõtete ja organisatsioonide aktsiate (rublades) sisse- ja väljavedu ning saatmine välismaale ja välismaalt on keelatud.

III. Välisvaluuta, muude valuuta- ja teiste väärtuste välismaalt sissevedu ja saatmine

6. Välisvaluuta, teiste valuuta- ja muude väärtuste sissevedu ja saatmine välismaalt toimub takistamatult, järgides tollikontrolli- ja postieeskirju.

NSVL Rahandusministeeriumil on kooskõlastatult NSVL Riigipanga, NSVL Välispanga ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Tollikontrolli Peavalitsusega lubatud keelata või kitsendada mõnd liiki valuuta- ja muude väärtuste sissevedu ja saatmist välismaalt.

IV. Välisvaluuta, muude valuuta- ja teiste
väärtuste välismaale ülekandmine, väljavedu
ja saatmine Nõukogude organisatsioonide poolt

7. Nõukogude organisatsioonidel on lubatud:

a) kanda välismaale üle välisvaluutat valuuta koond-
plaanis (NSV Liidu maksebilansis) ettenähtud assigneerin-
gute piires ja selle plaani täitmiseks kehtestatud korras,
kui NSV Liidu Ministrite Nõukogu ei ole ette näinud teisi-
ti, samuti kehtestatud korras moodustatavate valuutafondide
vahenditest;

b) välisvaluuta, muude valuuta- ja teiste väärtuste
välismaale ülekandmine, väljavedu ja saatmine, mida teosta-
vad NSVL Välispank ja tema loal teised NSV Liidu spetsiali-
seeritud pangad;

c) väliskaubandustehingute tingimustes ettenähtud juh-
tudel väärismetallide ja kivide ning neist metallidest ja
kividest juveeltoodete ja muude esemete väljavedu ja saat-
mine välismaale;

d) käesoleva määrustiku punkti 1 alapunkti "a" viimases
lõigus nimetatud dokumentide väljavedu ja saatmine välis-
maale;

e) NSVL Välispanka kaudu ja tema loal teiste NSV Liidu
spetsialiseeritud pankade kaudu maksedokumentide saatmine
välismaale väliskaubandusoperatsioonide sooritamisel ning
majandus-, teadus-, tehnika- ja kultuurialase koostöö tege-
misel.

Nõukogude organisatsioonid võivad NSVL Välispankast
mooda minnes maksedokumente välismaale välja vedada või
saata korras, mille kehtestab NSVL Välispank kooskõlasta-
tult NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku
Tõllikontrolli Peavalitsuse, NSVL Sideministeeriumi ja NSVL
Riigipangaga.

V. Välisvaluuta, muude valuuta- ja teiste väärtuste välismaale väljavedu ja saatmine kodanike poolt

8. Kodanikel on lubatud:

a) vedada välja käesoleva määrustiku punkti 1 alapunkti "a" neljandas ja kaheksandas lõigus märgitud välisvaluutat ning muid valuuta- ja teisi väärtusi, kui need olid varem NSV Liitu sisse veetud tollikontrolli eeskirju järgides.

NSV Liidus alaliselt elavatel kodanikel on lubatud vedada välismaale välja välisvaluutat ühe aasta jooksul selle valuuta sisseveo päevast NSV Liitu tollikontrolli eeskirju järgides;

b) vedada välja NSVL Välispangast ja teistest NSV Liidu spetsialiseeritud pankadest saadud välisvaluutat ja maksedokumente käesoleva määrustiku punktides 13-18 ettenähtud juhtudel;

c) vedada välja raha, valuutaväärtuste ja muu vara hoiuleandmist tõendavaid hoiuraamatuid ja teisi dokumente tingimusel, et need dokumendid on välja kirjutatud välismaale sõitva kodaniku nimele või tõendavad vara temale kuulumist. Nendel juhtudel võib nimetatud dokumente, sealhulgas välismaal asuva vara käsutamiseks antud volitusi välismaale välja vedada või saata NSVL Rahandusministeeriumi loal.

9. On lubatud saata välismaale nimelisi maksedokumente, mida võib välismaale välja vedada käesoleva määrustiku punkti 8 alapunktides "a" ja "b" nimetatud juhtudel, kui neil puudub edasiandepelldis.

VI. Väärismetallide, vääriskivide ja neist valmistatud toodete välismaale väljavedu ja saatmine

10. Väärismetallide ja vääriskivide välismaale väljavedu ja saatmine on keelatud, välja arvatud käesoleva määrustiku punkti 7 alapunktides "b" ja "c" ning punktis 11 ettenähtud juhud.

11. On lubatud välismaale välja vedada väärismetalle, vääriskive ning neist metallidest ja kividest juveeltooteid ja muid esemeid, kui need olid varem NSV Liitu sisse veetud tollikontrolli eeskirju järgides või soetatud NSVL Välis-pangast või kauplustest, kellele on antud õigus võtta vastu makseid välisvaluutas.

Muudel juhtudel on lubatud vedada välismaale juveeltooteid ning muid väärismetallidest ja vääriskividest esemeid normide alusel, mille kehtestab NSVL Rahandusministeerium kooskõlastatult NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Tollikontrolli Peavalitsusega.

VII. Välisvaluuta välismaalt ja välismaale ülekandmine

12. Välisvaluuta ülekandmine välismaalt toimub takistamatult, kusjuures peetakse kinni rahvusvahelises panganduspraktikas kehtivatest eeskirjadest.

13. Välismaale on lubatud üle kanda (välja vedada):

a) alaliselt välismaal elavatel kodanikel ja välisorganisatsioonidel neile kuuluvat välisvaluutat, mille nad on sisse vedanud NSV Liitu tollikontrolli eeskirju järgides või mis on neile välismaalt üle kantud või saadetud NSVL Välispanga kaudu;

b) välismaal alaliselt elavatel kodanikel välisvaluutat, mille nad on saanud NSV Liidus ajutise viibimise ajal kulutamata jäänud ja varem välisvaluuta eest kehtestatud korras soetatud Nõukogude valuuta vahetamisel;

c) välisvaluutat selles valuutas arvetelt ja muudelt arvetelt juhul, kui selliste arvete režiim lubab välisvaluutat välismaale üle kanda (välja vedada).

14. Mittekaubanduslike maksete osas arvelduste tegemiseks sõlmitud lepete osalistesse riikidesse lubatakse kanda üle (müüa väljaveoks) välisvaluutat kodanike Nõukogude valuutas isiklike vahendite arvel:

nendes riikides alaliselt elavatel kodanikel:

a) palka, stipendiume ja muid summasid, mida makstakse nimetatud riikide kodanikele, kes on saabunud NSV Liidu

organisatsioonidesse ja õppeasutustesse tööle või õppima;

b) summasid, mida makstakse teadustöötajatele, artistidele, sportlastele ja muudele isikutele, kes on kutsutud nimetatud riikidest NSV Liitu loenguid pidama, ettekannetega esinema, külalissetendustele või võistlustele;

c) palka, mida saavad nimetatud riikide diplomaatiliste, kaubandus- ja muude esinduste töötajad NSV Liidus ning NSV Liidu territooriumil asuvate rahvusvaheliste organisatsioonide töötajad;

d) summasid, mida makstakse seoses kodanike riiklikust vara- ja isikukindlustusest tulenevate õiguste ja kohustuste teostamisega;

e) autorihonorare ja -tasusid avastuste, leiutiste, tööstusnäidiste ja retsionaliseerimisetepanekute eest;

f) summasid, mida makstakse Nõukogude kohtute otsuste ja määruste alusel, sealhulgas alimente alaealiste laste, töövoimetute vanemate ja muude isikute ülalpidamiseks;

g) alimente, mida makstakse vabatahtlikult alaealiste laste ja töövoimetute vanemate ülalpidamiseks;

h) summasid, mida tuleb maksta organisatsiooni administratsiooni otsusel vigastuse või muu tervisekahjustuse korral;

i) nimetatud riikides alaliselt elavatele kodanikele kuuluva vara realiseerimisest saadud summasid ja nende hoiuseid NSV Liidu krediitdiasutustes, mis on moodustunud vara realiseerimisest saadud vahenditest, ning säästusid, mis on seotud nende kodanike tõise tegevusega NSV Liidus;

j) parandisummasid ja parandvara realiseerimisest saadud summasid;

alaliselt NSV Liidus elavatel kodanikel:

k) hoiuseid ja muid summasid, mis kuuluvad NSV Liidust nimetatud riikidesse alaliselt elama sõitvatele kodanikele;

l) kodanike vahendeid, mis on ette nähtud abi andmiseks nimetatud riikides alaliselt elavatele sugulastele.

15. Välisvaluutat kantakse üle (müüakse väljaveoks)

mittekaubanduslike maksete osas arvelduste tegemiseks sõlmitud lepingute osalistesse riikides Nõukogude valuutas isiklike vahendite arvel kodanike avalduste alusel, kes elavad alaliselt NSV Liidus ja sõidavad nimetatud riikidesse:

- a) komandeeringusse või tööle;
- b) turismituusikuga, puhkekodu-, sanatooriumi- või muu raviasutuse tuusikuga;
- c) välismaal asuvates Nõukogude asutustes ja rahvusvahelistes organisatsioonides töötavaid sugulasi külastama;
- d) nendes riikides alaliselt elavaid sugulasi ja tuttavaid külastama;
- e) koos komandeeringusse suunatava perekonnapeaga;
- f) sugulaste ja omaksete hauale;
- g) ravile raviasutustesse, kui sõitjal ei ole tuusikut;
- h) nimetatud riikide organisatsioonide kutsel, kui Nõukogude või välismaa organisatsioon ei varusta sõitjat välisvaluutaga.

16. Välisvaluuta ülekandmine (müük väljaveoks) Hiina Rahvavabariiki Nõukogude valuutas isiklike vahendite arvel toimub käesoleva määrustiku punktis 18, välja arvatud alapunkt "h" ja punkti 14 alapunktides "k" ja "l" ettenähtud juhtudel.

17. Välisvaluuta ülekandmine (müük väljaveoks) Jugoslaavia Sotsialistlikku Föderatiivsesse Vabariiki Nõukogude valuutas isiklike vahendite arvel toimub käesoleva määrustiku punktis 14, välja arvatud alapunktid "g" ja "i" ning punkti 18 alapunktides "d"-"h" ettenähtud juhtudel.

18. Välisvaluuta ülekandmine (müük väljaveoks) Nõukogude valuutas kodanike isiklike vahendite arvel riikidesse, keda ei ole nimetatut käesoleva määrustiku punktides 14-17, on lubatud:

kodanikel, kes alaliselt elavad nendes riikides:

- a) alimendisummasid, mida makstakse Nõukogude kohtute otsuste ja määruste alusel alaealiste laste ja tööväimeetute vanemate ülalpidamiseks;

b) summasid, mida makstakse Nõukogude kohtute otsuste ja määruste alusel nimetatud riikides alaliselt elavate isikute tervisele või varale tekitatud kahju hüvitamiseks või sellise isiku surma põhjustanud kahju hüvitamiseks, kui seda kahju tekitati kannatanute NSV Liidus viibimise ajal;

c) parandisummasid ja parandvara realiseerimisest saadud summasi;

kodanikel, kes elavad alaliselt NSV Liidus ja sõidavad nendesse riikidesse:

d) külastama nendes riikides elavaid sugulasi ja tuttavaid;

e) turismireisile;

f) koos komanderingusse suunatava perekonnapeaga;

g) lähedaste sugulaste hauale;

h) alaliselt elama.

19. Käesoleva määrustiku punkti 14 alapunktides "d", "k" ja "l", punkti 15 alapunktides "a"-"d" ning punkti 18 alapunktides "d" ja "h" märgitud juhtudel välisvaluuta ülekandmine (müük väljaveoks) toimub käesoleva määrustiku lisas vastavatele riikidele ettenähtud normide kohaselt.

20. Käesoleva määrustiku punkti 15 alapunktides "e"-"h" ja punkti 18 alapunktides "e"-"g" märgitud juhtudel välisvaluuta ülekandmine (müük väljaveoks) toimub normide kohaselt, mille kehtestab NSVL Rahandusministeerium kooskõlas- tatult NSVL Riigipanga ja NSVL Välispangaga.

21. Käesoleva määrustiku punkti 14 alapunktides "d", "e", "f", "h", "i" ja "j" ning punkti 18 alapunktides "a", "b" ja "c" ettenähtud juhtudel välisvaluuta ülekandmine (müük väljaveoks) toimub vastastikkuse alusel vastava välisriigiga.

VIII. Lõppsätted

22. Juhtudel, mida käesolevas määrustikus ei ole ettenähtud, võib välisvaluutat ning muid valuuta- ja teisi väärtusi välismaale ja välismaalt sisse ja välja vedada, üle kanda ja saata ainult NSVL Rahandusministeeriumi loal.

Kodanikele kuuluvaid vahendeid saab välismaale üle kanda käesoleva määrustiku VII osas mitte ettenähtud juhtudel ainult NSVL Rahandusministeeriumi loal 1000 rubla piires.

23. Käesoleva määrustikuga kehtestatud eeskirjade rikumine toob endaga kaasa kehtivas seadusandluses ettenähtud vastutuse.

24. Kodanikele kuuluvate vahendite välismaale ülekandmise (müügiks väljaveo) eeskirjad annavad välja NSVL Rahandusministeerium ja NSVL Välispank kooskõlastatult NSVL Riigipangaga.

Välisorganisatsioonidele ja välisriikide kodanikele kuuluvate Nõukogude ja välisvaluutas vahendite arvetele ja hoiustesse NSVL Välispangas ja teistes NSV Liidu spetsialiseeritud pankades kandmise korra, samuti nendel arvetel olevate vahendite käsutamise korra määrab kindlaks NSVL Välispank kooskõlastatult NSVL Rahandusministeeriumiga.

Käesoleva määrustiku rakendamise juhendi annab välja NSVL Rahandusministeerium kooskõlastatult NSVL Riigipanga ja NSVL Välispangaga.

LISA

NSV Liidu Ministrite Nõukogu
31. märtsi 1989.a. määrusega
nr. 266 kinnitatud "Noukogude
valuuta, välisvaluuta ning
muude valuuta- ja teiste väär-
tuste välismaalt ja välismaale
sisse ja väljaveo, saatmise ja
ülekandmise määrustiku" juurde

Noukogude valuutas kodanike isiklike vahendite arvel
välisvaluuta ülekandmise (müügiks väljaveo)
n o r m i d

Määrustiku punktid, kus on ette nähtud välisvaluuta ülekandmise (väljaveoks müügi) alused	Riik, kuhu välisvaluutat üle kantakse (müüakse väljaveoks)	Ülekandmise (väljaveoks müügi) norm
Punkti 14 alapunkt "d"	Jugoslaavia FSV	kuni 240 rubla
Punkti 14 alapunkt "k"	Hiina RV ja Jugoslaavia FSV	kuni 240 rubla
Punkti 14 alapunkt "l"	mittekaubanduslike maksete osas arvelduste tegemiseks sõlmitud lepete osalisel riigid	kuni 200 rubla aastas
	Hiina RV ja Jugoslaavia FSV	kuni 60 rubla aastas
Punkti 15 alapunktid "a"-"c"	Ungari RV, Saksa DV ja Bulgaaria RV	kuni 500 rubla
	Vietnami SV, Mongoolia RV, Poola RV ja Rumeenia SV	kuni 300 rubla
	Kuuba Vabariik	kuni 150 rubla
	Albaania SRV, Korea RDV ja Tšehhoslovakkia SV	kuni 100 rubla
Punkti 15 alapunkt "d"	mittekaubanduslike maksete osas arvelduste tegemiseks sõlmitud lepete osalisel riigid	kuni 500 rubla (Tšehhoslovakkia SV kuni 250 rubla) aastas, olenemata sõitude arvust
Punkti 18 alapunkt "d"	Riigid, keda ei ole mainitud punktides 14-17	Kuni 200 rubla aastas, olenemata sõitude arvust
Punkti 18 alapunkt "h"	Riigid, keda ei ole mainitud punktides 14-17	kuni 90 rubla

M ä r k u s: Käesolevas lisas märgitud normide kohaselt kantakse välisvaluutat üle (müüakse väljaveoks) ühe isiku kohta. Kuni 16-aastase lapse kohta müüakse välisvaluutat määrustiku punkti 15 alapunktides "b"-"d" ettenähtud juhtudel 50 protsendi ulatuses kehtestatud normist.

О ДОПОЛНИТЕЛЬНЫХ МЕРАХ ГОСУДАРСТВЕННОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ В 1990 ГОДУ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Постановление Совета Министров СССР от 11 декабря 1989г.
№ 1104.

Во исполнение постановления Верховного Совета СССР от 20 ноября 1989 г. "О дополнительных мерах по стабилизации потребительского спроса и усилению государственного контроля за ценами", приостановившего на IV квартал 1989 г. и на 1990 год действие статьи 19 Закона СССР "О государственном предприятии (объединении)" в части заключения хозяйственных договоров и контрактов на экспорт товаров народного потребления и сырья для их производства сверх установленных планом квот и признавшего целесообразным ввести лицензирование экспорта товаров народного потребления и основных видов сырья для их производства, осуществляемого всеми участниками внешнеэкономических связей, а также в целях стабилизации снабжения продукцией народного хозяйства и преодоления отдельных негативных явлений при осуществлении внешнеэкономической деятельности Совет Министров СССР п о с т а н о в л я е т:

I. Установить, что предприятия, объединения и организации при осуществлении всех видов внешнеэкономической деятельности (включая прямые производственные и научно-технические связи, прибрежную и приграничную торговлю, товарообменные (бартерные) операции) в случаях экспорта и импорта товаров, подлежащих лицензированию, подписывают соглашения (контракты) и отгружают продукцию за границу только после получения соответствующих лицензий от уполномоченных на это органов.

Считать недопустимой выдачу лицензий на экспорт и импорт продукции (работ, услуг) министерствами и ведомствами СССР, Советами Министров союзных республик, иными органами

в нарушение постановления Совета Министров СССР от 7 марта 1983 г. № 203 "О мерах государственного регулирования внешнеэкономической деятельности" (СП СССР, 1989 г., № 16, ст. 50), других решений Совета Министров СССР, а также решений Государственной внешнеэкономической комиссии Совета Министров СССР по данному вопросу.

2. Принять предложения Бюро Совета Министров СССР по социальному развитию и Государственной внешнеэкономической комиссии Совета Министров СССР, согласованные с Госпланом СССР, Госснабом СССР, Министерством внешних экономических связей СССР, Министерством торговли СССР, Государственным комитетом по легкой промышленности при Госплане СССР и Центросоюзом:

а) о введении на 1990 год в частичное изменение и дополнение перечня продукции, экспорт которой подлежит лицензированию в соответствии с постановлением Совета Министров СССР от 7 марта 1989 г. № 203, лицензирования экспорта товаров народного потребления и сырья для их производства Министерством внешних экономических связей СССР согласно приложению № 1;

б) о введении на 1990 год квот на экспорт товаров народного потребления и сырья для их производства;

в) об установлении союзным республикам на 1990 год в целях улучшения снабжения населения продовольственными и промышленными товарами народного потребления первой необходимости квот на экспорт лицензируемых товаров народного потребления, выделяемых за счет рыночных фондов.

Квоты, предусмотренные в подпунктах "б" и "в" настоящего пункта, установить согласно приложениям № 2 и № 3. Довести эти квоты в недельный срок до министерств, ведомств СССР, Советов Министров союзных республик и организаций – производителей и экспортеров: Госплану СССР – по приложению № 2, Министерству торговли СССР и Центросоюзу – по приложению № 3. ^I

Установленные настоящим постановлением лицензирование и квотирование экспорта распространяются на советских участников внешнеэкономических связей и все виды их внешнеэкономической деятельности, включая прибрежную и приграничную торговлю, товарообменные (бартерные) операции и операции по прямым связям.

3. Запретить экспорт по линии товарообменных (бартерных) операций, прибрежной и приграничной торговли, прямых связей выделяемых для продажи населению продовольственных товаров, каменного угля, нефтепродуктов, лесоматериалов, удобрений, строительных материалов и сантехнических изделий сверх количеств, предусмотренных на эти цели Государственным планом экономического и социального развития СССР на 1990 год и настоящим постановлением.

4. Министерству внешних экономических связей СССР и Государственному комитету СССР по труду и социальным вопросам при выдаче лицензий соответственно на строительство объектов на территории СССР с привлечением иностранных фирм за счет средств централизованных источников и на привлечение иностранной рабочей силы исходить из проводимой в СССР работы по сокращению объемов капитального строительства и наличия квалифицированных кадров строителей.

5. Министерством и ведомствам СССР, Советам Министров союзных республик, другим органам, которым предоставлено право выдачи лицензий на экспорт и импорт продукции (работ, услуг), строго соблюдать установленный порядок их выдачи, четко определить функции подразделений, которые осуществляют рассмотрение обращений о выдаче лицензий, обеспечив надлежащую проработку применяемых решений с министерствами и ведомствами, разработавшими плановые балансы и лимиты на соответствующие виды продукции, сосредоточить выдачу лицензий в одном структурном подразделении, принять меры к сокращению сроков рассмотрения обращений о выдаче лицензий, которые не должны превышать 30 дней.

6. Министерству лесной промышленности СССР и Государственной ассоциации "Агрохим" взять под особую контроль выдачу лицензий на экспорт соответственно лесоматериалов и удобрений, не допуская необоснованного разрешения экспорта этой продукции.

7. В связи с упразднением Министерства промышленности строительных материалов СССР поручить (в частичное изменение постановления Совета Министров СССР от 7 марта 1989 г. № 203) выдачу лицензий на экспорт соответствующей продукции Государственной ассоциации "Союзстройматериалов".

8. Обязать министерства и ведомства СССР, Советы Министров союзных республик и другие органы, выдающие лицензии на экспорт и импорт продукции (работ, услуг), ежемесячно представлять в Министерство внешних экономических связей СССР информацию о выданных ими лицензиях по установленной Министерством внешних экономических связей СССР форме.

Министерству внешних экономических связей СССР анализировать указанную информацию и с результатах ежеквартально докладывать Государственной внешнеэкономической комиссии Совета Министров СССР с соответствующими предложениями.

9. Главному управлению государственного таможенного контроля при Совете Министров СССР, Министерству внешних экономических связей СССР, Министерству юстиции СССР и Министерству финансов СССР в месячный срок разработать меры, включая необходимые санкции, в отношении предприятий, объединений и организаций, отгружающих продукцию за границу без надлежащим образом оформленных лицензий и при несоблюдении ими установленного порядка экспорта. По вопросам, требующим решения Правительства СССР, представить предложения в Совет Министров СССР.

10. Государственной внешнеэкономической комиссии Совета Министров СССР и Министерству внешних экономических связей СССР представить в первом квартале 1990 г. предложения о возможном сосредоточении принятия решений о выдаче лицензий на экспорт и импорт продукции (работ, услуг) в соответствующем государственном органе с учетом мировой практики и подготовки СССР к вступлению в ГАТТ.

П Р И Л О Ж Е Н И Е № I
к постановлению Совета Министров
СССР от II декабря 1989 г. № II04

П Е Р Е Ч Е Н Ь

товаров народного потребления и сырья для их производства, экспорт которых в 1990 году осуществляется предприятиями, объединениями, производственными кооперативами и иными советскими организациями по лицензиям, выдаваемым МВЭСом СССР

Ликеро-водочные изделия
Вино, в том числе шампанское
Виноматериалы
Ткани хлопчатобумажные, включая суровые
Ткани льняные, включая суровые
Ткани шелковые, включая суровые
Ткани шерстяные
Обувь кожаная
Швейные изделия
Трикотажные изделия
Чулочно-носочные изделия
Холодильники и морозильники
Стиральные машины
Электропылесосы
Швейные машины бытовые
Электромясорубки
Электроутюги
Электрокофемолки
Кондиционеры
Телевизоры
Радиоприемные устройства
Часы
Фотоаппараты и киноаппараты
Велосипеды
Мотоциклы
Автомобили легковые
Ковры
Линолеум

Плитки керамические глазурованные для внутренней облицовки стен

Изделия санитарные керамические

Ванны

Радиаторы и конвекторы

Шифер

Стекло трехслойное безосколочное (триплекс)

Краны-смесители

Раковины и мойки

Шнуры осветительные

Волокна синтетические

Волокна искусственные

Нити синтетические

Нити искусственные

хлопок

Пряжа хлопчатобумажная

Шелк-сырец

Пеньковолокно

Кожсырье крупное

Кожсырье мелкое

Кожсырье свиное

Кожевенные товары

Шерстяные очесы

Лошади мясные

Примечание: Наряду с товарами, содержащимися в настоящем приложении, в соответствии с постановлением от 7 марта 1989 г. № 203 МВЭСом СССР лицензируются мука, масла растительные, жиры животные продовольственные (включая масло коровье), сахар, мясо и мясопродукты, молоко и молочные продукты, льноволокно, шерсть натуральная, пушнина и меховое сырье. Минрыбхозом СССР – рыба и рыбопродукты (за исключением рыбы внутренних водоемов, кроме осетровых). Советами Министров союзных республик – рыба внутренних водоемов, кроме осетровых.

S I S U K O R D

E e s s õ n a	3
Riiklikust ettevõttest (koopdisest). - NSV Liidu seadus 30. juunist 1987. a. (Väljavõte)	5
Kooperatsioonist NSV Liidus. - NSV Liidu seadus 26. maist 1988. a. (Väljavõte)	8
Riiklike ja kooperatiivsete ning muude ühiskondlike ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide välismajandustegevuse edasiarendamise kohta. - ENSV Ministrite Nõukogu 27. veebruari 1989. a. määrus nr. 90	11
Välismajandustegevuse riikliku reguleerimise abinõude kohta. - ENSV Ministrite Nõukogu 12. juuli 1989. a.	29
Välismajandustegevuse riikliku reguleerimise abinõude kohta. - NSV Liidu Ministrite Nõukogu 7. märtsi 1989. a. määrus nr. 203 (Väljavõte)	31
Порядок регистрации предприятий, объединений, производственных кооперативов и иных организаций, осуществляющих экспортно-импортные операции. - Утвержден Министерством внешних экономических связей СССР от 14 марта 1989 г.	44
Положение о порядке лицензирования операций во внешнеэкономических связях СССР. - Утверждено Государственной внешнеэкономической комиссией Совета Министров СССР от 20 марта 1989 г.	56
О порядке подписания внешнеторговых сделок. - Постановление Совета Министров СССР от 14 февраля 1978 г. № 122	65
Ekspordi- ja impordioperatsioonide korral lepingusuhete reguleerimise põhitõingimused. - Kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 25. juuli 1988. a. määrusega nr. 888	67
Типовое положение о хозрасчетной внешнеторговой фирме научно-производственного, производственного объединения, предприятия, организации. - Утверждено постановлением Совета Министров СССР от 23 декабря 1986 г. № 1526	81
Eesti NSV Kaubandus-Tööstuskoja põhikiri. - Kinnitatud tegevliikmete üldkoosolekul 21. märtsil 1989. a.	88
NSV Liidu Kaubandus- ja Tööstuspalati juures asuva Arbitraazikohtu põhimäärus. - Kinnitatud NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 14. detsembril 1987. a. seadlusega nr. 8135-XI	88

Регламент Арбитражного Суда при Торгово-промышленной палате СССР. - Утвержден решением Президиума Торгово-промышленной палаты СССР от 11 марта 1988 г. 102

Об утверждении положения о Министерстве внешних экономических связей СССР. - Постановлением Совета Министров СССР от 29 февраля 1989 г. № 191. II7

Välismaal asuvate NSV Liidu kaubandusesinduste põhimäärus. - Kinnitatud NSV Liidu seadusega 3. augustist 1989. a. 130

Ettevõtete ja organisatsioonide majandustegevuse kohta välismaal. - ENSV Ministrite Nõukogu 7. augusti 1989. a. määrus nr. 283. 135

Nõukogude organisatsioonide majandustegevuse kohta välismaal. - NSV Liidu Ministrite Nõukogu 18. mai 1989. a. määrus nr. 412. 136

Vabariikliku Isemajandava Väliskaubanduskoondise "Estimpeks" põhikiri. - Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. juuli 1987. a. määrusega nr. 423. 141

Metoodiline juhend Eesti NSV territooriumil ühissetevotete moodustamise kohta. - Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu Presiidiumi operatiivkomisjoni 13. veebruari 1989. a. protokollilise otsusega nr. 4. 149

Положение о порядке пропуска и декларирования товаров и имущества, перемещаемых через государственную границу СССР. - Утверждено Главным управлением государственного таможенного контроля при Совете Министров СССР от 18 августа 1989 года. 156

Nõukogude valuuta, välisvaluuta ning muude valuutaja teiste väärtuste välismaalt ja välismaale sisse- ja väljaveo, saatmise ja ülekandmise määrustiku" kinnitamise kohta. - Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. mai 1989. a. määrus nr. 168. 177

О дополнительных мерах государственного регулирования в 1990 году внешнеэкономической деятельности. - Постановление Совета Министров СССР от 11 декабря 1989 г. № 1104. 190

Vastutav toimetaja:-
A. Lindmäe

Kaane kujundus:
J. Zadorožnaja

Тартуский университет
СБОРНИК НОРМАТИВНЫХ АКТОВ
2-е дополненное издание
Составители А.Линдмэ, Х.Лисуке, А.Сибак
На эстонском и русском языках
Trükkida antud 2.01.1990. Faber 60x84/16.
Trükiarv 300. Kohaldatud trükipoognaid 12,00.
Arvestuspoognaid 10,27.
Tell. nr. 7-1936.
Eksperimentaalkombinaat "Bit" Tallinn, Pikk 68.